

วารสารที่ดิน

ปีที่ ๕๕ ฉบับที่ ๓ เดือน พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๕๖

กองแผนงาน กรมที่ดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารรัฐประศาสนภักดี ถนนแจ้งวัฒนะ กทม. ๑๐๒๑๐

คณะกรรมการอำนวยการ

อธิบดี	ประธานกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ	กรรมการ
ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมสำรวจ	กรรมการ
รองอธิบดี	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก	กรรมการ
ผู้อำนวยการกอง	กรรมการ
เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
เลขานุการกรม	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองแผนงาน	กรรมการและเลขานุการ

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ : นางดวงใจ ศรัทธาสุข
ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางสาวพุทธไทย พักเหลียง
 นางสาวสุภาภิมพ์ สิงห์พันธุ์ นางสาวอัจฉรา สันติปรีชาจิตต์
 นางสาวสมถวิล ช่างอาวุธ
กองบรรณาธิการ : นางปภาวดี ธรรมสนอง
 นายประภัสสร สืบเหล้ารบ นายชัชวาลย์ สมจิตต์
 นางสุพินดา นาคบัว นายพินัย คงคาเขตร
 นางวันทนา ภวากานันท์ นายสฤมภู สุระเกียรติ
 นางดวงรัตน์ จันทระประดิษฐ์ นายสงวน มณีรัตน์ศักดิ์
 นายวิวรรธน์ สันะพิสิทธิ์ นายวิภาส โอวาทเจริญจิตต์
 นายวัชร มาลัยมาตร นางสาวอนงค์นาถ กาญจนเพ็ญ
 นางสาวอัจฉรา อุ่นใจ
ฝ่ายศิลป์ : นายวีระชัย ลังกุลจินดา
 นายนิพนธ์ บรรจงอนุรีย์ นางสาวกมลพร ทักษิณาสถาพร

ฝ่ายจัดการ

นางจุริณี เพชรชะเอม นางสาวรุ่งลวัลย์ ก่อเกื้อ
 นางสาวปัทมา เหลืองเพชรงาม นายกรกช ชีระปัญญา
 นางกนกนันท์ ภูคงน้ำ นางสาวพนิดา เต็งทับทิม
 นายพีรเชษฐ์ คำชมภู

คุยกับ บ.ก.

วารสารที่ดินฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๓ ปีที่ ๕๕ ประจำเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๕๖ ในรอบเดือนนี้มีวันสำคัญที่ควรรู้ เช่น วันวิสาขบูชา ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ และวันพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ตรงกับเดือน ๖ ของทุกปี ส่วนจะเป็นวันใดในเดือน ๖ หรือเดือนพฤษภาคม ที่มีฤกษ์ยามที่เหมาะสมต้องตามประเพณีก็จะจัดขึ้นในวันนั้น ซึ่งปีนี้ตรงกับวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงได้นำวันสำคัญดังกล่าวมาเผยแพร่ให้สมาชิกหรือผู้สนใจได้รับทราบ และได้สรรหาสาระอื่นๆ อาทิเช่น เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมาสํานักงาน ก.พ.ร. ได้จัดประชุมเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๑) ให้ส่วนราชการ/จังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ได้รับทราบถึงการพัฒนาระบบราชการต่อไป ในอีก ๖ ปีข้างหน้า ที่มุ่งเน้นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) เพื่อเป็นกรอบทิศทางที่สำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ และยังมีเรื่องใกล้ตัวเกี่ยวกับการใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๓/๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว หรือผู้ที่เกี่ยวข้องรับโอนที่ดิน บทเรียนจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด อีกทั้งเรื่องที่น่าสนใจติดตาม โดยเฉพาะคอลัมน์ Good Morning Asean ฉบับนี้ได้แนะนำประเทศในกลุ่ม ASEAN คือประเทศบรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam) มาให้ความรู้เพิ่มเติมอีกประเทศหนึ่ง

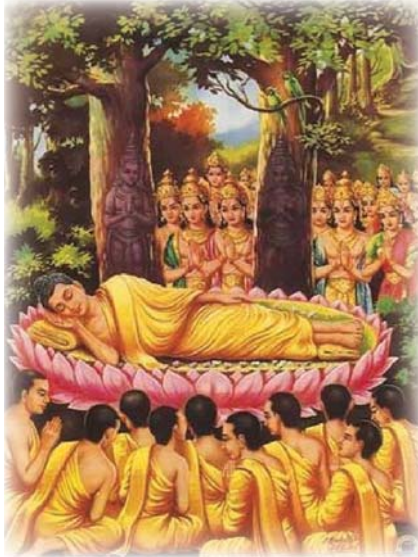
นอกจากนี้ ได้คัดสรรเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับที่ดิน และเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ มานำเสนออีกหลายเรื่อง ครบถ้วนเช่นเดิม

พบกันใหม่ฉบับหน้า

บ.ก.

“บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารที่ดิน เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ
 กรมที่ดินและบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย”

CONTENT สารบัญ ปีที่ ๕๕ ฉบับที่ ๓ เดือน พฤษภาคม—มิถุนายน ๒๕๕๖

เรื่องน่ารู้...

- ๓ การใช้อำนาจของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดินไม่อนุญาตให้คนต่างด้าว หรือผู้ที่เกี่ยวข้องรับโอนที่ดิน
- ๗ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑)

หลักกฎหมายจากคดีปกครอง...

- ๒๙ เรื่อง บทเรียนจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

วันสำคัญที่ควรรู้...

- ๓๔ วันวิสาขบูชา
- ๓๘ วันพิธีมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ

เล่าสู่กันฟัง...

- ๔๔ รายงานการศึกษาดูงานของคณะกรรมการ พิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ณ สาธารณรัฐเกาหลี
- ๖๔ Good Morning Asean
– แนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน
ประเทศบรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

สรรหาสาระ...

- ๗๐ เคล็ดไม่ลับ...เพื่อสุขภาพ
- ๗๓ ภาวะกระดูกสันหลังหักยุบในโรคกระดูกพรุน

ข้อคิด—คำคม...

- ๗๖ คิดดี...ทำดี
- ๗๗ ความพยายามที่เกิดจากอุปสรรค

ลานกวี...

- ๗๘ เปรียบชีวิตเหมือนเรือ

ใต้ร่มธรรมะ...

- ๗๙ มงคลอยู่กับใจ

๘๐ ภาพเล่าเรื่อง...

การใช้วานาของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โฉนดอนุญาตให้คนต่างด้าว หรือผู้ที่เกี่ยวข้องรับโอนที่ดิน*

มาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน บัญญัติว่า “ถ้ามีกรณีเป็นที่ควรเชื่อได้ว่า การขอตระเวนสิทธิและนิติกรรมนั้นจะเป็นการหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือเป็นที่ควรเชื่อได้ว่า บุคคลใดจะซื้อที่ดิน เพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าว ให้ขอคำสั่งต่อรัฐมนตรี คำสั่งรัฐมนตรีเป็นที่สุด”

ผู้เขียนได้นำแนวทางพิจารณาของกรมที่ดิน ซึ่งเป็นกรณีที่รัฐมนตรีฯ ไม่อนุญาตให้คนไทยที่มีคู่สมรสเป็นคนต่างด้าว (ทั้งที่เป็นคู่สมรสชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบด้วยกฎหมาย) และไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวรับโอนที่ดิน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับใช้ประกอบการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่

เรื่องที่ ๑ รัฐมนตรีฯ ไม่อนุญาตให้หญิงไทยที่มีคู่สมรสเป็นคนต่างด้าวซื้อที่ดิน จากการขายทอดตลาด

ข้อเท็จจริง

๑) นาง บี มีคู่สมรสไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นคนต่างด้าว ซื้อที่ดินจากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี ศาลแพ่งแจ้งให้เจ้าพนักงานที่ดินจดทะเบียนรับจำนอง และโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้นาง บี

สำนักงานที่ดินจึงแจ้งให้ศาลแพ่งทราบว่าจะไม่อาจดำเนินการจดทะเบียนได้ เพราะผู้ซื้อ มีคู่สมรสเป็นคนต่างด้าว เงินที่นำมาซื้อที่ดินเป็นเงินที่ทำมาหาได้ร่วมกัน เป็นการซื้อที่ดินเพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าว

๒) ศาลแพ่งเห็นว่า นาง บี ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับคนต่างด้าว เมื่อเป็นผู้ซื้อที่ดินได้จากการขายทอดตลาดของศาลโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ดินที่จะต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป

๓) นาง บี ได้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี (ศาลแพ่ง) ขอเปลี่ยนชื่อผู้ซื้อจากตนเป็นนางสาว ล. บุตรของตน เจ้าพนักงานบังคับคดีได้แจ้งให้นาง บี นำหลักฐานที่อ้างว่า เจ้าพนักงานที่ดินไม่ยอมจดทะเบียนโอนที่ดินเพื่อประกอบการพิจารณามีคำสั่งต่อไป

ความเห็นกรมที่ดิน

๑) กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลมีคำสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินในคดีแพ่งนั้น ผู้ซื้อได้จากการขายทอดตลาด ย่อมได้สิทธิตามมาตรา ๑๓๓๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

* นางปภาวดี ธรรมสนอง

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการทะเบียนที่ดิน สำนักมาตรฐานการทะเบียนที่ดิน

แต่เป็นคนละกรณีกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ซึ่งการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมได้มาซึ่งที่ดินของบุคคลบางประเภท ประมวลกฎหมายที่ดินได้บัญญัติไว้อีกส่วนหนึ่ง การที่ศาลสั่งขายทอดตลาดที่ดิน ศาลมิได้พิจารณาว่าผู้ซื้อได้จากการขายทอดตลาด จะมีสิทธิที่จะซื้อที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่ ดังนั้นเมื่อมีผู้ซื้อที่ดินได้จากการขายทอดตลาด ศาลเพียงแต่แจ้งให้เจ้าพนักงานที่ดิน ดำเนินการจดทะเบียนโอนให้ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น การที่ศาลแจ้งผลการขายทอดตลาด เพื่อให้เจ้าพนักงานที่ดินจดทะเบียนโอนขายให้แก่ผู้ซื้อจากการขายทอดตลาด เป็นเรื่องในทางธุรการของศาลเท่านั้น ไม่ใช่คำสั่งให้โอนแต่อย่างใด

๒) สำหรับกรณีนี้ นาง ปิ (ซึ่งเป็นผู้ซื้อได้จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี) มีคู่สมรสที่มีชอบด้วยกฎหมายเป็นคนต่างด้าว เงินที่นำมาซื้อที่ดินได้มาจากการทำมาหาได้ร่วมกันระหว่างอยู่กินฉันสามีภริยา หากให้นาง ปิ ซื้อที่ดิน ก็จะเป็นผลให้คนต่างด้าวมียสิทธิในที่ดินร่วมด้วยเพราะเป็นทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันทั้งเป็นผลให้คนต่างด้าวได้มาซึ่งที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินและเป็นกรณีที่ฟังได้ว่าผู้ซื้อที่ดินเพื่อประโยชน์แก่คนต่างด้าวกรมที่ดินเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีคำสั่งไม่อนุญาตให้นาง ปิ ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และรัฐมนตรีฯ ได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้นาง ปิ ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าว

เรื่องที่ ๒ รัฐมนตรีฯ ไม่อนุญาตให้หญิงไทยมีคู่สมรสเป็นคนต่างด้าวนำเงินที่เป็นสินสมรสมาซื้อที่ดิน

ข้อเท็จจริง

ตามคำพิพากษาของศาล (ระหว่างคนต่างด้าว โจทก์ กับนายเก่ง จำเลย เรื่องซื้อขาย) ศาลได้พิพากษาให้จำเลยส่งมอบการครอบครอง พร้อมจดทะเบียนโอนเปลี่ยนชื่อจากจำเลยเป็นชื่อนางนิต (ภริยาชอบด้วยกฎหมายของคนต่างด้าว) มิฉะนั้น ให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาของจำเลย หากไม่สามารถจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อได้ ให้จำเลยคืนเงินจำนวน ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์

นางนิต เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของคนต่างด้าวได้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้มาซึ่งที่ดินตามคำพิพากษาของศาลโดยให้ถ้อยคำว่า เงินทั้งหมดที่นำมาซื้อที่ดินเป็นของคู่สมรสซึ่งเป็นคนต่างด้าว

ความเห็นกรมที่ดิน

กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า นางนิต ผู้ลงชื่อใน น.ส.๓ ตามคำสั่งศาล มีคู่สมรสเป็นคนต่างด้าว และนางนิต ได้ให้ถ้อยคำยืนยันว่าเงินทั้งหมดที่นำไปซื้อที่ดินเป็นของคนต่างด้าวทั้งสิ้น ดังนั้น การที่นางนิตขอจดทะเบียนลงชื่อใน น.ส.๓ ดังกล่าว จึงเป็นการถือครองที่ดินแทนคู่สมรสซึ่งเป็นคนต่างด้าว พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามคำพิพากษาได้แต่อย่างใดก็ดี ศาลได้มีคำพิพากษาเป็นทางออกไว้แล้วว่า “หากไม่สามารถจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อได้ ให้จำเลยคืนเงินจำนวน ๑,๓๕๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์” ซึ่งโจทก์ก็สามารถดำเนินการตามคำพิพากษาดังกล่าวต่อไปได้

กรมที่ดินได้เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นางนิค รับโอนที่ดินแปลงดังกล่าวตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยได้สั่งไม่อนุญาตให้นางนิครับโอนที่ดินแปลงดังกล่าว

เรื่องที่ ๓ รัฐมนตรีฯ ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวจดทะเบียนรับโอนที่ดินตามคำสั่งศาล (โอนให้ตัวการ)

ข้อเท็จจริง

จังหวัดได้มีหนังสือหารือแนวทางปฏิบัติ กรณีนายเอ คนต่างด้าวยื่นคำขอจดทะเบียน โอนตามคำสั่งศาลระหว่างนาย เอ โจทก์ นายพี ที่ ๑ นางนิคที่ ๒ จำเลย โดยศาลได้มีคำพิพากษา ถึงที่สุดให้นางนิค จำเลยที่ ๒ โอนที่ดินตาม น.ส.๓ คือนาย เอ โจทก์ โดยจังหวัดเห็นว่าเป็นการ ถือที่ดินแทนคนต่างด้าวควรให้ดำเนินการจำหน่ายที่ดินตามมาตรา ๓๔ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ความเห็นกรมที่ดิน

(๑) จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามคำพิพากษา ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จำเลยทั้งสองได้หลอกลวงโจทก์ให้ลงทุนและซื้อที่ดินในราคา ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยโจทก์ออกเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อทำธุรกิจร่วมกันและใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยโอนเงินเข้าบัญชี ของจำเลยที่ ๑ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้นำเงินดังกล่าวไปซื้อที่ดิน น.ส.๓ แล้วใส่ชื่อนางนิค(ซึ่งเป็นภรรยา ของจำเลยที่ ๑) เป็นเจ้าของที่ดิน หลังจากโจทก์ทราบเรื่องจึงเรียกให้จำเลยที่ ๑ คืนเงินจำนวน ดังกล่าวแก่โจทก์ หรือโอนที่ดินทุกแปลงแก่โจทก์

ศาลเห็นว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันนำเงินของโจทก์ไปซื้อที่ดินทั้งสี่แปลงแล้วใส่ชื่อจำเลย ที่ ๒ จึงถือว่าจำเลยที่ ๒ ครอบครองที่ดินแทนโจทก์ จำเลยที่ ๒ จึงต้องคืนที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์ หากคืนไม่ได้จำเลยทั้ง ๒ ต้องคืนเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย ตามที่โจทก์ขอให้ศาลมีหนังสือถึงอธิบดี กรมที่ดิน เพื่อมีคำสั่งให้โจทก์จำหน่ายที่ดินพิพาทตามกฎหมายนั้น เห็นว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของ อธิบดีกรมที่ดิน ซึ่งโจทก์จะต้องดำเนินการเอง ศาลไม่มีคำสั่งให้และพิพากษาให้จำเลยที่ ๒ โอนที่ดิน พิพาทคืนโจทก์ หากไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาให้ถือว่าคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของจำเลย ที่ ๒ และหากจำเลยที่ ๒ ไม่โอนที่ดินคืนโจทก์ ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดเชยเงินค่าที่ดินแก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

(๒) อธิบดีกรมที่ดิน พิจารณาเห็นชอบตามที่เสนอว่า เห็นควรเสนอให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งไม่อนุญาตให้นายเอ รับโอนที่ดินพิพาทตามนัยมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่ง ประมวลกฎหมายที่ดิน ด้วยเหตุผลตามข้อกฎหมาย ดังนี้

(๒.๑) ตามมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ได้บัญญัติให้คนต่างด้าว อาจขอได้มาซึ่งที่ดินในประเทศไทยได้ก็โดยอาศัยบทสนธิสัญญา ซึ่งบัญญัติให้มีกรรมสิทธิ์ ในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งปัจจุบันนี้ประเทศไทยไม่มีสนธิสัญญากับนานาประเทศเกี่ยวกับการขอได้มา ซึ่งที่ดินของคนต่างด้าวแล้ว คนต่างด้าวจึงไม่สามารถที่จะขอได้มาซึ่งที่ดินในประเทศไทยตามนัย ดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามคนต่างด้าวอาจขอได้มาซึ่งที่ดินตามมาตรา ๘๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน ที่บัญญัติให้คนต่างด้าวซึ่งนำเงินมาลงทุนในประเทศไทยไม่น้อยกว่า ๔๐ ล้านบาท อาจขอ

ได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ไม่เกิน ๑ ไร่ เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏตามคำพิพากษาว่า ให้จำเลยที่ ๒ โอนที่ดินพิพาททั้ง ๔ แปลง คืนแก่โจทก์ซึ่งเป็นคนต่างด้าว จึงไม่สามารถที่จะขอรับ โอนที่ดินตามคำพิพากษาดังกล่าวได้ เนื่องจากการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยขัดกับบทบัญญัติใน มาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และมีใช้เป็นการผิดตามมาตรา ๙๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่จึงไม่สามารถที่จะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนที่ดินแปลงดังกล่าวตาม นัยคำพิพากษาศาลให้แก่นายเอ คนต่างด้าว

(๒.๒) ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ถ้านางนิต จำเลยที่ ๒ ไม่โอนที่ดินคืนโจทก์ ให้จำเลยทั้ง ๒ ร่วมกันชดใช้เงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ ซึ่งโจทก์ก็สามารถดำเนินการตามคำพิพากษา ดังกล่าวต่อไปได้

(๒.๓) โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางนิต ได้ครอบครองที่ดินทั้ง ๔ แปลงดังกล่าว แทนโจทก์ จึงถือได้ว่า นางนิต ได้มาซึ่งที่ดินในฐานะเป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าวตามมาตรา ๙๖ แห่ง ประมวลกฎหมายที่ดิน ต้องจำหน่ายที่ดินภายในเวลาตามที่อธิบดีกำหนดให้ซึ่งไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑ ปีตามมาตรา ๙๔ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน อีกทั้งมีความผิดฐานได้มาซึ่งที่ดิน ในฐานะเป็นตัวแทนคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ประกอบกับความผิด ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานและความผิดฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตาม หน้าที่จัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการ ตามมาตรา ๑๓๓/ และ ๒๖๓/ แห่งประมวล กฎหมายอาญา สำหรับนายเอ เป็นบุคคลต่างด้าวเข้าถือครองที่ดิน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการ ผ่าฝืนมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินย่อมมีความผิดตามมาตรา ๑๑๑ แห่งประมวลกฎหมาย ที่ดิน

ข้อสังเกต

เนื่องจากคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ถือเป็นที่สุด จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตรา ๔๔ ภายใต้อำนาจมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรีและไม่มีความหมาย กำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้น โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางการปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมาย ที่อ้างอิงประกอบด้วย

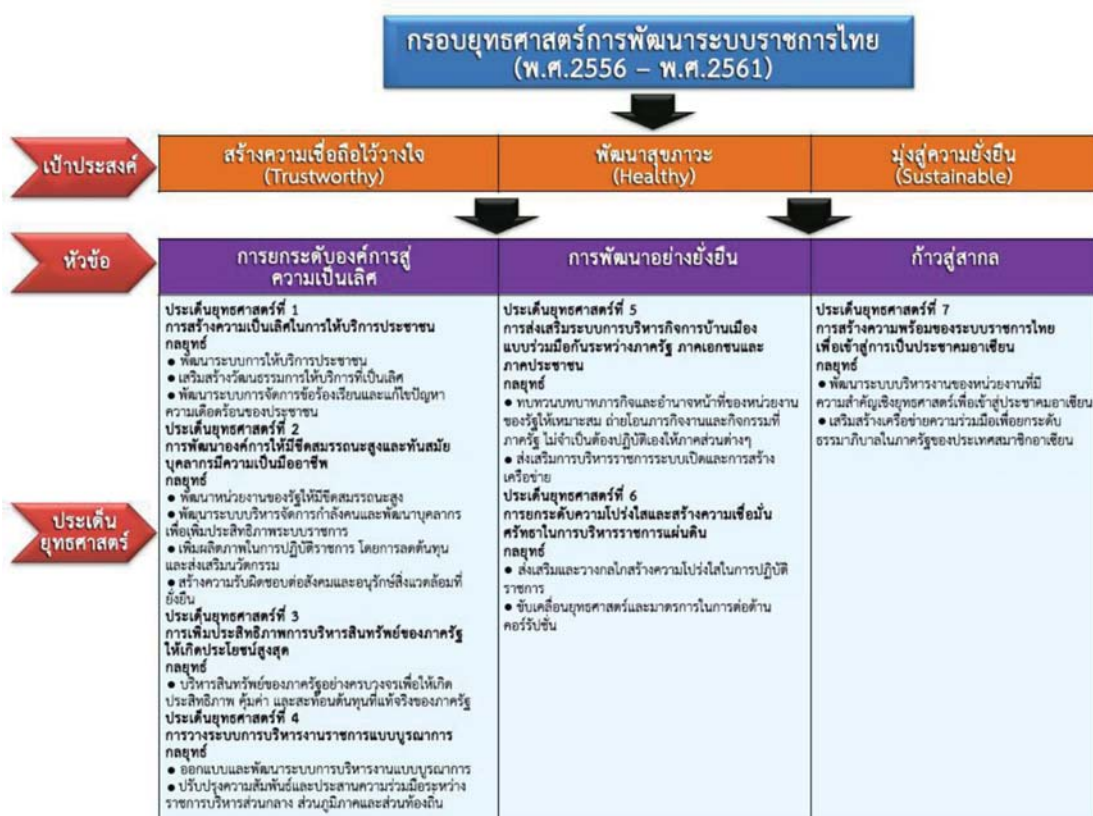
การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง)

ผู้ขอจะต้องไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองโดยตรง กรมที่ดินได้ทำหนังสือแจ้งผลการ พิจารณาให้จังหวัดทราบ และให้จังหวัดแจ้งผู้ขอ ทราบถึงสิทธิในการฟ้องคดีปกครองว่า ถ้ามีความ ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำสั่งให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยัง ศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองจังหวัดภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่รับแจ้งหรือทราบคำสั่งนี้ ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑)*

เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดประชุมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑) ให้ส่วนราชการและจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ได้รับทราบถึงการพัฒนาระบบราชการในระยะต่อไปอีก ๖ ปีข้างหน้า ที่มุ่งเน้นในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ซึ่งจะเป็นกรอบทิศทางที่สำคัญที่มีเป้าหมายร่วมกันกับทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนประเทศ และส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจะต้องนำแผนดังกล่าวไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการกิจของหน่วยงาน ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย ในช่วงระยะปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑ สามารถแยกออกได้เป็น ๓ หัวข้อ ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑๖ กลยุทธ์หลัก โดยสรุปตามแผนภาพ ดังนี้

*นายวิภาส โอวาทจรรยาจิตต์ นักวิชาการที่ชำนาญการพิเศษ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑) ได้กำหนดโครงการสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ จำนวน ๓๐ โครงการ ทั้งนี้ มีโครงการสำคัญ (Flagship Project) ที่จะต้องดำเนินการเร่งด่วน จำนวน ๑๐ โครงการ ดังนี้

- ๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน
- ๒) โครงการพัฒนาระบบการจัดการข้อร้องเรียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- ๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ
- ๔) โครงการวางแผนอัตรากำลังคนเชิงยุทธศาสตร์
- ๕) โครงการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐบริหารสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖) โครงการพัฒนาโครงสร้างและระบบบริหารของหน่วยงานของรัฐ
- ๗) โครงการส่งเสริมให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการบ้านเมือง
- ๘) โครงการวัดระดับความเชื่อถือและไว้วางใจในการบริหารงานภาครัฐ
- ๙) โครงการพัฒนาระบบการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับการเป็นเมืองที่มี

ศักยภาพเด่นเชื่อมโยงสู่อาเซียน

- ๑๐) โครงการส่งเสริมธรรมาภิบาลในภาครัฐเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สำหรับรายละเอียดของยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑)

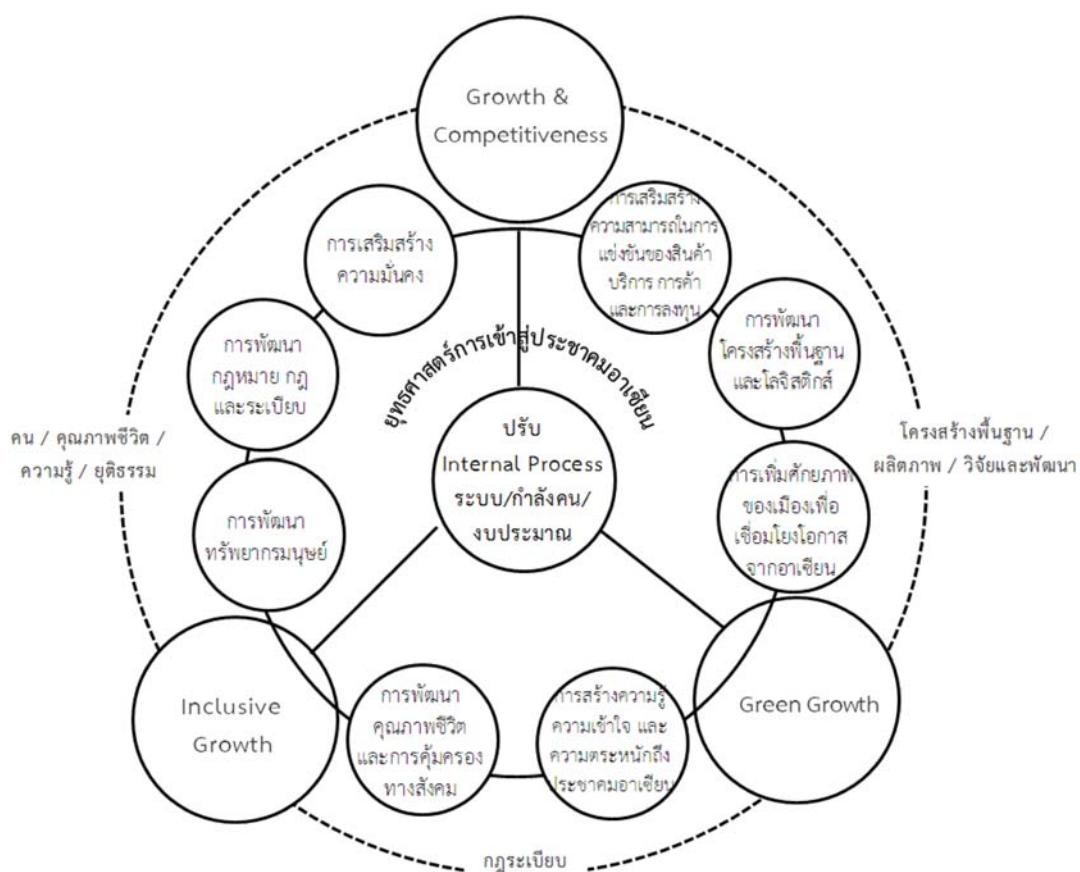
ปรากฏ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย

การพัฒนาระบบราชการไทยในระยะต่อไป จะเน้นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561 ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันกับทุกภาคส่วนโดยมีเป้าหมายหลักที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง การลดความเหลื่อมล้ำที่เน้นการพัฒนาอย่างทั่วถึงเป็นธรรม การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และในการจะขับเคลื่อนนโยบายในแนวทางดังกล่าวให้เกิดประสิทธิผลและเป็นรูปธรรมได้นั้น การสร้างสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภายในภาครัฐ (Internal Process) ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ด้วยการปรับโครงสร้างระบบราชการ สร้างและใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานเพื่อสร้างความโปร่งใสในองค์กรภาครัฐ ปฏิรูประบบกฎหมายเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาและสนับสนุนการจัดการการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนจัดทำยุทธศาสตร์และบูรณาการการทำงานเพื่อให้เกิดการประสานงานระหว่างยุทธศาสตร์ระดับประเทศ ระดับกระทรวง และระดับพื้นที่ โดยให้ประชาชนในระดับพื้นที่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ความต้องการ อันจะเป็นการผนึกกำลังเพื่อการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายของประเทศอย่างแท้จริง ดังรายละเอียดปรากฏตามแผนภาพที่ 1

เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ประเทศดังกล่าว รัฐบาลได้เสนอพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. 2555 วงเงินสามแสนห้าหมื่นล้านบาท และอยู่ระหว่างการเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง วงเงินสองล้านล้านบาท ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาส สร้างอนาคตของประเทศ และเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาวต่อไป

แผนภาพที่ 1
ยุทธศาสตร์ประเทศ พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561

ผลการติดตามการปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 พบว่ายังคงมีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามที่ต้องเร่งผลักดันอย่างจริงจัง ในประเด็นสำคัญ ๆ รวม 6 เรื่อง ดังนี้

1. การให้บริการ รับข้อร้องเรียน และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
2. การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานราชการ
3. การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ
4. การเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการทำงาน
5. การทบทวนบทบาทภารกิจของภาครัฐ
6. การแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจหรือ กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ประกอบกับความจำเป็นที่จะต้องเร่งเสริมสร้างขีดสมรรถนะของหน่วยงานราชการให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงในบริบทด้านต่าง ๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งวางระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดีให้เกิดขึ้นภายในส่วนราชการเอง

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555 จึงได้ให้การเห็นชอบแผนการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาคราชการเพื่อการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอย่างยั่งยืน ตามที่ ก.พ.ร. เสนอ โดยมีองค์ประกอบครอบคลุม 3 ส่วน ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาคราชการผ่านการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง การพัฒนากลไกการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลในระบบราชการแบบยั่งยืน และการพัฒนาระบบสนับสนุนการพัฒนาธรรมาภิบาล ซึ่งสาระสำคัญ แนวทางการดำเนินงาน และโครงการต่าง ๆ ตามแผนงานดังกล่าวจะถูกนำมารวมไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561) เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป

วิสัยทัศน์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ

ระบบราชการไทยมุ่งเน้นพัฒนาการทำงานเพื่อประชาชน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ ภายใต้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ยกระดับขีดสมรรถนะไปสู่ความเป็นเลิศ บูรณาการและเพิ่มประสิทธิภาพงานของภาครัฐ ประสานการทำงานกับทุกภาคส่วน สร้างความโปร่งใส ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้เป็นที่น่าเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน

ระบบราชการไทยจะต้องให้คุณค่า ความสำคัญและยึดมั่นในปรัชญา หลักการและแนวทาง ดังนี้

- ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ผลักดันให้หน่วยงานของรัฐกำหนดทิศทางการทำงานในระยะยาว ให้ชัดเจน สอดคล้องนโยบายของรัฐบาล คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชน เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นเพื่อไปปรับปรุงบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน อำนวยประโยชน์ วางระบบการจัดการข้อร้องเรียนและแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน ตลอดจนเตรียมระบบการบริหารในภาวะฉุกเฉิน เพื่อเป็นที่พึ่งของประชาชนในภาวะวิกฤต

- ลดบทบาทภารกิจของภาครัฐให้ดำเนินการเฉพาะส่วนที่เป็นภารกิจที่รัฐควรดำเนินการลดความซ้ำซ้อน ปรับปรุงขั้นตอนการทำงาน และเพิ่มขีดสมรรถนะของหน่วยงาน พัฒนารูปแบบการบริหารและกระบวนการทำงานใหม่ สร้างขีดสมรรถนะ ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์การ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาสนับสนุนในการทำงาน ทำงานด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง

- บูรณาการการทำงานของภาครัฐและในระดับต่าง ๆ พัฒนารูปแบบการทำงานให้มีความสอดคล้อง เชื่อมโยงกันเพื่อรองรับการดำเนินงานนโยบายสำคัญของประเทศและระดมสรรพกำลังบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาเพื่อผลักดันการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ รวมถึงเพิ่มบทบาทของภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคมที่มีความพร้อม เช่น ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เข้ามาร่วมดำเนินการ

- เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันระดับพื้นที่ ให้เป็นศูนย์ความเจริญในระดับภูมิภาคเชื่อมโยงอาเซียน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน การใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่า เป็นไปในทิศทางเดียวกันโดยยึดพื้นที่เป็นหลัก

- ลดการควบคุมที่ก่อให้เกิดภาระ อุปสรรคหรือความยุ่งยากต่อการประกอบกิจการหรือการดำเนินชีวิตของประชาชน สร้างความโปร่งใส และความเชื่อมั่นศรัทธา เป็นที่พึ่งของประชาชน และร่วมมือกับภาคส่วนอื่นในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

- พัฒนาและสรรหาผู้ที่มีความสามารถสูงเข้ามารับราชการ สร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในทุกระดับ เสริมสร้างทัศนคติที่ดี สร้างคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิต จัดสวัสดิการ ทบทวนระบบค่าตอบแทนที่เหมาะสม

- สร้างความพร้อมและขับเคลื่อนระบบราชการไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเวทีโลก

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการในช่วงระยะปี พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561 สามารถแยกออกได้เป็น 3 หัวข้อ รวม 7 ประเด็น ดังรายละเอียดปรากฏตามแผนภาพที่ 2 ดังนี้

ยกระดับองค์การสู่ความเป็นเลิศ

1. การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน
2. การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ
3. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

พัฒนาอย่างยั่งยืน

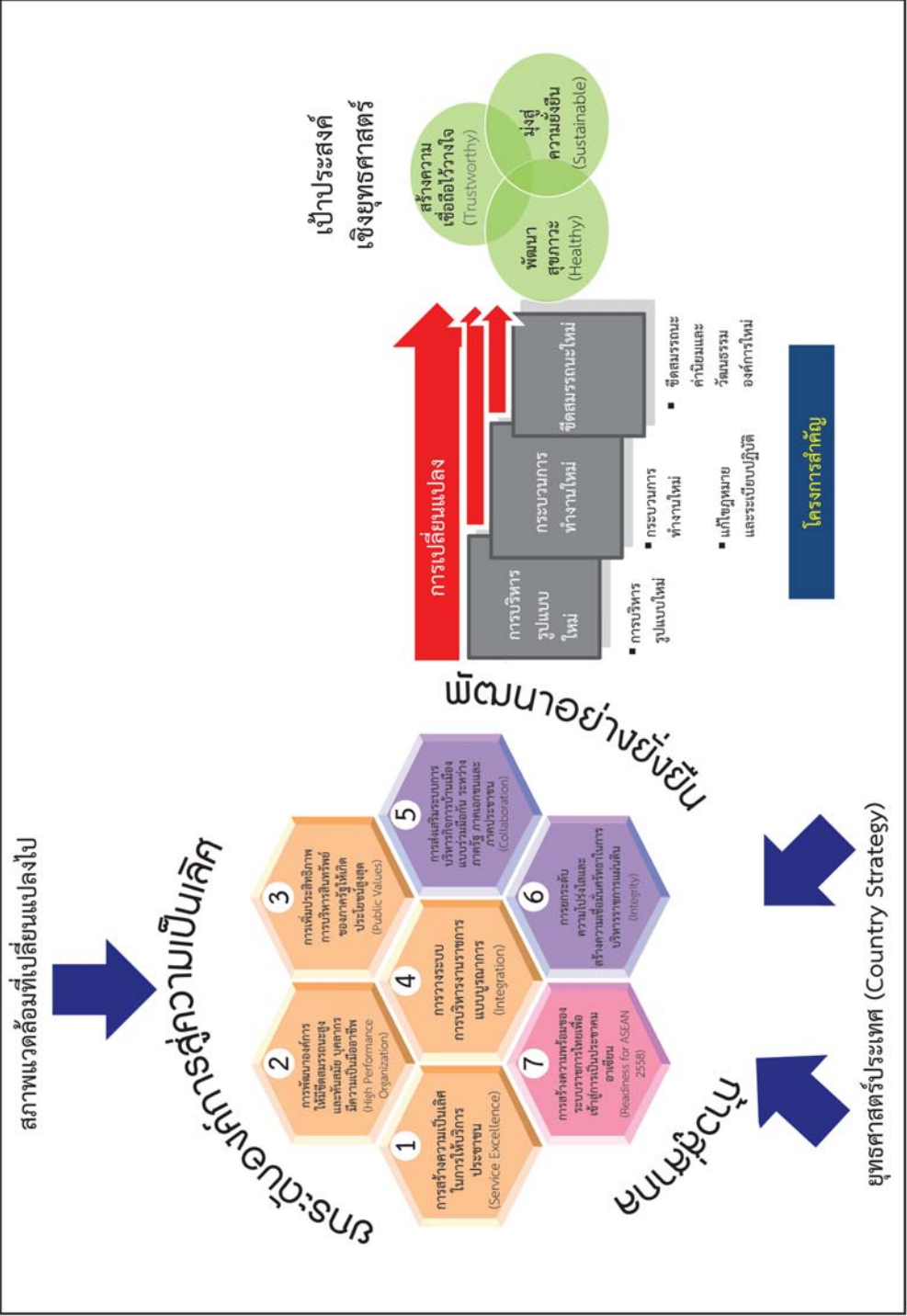
5. การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน
6. การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

ก้าวสู่สากล

7. การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

แผนภาพที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561)

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	ประเด็นยุทธศาสตร์
1. สร้างความเชื่อถือไว้วางใจ (Trustworthy) ประชาชนได้รับการตอบสนองและมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ ตลอดจนมีความเชื่อถือไว้วางใจในการทำงานของทางราชการ	- ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการและการดำเนินงานของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 - ความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	1. การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน 2. การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ
2. พัฒนาสุขภาพ (Healthy) ระบบราชการไทยมีการพัฒนาเป็นองค์กรที่มีสุขภาพะ มีขีดสมรรถนะสูง การทำงานทันสมัย คล่องตัว บุคลากรมีความสุข มีขวัญกำลังใจและผูกพันกับองค์กร มีความสำเร็จตามเป้าหมายชีวิตไปพร้อมกับเป้าหมายขององค์กร	- ผลิตภาพของภาครัฐเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 - ส่วนราชการสามารถพัฒนาขีดสมรรถนะของการบริหารจัดการองค์การ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	3. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด 4. การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ 5. การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน 6. การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน
3. มุ่งสู่ความยั่งยืน (Sustainable) สังคมเกิดการปรับตัวอย่างสมดุล ภาครัฐสามารถทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้เป็นอย่างดี มีการบูรณาการโดยการอาศัยยุทธศาสตร์ประเทศเป็นต้นนำ มีภูมิคุ้มกันที่ดีสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกได้อย่างยั่งยืน	ความสำเร็จของการโอนถ่ายและทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นในสังคม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	7. การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 :

การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน

พัฒนางานบริการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ โดยออกแบบการบริการที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้บริการได้ง่ายและหลากหลายรูปแบบ เน้นการบริการเชิงรุกที่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างภาครัฐและประชาชน การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จอย่างแท้จริง พัฒนาระบบการจัดการข้อร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างวัฒนธรรมการบริการที่เป็นเลิศ

กลยุทธ์

1.1 พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน

- 1.1.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาระบบการเชื่อมโยงงานบริการซึ่งกันและกัน และวางรูปแบบการให้บริการประชาชนที่สามารถขอรับบริการจากภาครัฐได้ทุกเรื่อง โดยไม่คำนึงว่าผู้รับบริการจะมาขอรับบริการ ณ ที่ใด (No Wrong Door)
- 1.1.2 ยกระดับการดำเนินงานของศูนย์บริการร่วม (One Stop Service) ด้วยการเชื่อมโยงและบูรณาการกระบวนการบริการที่หลากหลายจากส่วนราชการต่าง ๆ มาไว้ ณ สถานที่เดียวกัน เพื่อให้ประชาชนสามารถรับบริการได้สะดวก รวดเร็ว ณ จุดเดียว เช่น ศูนย์รับคำขออนุญาต ศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤต (One Stop Crisis Center : OSCC) เป็นต้น
- 1.1.3 ส่งเสริมให้ส่วนราชการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามามีใช้ในการให้บริการประชาชน (e-Service) เพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้ง่ายขึ้น รวมทั้งพัฒนารูปแบบการบริการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นผู้เลือกรูปแบบการรับบริการที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง (Government You Design) โดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ เช่น m - Government ซึ่งให้บริการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile G2C Service) ที่ส่งข้อมูลข่าวสารและบริการถึงประชาชน แจ้งข่าวภัยธรรมชาติ ข้อมูลการเกษตร ราคาพืชผล หรือการติดต่อและแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านสังคมเครือข่ายออนไลน์ (Social Network) เป็นต้น
- 1.1.4 ส่งเสริมให้มีเว็บกลางของภาครัฐ (Web Portal) เพื่อเป็นช่องทางของบริการภาครัฐทุกประเภท โดยให้เชื่อมโยงกับบริการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ทุกหน่วยงานของภาครัฐ รวมถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงได้
- 1.1.5 ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการให้บริการประชาชนที่มีความเชื่อมโยงกันระหว่างหลายส่วนราชการ นำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของประเทศและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยทบทวนขั้นตอน ปรับปรุงกระบวนการ หรือแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการประชาชนของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัวและเอื้อต่อการแข่งขันของประเทศ

- 1.1.6 ส่งเสริมให้มีการนำระบบการรับประกันคุณภาพมาตรฐานการให้บริการ (Service Level Agreement) มาใช้ในภาครัฐ ซึ่งเป็นการกำหนดเงื่อนไขในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐที่มีต่อประชาชน โดยการกำหนดระดับการให้บริการ ซึ่งครอบคลุมการกำหนดลักษณะ ความสำคัญ ระยะเวลา รวมถึงการขดเคยกรณีการให้บริการไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- 1.1.7 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน ในการเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนตามวงจรชีวิต โดยเฉพาะการใช้ประโยชน์จากบัตรสมาร์ทการ์ด (Smart Card) หรือเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก

1.2 เสริมสร้างวัฒนธรรมการให้บริการที่เป็นเลิศ

- 1.2.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ ค่านิยม และหล่อหลอมการสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตใจที่เอื้อต่อการให้บริการที่ดี รวมถึงเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงคุณภาพการบริการโดยตรงมากขึ้น
- 1.2.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐยกระดับระบบการบริการประชาชนโดยการจำแนกกลุ่มผู้รับบริการ การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนที่ใช้บริการเพื่อให้สามารถนำมาปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการบริการได้อย่างจริงจัง เน้นการสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ณ จุดบริการ หลังจากได้รับการบริการ และนำผลสำรวจความพึงพอใจมาวิเคราะห์ ศึกษาเปรียบเทียบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน และเผยแพร่ผลการสำรวจให้ประชาชนทราบ โดยอาจจัดตั้งสถาบันการส่งเสริมการให้บริการประชาชนที่เป็นเลิศ (Institute for Citizen - Centered Service Excellence) เพื่อทำหน้าที่ในการสำรวจความคิดเห็น วิเคราะห์ ติดตาม เสนอแนะ การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการบริการประชาชนแก่ส่วนราชการต่าง ๆ

1.3 พัฒนาระบบการจัดการข้อร้องเรียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- 1.3.1 ส่งเสริมให้ส่วนราชการมีการพัฒนาระบบการจัดการข้อร้องเรียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างจริงจัง โดยเน้นการจัดการเชิงรุก มีการรวบรวมหลักเกณฑ์และกระบวนการจัดการข้อร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ เป็นมาตรฐาน ตอบสนองทันทั่วทั้งที่สามารถติดตามเรื่องร้องเรียนได้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นและสิ้นสุดของการให้บริการ รวมไปถึงการมีฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
- 1.3.2 วางหลักเกณฑ์ แนวทาง และกลไกการช่วยเหลือเยียวยาเมื่อประชาชนได้รับความไม่เป็นธรรม หรือได้รับความเสียหายที่เกิดจากความผิดพลาดของการดำเนินการของภาครัฐและปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่รัฐมีส่วนเกี่ยวข้อง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 :

การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากร มีความเป็นมืออาชีพ

พัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์การที่มีความทันสมัย กะทัดรัด มีรูปแบบเรียบง่าย (Simplicity) มีระบบการทำงานที่คล่องตัว รวดเร็ว ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนคติในการทำงาน เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity) พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรในองค์การ เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐ ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

กลยุทธ์

2.1 พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้มีขีดสมรรถนะสูง

- 2.1.1 ปรับปรุงหน่วยงานราชการให้มีความเหมาะสมกับภารกิจที่รับผิดชอบ ลดความซ้ำซ้อน มีความยืดหยุ่น คล่องตัวสูง สามารถปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตอบสนองต่อบทบาทภารกิจหรือบริบทในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป
- 2.1.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- 2.1.3 ยกระดับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้การนำองค์การเป็นไปอย่างมีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม การวางแผนยุทธศาสตร์และผลักดันสู่การปฏิบัติ การให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว การส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศอย่างแท้จริง และทำงานโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ
- 2.1.4 ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานของรัฐไปสู่การเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government)
 - 2.1.4.1 นำเทคโนโลยีมาใช้ภายในองค์การ เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การบริหารงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น ยกระดับคุณภาพการให้บริการประชาชน สร้างความโปร่งใสในการดำเนินงานและให้บริการ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานแบบเวอร์ชวล (Virtual Office) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ และประหยัดค่าใช้จ่าย
 - 2.1.4.2 ปรับปรุงและพัฒนาเว็บไซต์ของหน่วยงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเว็บไซต์ภาครัฐ (Government Website Standard) และสามารถบูรณาการเชื่อมโยงหน่วยงานของรัฐ (Connected Government) ที่สมบูรณ์แบบเพื่อก้าวไปสู่ระดับมาตรฐานสากล

- 2.1.4.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลักโดยการจัดระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการให้บริการภาครัฐ และพัฒนาระบบสารสนเทศบนโครงสร้างพื้นฐานหลักที่ทางภาครัฐพัฒนาขึ้น ได้แก่ ระบบเครือข่ายสารสนเทศภาครัฐ (Government Information Network : GIN) และเครื่องแม่ข่าย (Government Cloud Service : G – Cloud) เพื่อลดค่าใช้จ่าย ทรัพยากร และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.1.4.4 นำกรอบแนวทางมาตรฐานการแลกเปลี่ยนข้อมูลแห่งชาติ (Thailand e-Government Interoperability Framework : TH e-GIF) มาใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศภาครัฐ เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยน และเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.1.4.5 พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับบุคลากรทุกระดับของหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชน
- 2.1.4.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์การภาครัฐ ให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ในลักษณะโครงข่ายข้อมูลที่เชื่อมต่อถึงกัน เพื่อให้กระบวนการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ เพื่อสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการบริหารราชการแผ่นดินและการตัดสินใจไปยังศูนย์ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรี (PMOC) เพื่อให้เกิดการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีความเป็นปัจจุบันและถูกต้อง
- 2.1.5 ส่งเสริมให้ส่วนราชการบริหารความพร้อมต่อสภาวะวิกฤตเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน
 - 2.1.5.1 ส่งเสริมให้ส่วนราชการมีแผนการบริหารความต่อเนื่องในการดำเนินงาน (Business Continuity Plan) เพื่อให้สามารถเตรียมความพร้อมรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้ทันทั่วทั้งที่ โดยกำหนดแนวทาง ขั้นตอนการช่วยเหลือ การซักซ้อม และการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Crisis Management Center) ในการบริหารจัดการสภาวะวิกฤตแต่ละประเภท ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
 - 2.1.5.2 ส่งเสริมให้บุคลากรของส่วนราชการมีความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรับมือต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน พร้อมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยงานที่รับผิดชอบวิธีการและขั้นตอนในการให้ความช่วยเหลือ
 - 2.1.5.3 ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการได้อย่างทันทั่วทั้งที่
- 2.1.6 พัฒนาระบบการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการให้มีความเหมาะสม ให้ความสำคัญ เชื่อถือ มุ่งเน้นการวัดผลลัพธ์เป็นสำคัญ ลดภาระงาน ขั้นตอน และงบประมาณให้กับส่วนราชการ รวมทั้งนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประเมินผล

2.2 พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ

- 2.2.1 วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Workforce Plan) ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณของประเทศ พัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของบุคลากร และประสิทธิภาพของระบบราชการ สร้างความก้าวหน้าในสายอาชีพ (Career Path) สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาระบบราชการ รวมทั้งการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศไปสู่การปฏิบัติ
- 2.2.2 ส่งเสริมให้มีการวางระบบเตรียมความพร้อมเพื่อทดแทนบุคลากร เช่น แผนการสืบทอดตำแหน่ง (Succession Plan) เป็นต้น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกสามารถเข้าสู่ระบบราชการได้โดยง่ายมากขึ้นในทุกระดับ รวมทั้งสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Talent mobility) ซึ่งสามารถเชื่อมโยงได้ทั้งสองทางจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชนและจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐ
- 2.2.3 ทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่มีความเหลื่อมล้ำของแต่ละส่วนราชการ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ การแข่งขัน และความขาดแคลน
- 2.2.4 เร่งสรรหาบุคลากรรุ่นใหม่และพัฒนาบุคลากรผู้มีความสามารถสูงเข้าสู่ระบบราชการไทย โดยมุ่งเน้นให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ในระบบราชการ
- 2.2.5 มุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีขีดสมรรถนะและมุ่งมั่นในการปฏิบัติราชการ มีความคิดเชิงยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมของข้าราชการในการปฏิบัติงาน ที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ข้าราชการทุกระดับอย่างจริงจัง รวมทั้งจัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรในสายงานประเภทบริหารและสายงานประเภทวิชาการให้มีความรู้ความเข้าใจในงานของอีกสายงานด้วย
- 2.2.6 มุ่งเน้นส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสมดุลของชีวิตและการทำงานของบุคลากรภาครัฐ (Quality of Work Life) โดยกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้ส่วนราชการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสมดุลของชีวิตและการทำงานของบุคลากรภาครัฐ มีการจัดสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมที่ไม่ใช่สวัสดิการภาคบังคับตามกฎหมาย ซึ่งมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการและสภาพของส่วนราชการ และส่งผลสู่ความเป็นองค์การสุขภาวะ
- 2.2.7 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามบริบทหรือสภาพแวดล้อมในการเรียนที่แท้จริง สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต และวิธีการเรียนที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้แบบไร้พรมแดน (u-Learning) ผ่านเทคโนโลยีเครือข่ายทั้งแบบใช้สายและไร้สาย

2.3 เพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติราชการ โดยการลดต้นทุน และส่งเสริมนวัตกรรม

- 2.3.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและ/หรือการลดค่าใช้จ่าย รวมทั้งมุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐวางระบบการลดต้นทุนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และทำให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนการลดต้นทุนในระยะยาวโดยการปรับลดในระดับโครงสร้างของต้นทุน การพัฒนาเพื่อปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินงาน และปลูกฝังให้กลายเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง
- 2.3.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญต่อการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ในการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะการวัดผลการปฏิบัติงานในเชิงเปรียบเทียบอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐานและ/หรือแนวทางการปฏิบัติที่เป็นเลิศ รวมถึงปรับปรุงการทำงาน โดยนำเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับการเพิ่มผลิตภาพมาใช้ มุ่งขจัดความสูญเปล่าของการดำเนินงานในทุกกระบวนการ ตัดกิจกรรมที่ไม่มีประโยชน์หรือไม่มีการเพิ่มคุณค่าในกระบวนการออกไป เพิ่มความยืดหยุ่นขององค์การด้วยการออกแบบกระบวนการใหม่และปรับปรุงกระบวนการเพื่อสร้างคุณค่าในการปฏิบัติงาน เช่น Lean Management เป็นต้น
- 2.3.3 ส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบการให้บริการร่วมกัน (Shared Services) เพื่อประหยัดทรัพยากรลดค่าใช้จ่าย ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานของรัฐ โดยรวมกิจกรรมหรือกระบวนการงานลักษณะ/ประเภทเดียวกัน (Common Process) ซึ่งเดิมต่างหน่วยงานต่างดำเนินงานเองเข้ามาไว้ในศูนย์บริการร่วมโดยเฉพาะงานสนับสนุน (Back Office) ได้แก่ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการเงินการคลัง และระบบบุคลากร เป็นต้น
- 2.3.4 ส่งเสริมการสร้างและพัฒนาแนวคิดนวัตกรรมเพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่า (Value Creation) และการแก้ไขปัญหาในเชิงสร้างสรรค์จากบุคลากร ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนการผลิตเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของราชการให้เป็นไปอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพและยกระดับศักยภาพทางการแข่งขัน พร้อมทั้งสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์การเพื่อการขยายผลการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

2.4 สร้างความรับผิดชอบต่อสังคมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

- 2.4.1 ส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ จะต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม รวมทั้งสนับสนุน เสริมสร้าง พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สังคมและชุมชน เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

- 2.4.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐตระหนักถึงความสำคัญทางด้านพลังงานเพื่อก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีการเติบโตอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานสีเขียว มีนโยบายในการประหยัดพลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เช่น จัดทำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ส่งเสริมและปฏิบัติตามการออกแบบอาคารเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน พัฒนาระบบภาษีสิ่งแวดล้อมใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียว เป็นต้น
- 2.4.3 รมรณรงค์และสร้างจิตสำนึกให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตระหนักถึงสถานการณ์สิ่งแวดล้อมและสภาวะโลกร้อนที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปรับตัว ประหยัดพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 :

การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วางระบบการบริหารจัดการสินทรัพย์ของราชการอย่างครบวงจร โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ผูกมัด/ผูกพันติดตามมา (Ownership Cost) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหรือสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างโอกาส และสร้างความมั่นคงตามฐานะเศรษฐกิจของประเทศ ลดความสูญเสียสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์ รวมทั้งวางระบบและมาตรการที่จะมุ่งเน้นการบริหารสินทรัพย์เพื่อให้เกิดผลตอบแทนคุ้มค่า สามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายโดยรวม มีต้นทุนที่ต่ำลงและลดความต้องการของสินทรัพย์ใหม่ที่ไม่จำเป็น

กลยุทธ์

- 3.1 บริหารสินทรัพย์ของภาครัฐอย่างครบวงจรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ คุ่มค่า และสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงของภาครัฐ
- 3.1.1 วางระบบการบริหารสินทรัพย์อย่างครบวงจร โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างความต้องการสินทรัพย์และการให้บริการ และให้ครอบคลุมทั้งวงจรของสินทรัพย์ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ผูกมัดผูกพันติดมา การจัดหา การใช้และซ่อมบำรุง การจำหน่ายและ/หรือการทดแทนสินทรัพย์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า ลดความสูญเสียสิ้นเปลืองและเปล่าประโยชน์ และทำให้การใช้สินทรัพย์มีประสิทธิภาพสูงสุด
- 3.1.2 ทบทวนกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถบริหารสินทรัพย์อย่างครบวงจรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 3.1.3 ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสินทรัพย์และบูรณาการเข้ากับระบบบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร (Enterprise Resource Planning : ERP) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์และการบริหารจัดการองค์กรโดยรวม และการลดต้นทุน โดยจัดให้มีระบบและข้อมูลเพื่อให้หน่วยราชการใช้ประกอบการวัดและวิเคราะห์การใช้สินทรัพย์เพื่อให้เกิดผลิตภาพ (Asset Productivity) และเกิดประโยชน์สูงสุด (Asset Utilization) เป็นต้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 :

การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

ส่งเสริมการทำงานร่วมกันภายในระบบราชการด้วยกันเองเพื่อแก้ปัญหาการแยกส่วนในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการวางระบบความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในรูปแบบของการประสานความร่วมมือที่หลากหลาย ภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน คือ นำศักยภาพเฉพาะของแต่ละหน่วยงานมาสร้างคุณค่าให้กับงานตามเป้าหมายที่กำหนด เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของประเทศและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

กลยุทธ์

4.1 ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ

- 4.1.1 วางระบบการบริหารงานแบบบูรณาการในยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศ (Cross Functional Management System) ตามห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value Chains) ครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ จนกระทั่งปลายน้ำ รวมทั้งกำหนดบทบาทภารกิจให้มีความชัดเจนว่าใครมีความรับผิดชอบในเรื่องหรือกิจกรรมใด รวมทั้งการจัดทำตัวชี้วัดของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs)
- 4.1.2 การออกแบบโครงสร้างและระบบบริหารงานราชการใหม่ในรูปแบบของหน่วยงานรูปแบบพิเศษ เพื่อให้สามารถรองรับการขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศที่ต้องอาศัยการดำเนินงานที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ไม่ยึดติดกับโครงสร้างองค์กรและระบบราชการแบบเดิม
- 4.1.3 ปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้มีลักษณะแบบยืดยุทธศาสตร์และเป้าหมายร่วมเป็นหลัก เพื่อให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สำคัญของประเทศและการบริหารงานแบบบูรณาการ

4.2 ปรับปรุงความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

- 4.2.1 พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่าง ๆ (Multi-Level Governance) ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานสัมพันธ์กันในการปฏิบัติงานและการใช้ทรัพยากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าและไม่เกิดความซ้ำซ้อน และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็นแบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง (Area-based Approach) รวมทั้งวางเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง/กรม ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม
- 4.2.2 พัฒนากลไกหรือเครื่องมือในการสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดทำข้อตกลง หรือสัญญาแผนงาน/โครงการและลงนามร่วมกัน เป็นต้น
- 4.2.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบบริหารจัดการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้สามารถพัฒนาศักยภาพความเป็นเมืองที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ (Growth Center) พร้อมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้บริหารในระดับพื้นที่ให้มีขีดสมรรถนะสูง เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- 4.2.4 ส่งเสริมระบบการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มจังหวัด (Inter-Cluster Linkage) ที่มียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเกี่ยวเนื่องหรือเชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น
- 4.2.5 ปรับปรุงการโอนถ่ายภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการรวมกลุ่มกันจัดทำบริการสาธารณะในรูปแบบสหการหรือการร่วมมือกันโดยทำเป็นบันทึกข้อตกลงความร่วมมือหรืออาจเป็นสัญญาทางการปกครอง เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาดในการจัดบริการสาธารณะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกัน มีสภาพปัญหาที่ทำให้ต้องดำเนินงานร่วมกัน หรือเป็นบริการสาธารณะที่ต้องใช้งบประมาณสูง และอาศัยความชำนาญทางด้านเทคนิคสูงหรือเป็นลักษณะเฉพาะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 :

การส่งเสริมระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ
ภาคเอกชนและภาคประชาชน

ส่งเสริมให้หน่วยงานราชการทบทวนบทบาทและการกิจของตนให้มีความเหมาะสม โดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่น การถ่ายโอนภารกิจบางอย่างที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินงานเองให้ภาคส่วนอื่น รวมทั้งการสร้างความร่วมมือหรือความเป็นภาคีหุ้นส่วน (Partnership) ระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น

กลยุทธ์

5.1 ทบทวนบทบาทภารกิจและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้เหมาะสม ถ้ายโอนภารกิจงาน และกิจกรรมที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องปฏิบัติเองให้ภาคส่วนต่าง ๆ

- 5.1.1 ส่งเสริมให้ส่วนราชการทบทวนบทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ รวมทั้งสำรวจ ตรวจสอบ และทบทวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศขึ้นใหม่ ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวการณ์ หรือสอดคล้องกับความเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ
- 5.1.2 วางระบบการบริการสาธารณะทางเลือก (Alternative Service Delivery) ตลอดจนพัฒนา หลักเกณฑ์และวิธีการถ่ายโอนภารกิจของภาครัฐให้แก่ภาคส่วนอื่น ๆ ให้มีความเหมาะสมกับ ขอบเขต หน้าที่ความรับผิดชอบ และศักยภาพของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เข้ามาดำเนินการแทนภาครัฐ

5.2 ส่งเสริมการบริหารราชการระบบเปิดและการสร้างเครือข่าย

- 5.2.1 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือในรูปภาคีหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับเอกชน (Public-Private-Partnership : PPP) เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นของประเทศที่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก และภาครัฐยังไม่สามารถดำเนินการได้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ได้รับการสนับสนุนกลไกการดำเนินการแบบร่วมลงทุนกับภาคเอกชนด้วยความชัดเจน โปร่งใส และเกิดการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ให้มีการลงทุนที่ซ้ำซ้อน มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด สนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการลงทุนของเอกชนร่วมในกิจการของรัฐ ตลอดจนให้มีหน่วยงานรับผิดชอบกำหนดมาตรฐาน ส่งเสริม สนับสนุนการร่วมลงทุนเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินและการคลังของประเทศในระยะยาว

- 5.2.2 เปิดให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาแข่งขันกันเพื่อจัดทำบริการสาธารณะแทนภาครัฐ (Contestability) ในภารกิจของภาครัฐที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองและภาคเอกชนสามารถดำเนินการแทนได้ โดยสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีผ่านกลไกตลาด เพื่อให้ภาคเอกชนสามารถเข้ามาแข่งขันได้โดยง่าย รวมทั้งป้องกันและลดปัญหาการผูกขาดในระยะยาว ตลอดจนทำให้ภาครัฐสามารถปรับเปลี่ยนบทบาทของตนให้เป็นผู้กำหนดมาตรฐานและระดับการให้บริการ รวมทั้งติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของภาคเอกชนให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่วางไว้ได้อย่างแท้จริง
- 5.2.3 เปิดให้องค์กรภาคประชาสังคมและชุมชนสามารถเข้ามาเป็นผู้จัดบริการสาธารณะแทนภาครัฐ โดยอาศัยการจัดทำข้อตกลงร่วม (Compact) ในรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคมและชุมชน ซึ่งมีเป้าหมายของข้อตกลงอยู่ที่การร่วมกันดำเนินการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์
- 5.2.4 พัฒนารูปแบบและแนวทางการบริหารงานแบบเครือข่าย (Networked Governance) โดยการปรับเปลี่ยนบทบาท โครงสร้าง และกระบวนการทำงานขององค์กรภาครัฐให้สามารถเชื่อมโยงการทำงานและทรัพยากรต่าง ๆ ของหน่วยงาน ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ให้เกิดการพึ่งพากันในรูปแบบพันธมิตร มีการบริหารงานแบบยืดหยุ่น เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มีการตัดสินใจที่รวดเร็ว ทันต่อสถานการณ์ เชื่อมโยงระบบการทำงานระหว่างองค์กรได้ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 :

การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา ในการบริหารราชการแผ่นดิน

ส่งเสริมและวางกลไกให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของทางราชการ ตลอดจนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์

6.1 ส่งเสริมและวางกลไกสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

- 6.1.1 ผลักดันให้หน่วยงานของรัฐมีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างจริงจัง รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและการใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

- 6.1.2 กำหนดมาตรการ กลไก และสนับสนุนช่องทางในการให้ส่วนราชการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยบูรณาการช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบสารสนเทศ
- 6.1.3 ส่งเสริม สนับสนุนส่วนราชการพัฒนาคู่มือ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน และกำหนด หลักเกณฑ์ ตลอดจนวางกลไกให้ส่วนราชการเผยแพร่กระบวนการทำงานที่มีมาตรฐาน เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาชัดเจน ตามช่องทางสื่อสารต่าง ๆ

6.2 ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านคอร์รัปชัน

- 6.2.1 ปลุกจิตสำนึกและสร้างความตระหนักรู้ โดยสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ วางระบบคัดกรองบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งในระบบราชการที่คำนึงถึงความมีเหตุผลทาง คุณธรรม หรือความสามารถทางด้านจริยธรรม (Ethicability) รวมทั้งการสร้างค่านิยม ที่ถูกต้องและธรรมาภิบาลเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมไทยให้ประพฤติปฏิบัติอยู่บนพื้นฐาน ของความซื่อสัตย์ ถูกต้อง ตลอดจนส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการเป็นเครือข่าย การต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน
- 6.2.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านทุจริต รวมทั้งวางระบบป้องกันและ ลดความเสี่ยงต่อการทุจริตในกระบวนการงานสำคัญของหน่วยงานของรัฐ ในส่วนราชการและ หน่วยงานของรัฐ
- 6.2.3 เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยการพัฒนากระบวนการตรวจสอบสาธารณะ (Public Scrutiny) และผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก (Independent Assessor) ที่ผ่านการฝึกอบรมและได้รับ การรับรองเข้ามาดำเนินการสอดส่องดูแลและสอบทานกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทาง ราชการ รวมทั้งวางกลไกสนับสนุนให้ดำเนินการจัดทำราคากลางและข้อมูลรายละเอียดค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างไว้ในระบบข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ประชาชนสามารถ ตรวจสอบได้
- 6.2.4 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อลดอำนาจการใช้ดุลยพินิจของ เจ้าหน้าที่ของรัฐในการอนุมัติ อนุญาต รวมทั้งพัฒนากฎหมายให้เป็นเครื่องมือในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนยกระดับมาตรฐาน กฎหมายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ของไทยให้เป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล
- 6.2.5 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบในเรื่องการทุจริต คอร์รัปชันในเชิงรุก รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือวัดระดับความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไป ตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 6.2.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อย่างจริงจัง รวมทั้งการกำหนดมาตรการลงโทษที่เข้มงวดมากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 :

การสร้างความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อเข้าสู่การเป็น ประชาคมอาเซียน

เตรียมความพร้อมของระบบราชการไทยเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งประสานพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกันในการส่งเสริมและยกระดับธรรมาภิบาลในภาครัฐของประเทศสมาชิกอาเซียน อันจะนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมือง และความเจริญผาสุกของสังคมร่วมกัน

กลยุทธ์

7.1 พัฒนาระบบบริหารงานของหน่วยงานที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- 7.1.1 ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบบริหารงานและเพิ่มขีดสมรรถนะของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต เพื่อรองรับกับการเป็นเมืองสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางความเจริญในระดับพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสกับอาเซียน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวบริการ การลงทุนและการค้าชายแดน
- 7.1.2 พัฒนาและยกระดับขีดสมรรถนะของส่วนราชการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมในเรื่องของการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและกระบวนการงาน บุคลากร กฎ ระเบียบ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้สอดคล้องกับบริบทสภาพแวดล้อมของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน โดยอาจจัดตั้งศูนย์ขับเคลื่อนความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Readiness Center : ARC) เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ รวมทั้งศึกษาวิจัยและพัฒนามาตรฐานการให้บริการประชาชน และการปฏิบัติงานของภาครัฐในประชาคมอาเซียน
- 7.1.3 ส่งเสริมให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเตรียมความพร้อมข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ ค้นหาแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการอย่างมีระบบ เน้นความสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของข้าราชการและส่วนราชการให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล

7.2 เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อยกระดับธรรมาภิบาลในภาครัฐของประเทศสมาชิกอาเซียน

- 7.2.1 ส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกอาเซียนยกระดับธรรมาภิบาลในภาครัฐตามมาตรฐานสากลและสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้บรรลุผลอย่างยั่งยืน เกิดความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศสมาชิกอาเซียน
- 7.2.2 จัดเวทีแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ (Knowledge Sharing) ในการปฏิรูปและพัฒนาระบบราชการ ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลและรวบรวมแนวทางปฏิบัติที่ดีเลิศเพื่อส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองในภูมิภาค
- 7.2.3 เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นผ่านกลไกความร่วมมือ เช่น ความร่วมมือทางวิชาการด้านการศึกษาวิจัย การร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกัน การศึกษาดูงานยังประเทศต้นแบบ และการแลกเปลี่ยนบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญระหว่างกัน เป็นต้น รวมทั้งสร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือไปยังองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อนำองค์ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศมาใช้ประโยชน์เป็นแนวทางที่จะผลักดันให้สามารถดำเนินการร่วมกันได้

ปัจจัยเงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทยไปสู่การปฏิบัติ

ในการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2556 – พ.ศ. 2561) ไปสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยเงื่อนไขหลายประการ กล่าวคือ

1. เสริมสร้างภาวะผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง

- ต้องมีการเสริมสร้างภาวะผู้นำของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจังต่อเนื่อง ให้ตระหนัก รับรู้ ยอมรับ เข้าใจในบริบทและสภาพการเปลี่ยนแปลง พร้อมเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น มีความสามารถในการประสานงานข้ามหน่วยงานและสร้างเครือข่ายในการทำงาน มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล คิดนอกกรอบ ตลอดจนสามารถสื่อสารทำความเข้าใจให้เกิดการยอมรับได้ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีทักษะทางการเมือง เข้าใจในขั้นตอนและกระบวนการนโยบาย รวมถึงสามารถวางแผนและผลักดันยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และที่สำคัญเป็นผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถบูรณาการการทำงานอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายสุดท้ายคือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

2. เน้นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

- ต้องมีการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง (Action Learning Program) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน แทนรูปแบบและวิธีการฝึกอบรมในห้องเรียนแบบเดิม โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์แก่กันและกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (Interaction) อันจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการอย่างแท้จริง

3. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง

- ต้องมีการปฏิรูปกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติราชการหรือการให้บริการประชาชน รวมทั้งดำเนินการยกเลิกการปรับปรุงหรือจัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศขึ้นใหม่ ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไป เป็นที่ยอมรับ และสอดคล้องกับสากล

4. นำโปรแกรมประยุกต์มาช่วยสนับสนุนการปฏิบัติราชการ

- ต้องมีการสนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ เข้ามาสนับสนุนการปฏิบัติราชการ ด้วยการนำโปรแกรมประยุกต์ (Applications) เข้ามาใช้ประโยชน์เพื่อเชื่อมโยงการทำงานภายในองค์กร หรือการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น ตลอดจนใช้ประโยชน์ในการจัดลำดับขั้นตอนของกระบวนการ และผู้รับผิดชอบ การอนุมัติงาน (Approval) การติดตามงาน (Tracking) การประสานงาน (Collaboration) และการส่งต่องานไปยังผู้เกี่ยวข้อง (Broadcasting)

อ้างอิง : “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๖๑)”

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

เข้าถึงได้จาก http://www.opdc.go.th/content.php?menu_id=5&content_id=2653

บทเรียนจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด*

ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดิน นอกจากจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้องแล้ว แนวทางตามคำพิพากษาศาลฎีกา และแนวทางตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด นับว่ามีความสำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่มีการจัดตั้งศาลปกครองเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำทางปกครองของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ แนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้องจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินควรต้องนำมาเป็นกรณีศึกษาและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นอกเหนือจากที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้องตามที่กล่าวแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งเป็นเกราะคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้หลุดพ้นจากข้อกล่าวหา

จากการที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มงานคดีปกครอง ๑ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินคดีปกครอง ในการรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อจัดทำคำฟ้อง คำให้การ ตลอดจนประสานงานกับพนักงานอัยการในการพิจารณาแนวทางในการดำเนินคดีปกครอง ทั้งในกรณีที่กรมที่ดินเป็นผู้ฟ้องคดีและในกรณีที่กรมที่ดินหรืออธิบดีกรมที่ดินเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปัจจุบันมีคดีพิพาทขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองเป็นจำนวนมาก ในการดำเนินคดีซึ่งในนี้ขอกล่าวเฉพาะกรณีที่กรมที่ดินหรืออธิบดีกรมที่ดินเป็นผู้ถูกฟ้องคดี จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย ระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้นๆ รวมทั้งพยานแวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกร้อง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการต่อสู้คดี ซึ่งหากได้ข้อมูลโดยละเอียดมากเท่าใด โอกาสในการชนะคดีก็มีมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งในคดีปกครองนั้นแม้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกร้องจะมีได้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีด้วย แต่เมื่อท้ายที่สุดแล้ว หากศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการกระทำโดยละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี และพิพากษาให้กรมที่ดินในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ฟ้องคดี ในกรณีเช่นนี้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกร้องอาจต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่กรมที่ดินหากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำการไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ดังนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้จากคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางหรือข้อพึงระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และบางเรื่องอาจใช้เป็นแนวทางในการ

* นางฉัตรพร 핑บุญ ณ อยู่ธยา

นิติกรชำนาญการพิเศษ งานคดีปกครอง ๑ สำนักกฎหมาย

ต่อผู้คดี อย่างเช่น คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓/๘/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๐/๒๕๕๔ ระหว่าง นายเทอดศักดิ์ อุดลวัฒน์ธรรม ผู้ฟ้องคดี กรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหาย (กรณีมีการปลอมตัวเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินมาขอจดทะเบียนขายฝากที่ดินโดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับซื้อฝากที่ดิน และผู้ฟ้องคดีเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีรับจดทะเบียนด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอในการตรวจสอบลายมือชื่อของผู้มาขอทำนิติกรรมขายฝากกับลายมือชื่อของผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายเนื่องจากถูกผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินฟ้องเพิกถอนสัญญาขายฝากที่ดินพิพาททั้งสองแปลงและเรียกคืนโฉนดที่ดินและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้เพิกถอนสัญญาขายฝากที่ดินดังกล่าว) ผู้เขียนเห็นว่าการศึกษารายละเอียดตามคำพิพากษาในคดีนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเป็นตัวอย่างคดีที่นำมาเป็นแนวทางในการจัดทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงและแนวทางในการต่อสู้คดี และจากคำพิพากษาของศาลในคดีนี้เป็นกรณีที่ศาลได้วินิจฉัยในประเด็นสำคัญแห่งคดีที่เห็นว่าการจดทะเบียนของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการด้วยความระมัดระวังเพียงพอแก่หน้าที่ ความเสียหายของผู้ฟ้องคดีมิได้เกิดจากการประมาทเลินเล่อหรือการละเลยต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ด้วยเหตุผลสรุปได้ ดังนี้

๑. การจดทะเบียนขายฝากที่ดินทั้งสองครั้ง เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่จำเป็นในการจดทะเบียน เช่น ตรวจสอบโฉนดที่ดินที่นำมายื่นขอจดทะเบียนปรากฏว่าเป็นฉบับจริง ตรวจสอบลายมือชื่อผู้ขายที่ปรากฏในคำขอจดทะเบียนกับลายมือชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสารบบที่ดินปรากฏว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทั้งได้เรียกดูทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชนของคู่กรณีฉบับจริงมาตรวจสอบ และคู่กรณีรับว่าเจ้าหน้าที่ได้ทำการเปรียบเทียบรูปถ่ายที่ปรากฏในบัตรประจำตัวประชาชนกับผู้มายื่นขอจดทะเบียน และผู้ฟ้องคดีได้ยืนยันกับเจ้าหน้าที่ว่าในการซื้อขายได้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง มีการตกลงค่าสัญญาก่อนอย่างแนบเนียนแล้ว พฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบและขั้นตอนของกฎหมายแล้ว

๒. การตรวจสอบลายมือชื่อของผู้ขอทำนิติกรรม เจ้าหน้าที่มีหน้าที่เพียงตรวจสอบว่าลายมือชื่อดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับลายมือชื่อที่ปรากฏในเอกสารอื่นหรือไม่ โดยการตรวจสอบด้วยสายตาตามธรรมดาเท่าที่วิญญูชนพึงกระทำได้นั้น การตรวจสอบลายมือชื่อดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจึงไม่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้ชำนาญการในการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อของผู้ขอทำนิติกรรม

๓. การที่ผู้ฟ้องคดีให้การยืนยันและชี้ตัวนายนครว่าเป็นบุคคลที่ได้ไปขอจดทะเบียนขายฝากด้วยตนเองทั้งสองครั้ง และได้ให้การยืนยันต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ว่าบุคคลที่ไปแสดงตนในวันทำนิติกรรมขายฝากคือนายนคร (ผู้ถือกรรมสิทธิ์) จึงไม่มีพฤติการณ์ใดที่จะเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีสงสัยได้ว่าบุคคลที่มาขอจดทะเบียนไม่ใช่ นายนคร

๔. เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีมิได้รู้จักคุ้นเคยกับเจ้าของที่ดินที่นำมาขายฝากแต่อย่างใด แต่ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับซื้อฝากที่ดินน่าจะต้องรู้ตัวบุคคลผู้ถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่นำมาขายฝาก ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องจ่ายเงินจำนวนมากเป็นค่ารับซื้อฝากที่ดินและได้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินก่อนมาดำเนินการจดทะเบียนขายฝาก ซึ่งตามปกติวิญญูชนน่าจะรู้จักเจ้าของที่ดินที่นำมาขายฝากตามสมควรย่อมต้องใช้ความระมัดระวัง มิใช่ผลักภาระการตรวจสอบทั้งหมดให้กับเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี

และขอเรียนว่า ในคดีที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นกรณีที่ศาลพิพากษาให้กรมที่ดินเป็นฝ่ายชนะคดี แต่ก็มีคดีอีกหลายเรื่องที่มีการปลอมตัวมาขอจดทะเบียนและศาลได้วินิจฉัยว่าการจดทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ผู้ขอจดทะเบียนได้รับความเสียหายและพิพากษาให้กรมที่ดินเป็นฝ่ายแพ้คดีและต้องชดเชยค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งกรณีดังกล่าวกรมที่ดินต้องตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบเพื่อสอบสวนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องว่ามีการกระทำละเมิดโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ อย่างไร เป็นเงินคนละเท่าใด และออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กรมที่ดินต่อไป ซึ่งโดยส่วนตัวของผู้เขียนแล้วบ่อยครั้งมีความเห็นแย้งกับแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดอยู่หลายเรื่องที่ได้วินิจฉัยว่า การกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินไม่ว่าจะเป็นกรณีปลอมตัวเป็นเจ้าของที่ดินมาขอจดทะเบียน (ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกรมที่ดินก็เป็นผู้ถูกกระทำหรือ ถูกหลอกด้วยเช่นกัน) หรือกรณีมีการออกเอกสารสิทธิในที่ดินโดยไม่ชอบและต้องดำเนินการเพิกถอนหรือแก้ไขตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่อและให้กรมที่ดินในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี แต่จะไม่ขอกว่าในที่นี่ แต่ประสงค์ให้ท่านได้อ่านและพิจารณาด้วยตัวของท่านเองอย่างเช่น

(๑) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๕๒/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๙/๒๕๕๕ ระหว่างนายอาณัติ พัฒนพิตร ผู้ฟ้องคดี กรมที่ดิน ที่ ๑ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดขอนแก่น ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ซื้อที่ดินมาโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทนและได้รับความเสียหาย ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดเชยค่าเสียหายจากการออกคำสั่งเพิกถอน น.ส.๓ ก. ของผู้ฟ้องคดี (กรณีมีการออก น.ส.๓ ก. โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากมีการนำ ส.ค.๑ ของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส.๓ ก. และที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ซึ่งการออก น.ส.๓ ก. แปลงพิพาทเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตของเจ้าของที่ดินเดิม และอธิบดีกรมที่ดินใช้อำนาจตามความในมาตรา ๖๑ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ออกคำสั่งเพิกถอน น.ส.๓ ก. ที่ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย) และศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๗๔๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด โดยศาลได้วินิจฉัยในประเด็นสำคัญแห่งคดี ดังนี้

(๑.๑) การฟ้องคดีขอให้กรมที่ดินชดใช้ค่าเสียหายเนื่องจากการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งที่ให้เพิกถอน น.ส. ๓ ก. ที่ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก่อนฟ้องคดีแต่อย่างใด

(๑.๒) การออก น.ส. ๓ ก. แปลงพิพาทโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากนำ ส.ค.๑ เลขที่ ๒๖๙ หมู่ที่ ๙ ซึ่งเป็นหลักฐานของที่ดินแปลงอื่นมาเป็นหลักฐานในการออก น.ส. ๓ ก. มีการจัดแจ้งหลักฐานที่นำมาใช้ออก น.ส. ๓ ก. ไม่ถูกต้อง โดยจัดแจ้งเป็น ส.ค.๑ เลขที่ ๒๖๔ หมู่ที่ ๔ และที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ว่ามีความประมาทเลินเล่อในการตรวจสอบเอกสาร ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าของที่ดินที่ซื้อที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. ที่ถูกเพิกถอนได้รับความเสียหาย และความเสียหายเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในการออก น.ส. ๓ ก. โดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ ถือได้ว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการโดยประมาทเลินเล่อในการออก น.ส. ๓ ก. และทำให้เกิดความเสียหายอันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี กรมที่ดินในฐานะหน่วยงานของรัฐจึงต้องรับผิดชอบผู้ฟ้องคดีโดยชดใช้ตามราคาที่ดินตามสัญญาซื้อขายที่ดินลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๘

(๑.๓) ในขณะจดทะเบียนที่ดินพิพาท ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้รู้ถึงเหตุการณ์ออก น.ส. ๓ ก. พิพาทโดยไม่ชอบ เมื่อ น.ส. ๓ ก. เป็นเอกสารมหาชนและเป็นเอกสารราชการ ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่

(๒) คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๘๖/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๐๘/๒๕๕๕ ระหว่าง นางอุไร บุตรศักดิ์ศรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน ผู้ฟ้องคดี เจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางเขน ที่ ๑ อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๒ กรมที่ดิน ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้เพิกถอนคำสั่งตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมภาษีเงินได้และค่าอากรแสตมป์ในส่วนที่ขาดให้ครบถ้วน เนื่องจากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงราคาประเมินใหม่ โดยขอให้การจดทะเบียนมีผลใช้บังคับ โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าภาษีอากรเพิ่มเติมอีก (มีการกำหนดราคาประเมินที่ดินแปลงพิพาทไม่ถูกต้องโดยกำหนดราคาประเมินที่ดินแปลงพิพาทต่ำกว่าราคาประเมินตามประกาศ) ซึ่งคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนรายการจดทะเบียน และเพิกถอนคำสั่งที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าธรรมเนียมฯ เพิ่มเติม แต่ศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นไม่เพิกถอนรายการจดทะเบียน นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และคดีนี้มีกรณีที่ศาลได้วินิจฉัยประเด็นสำคัญแห่งคดี ดังนี้

(๒.๑) ในขณะที่จดทะเบียนซื้อขายที่ดินพิพาทมีประกาศกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินรายพิพาทโดยให้ใช้ราคาประเมินฯ ตามบัญชีกำหนดราคาประเมินฯ ใหม่ ซึ่งมีราคาประเมินฯ สูงกว่าราคาประเมินฯ เดิม การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอจดทะเบียนซื้อขายที่ดินพิพาทเพราะเข้าใจว่าที่ดินมีราคาประเมินตารางวาละ ๔,๐๐๐ บาท ซึ่งขณะนั้นที่ดินพิพาทมีราคาประเมินตารางวาละ ๔๕,๐๐๐ บาท การสำคัญผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความบกพร่องในการปฏิบัติงาน การที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ชำระค่าธรรมเนียม ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และค่าอากรแสตมป์ในวันจดทะเบียนซื้อขายที่ดินพิพาทตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดจึงเป็นการชำระค่าธรรมเนียม ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และค่าอากรแสตมป์ โดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(๒.๒) การชำระค่าธรรมเนียม ค่าภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และค่าอากรแสตมป์จะมีข้อบกพร่องหรือไม่ก็ตาม ไม่มีผลต่อการจดทะเบียนแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองยืนยันว่าการจดทะเบียนซื้อขายที่ดินพิพาทได้ดำเนินการโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงเพิกถอนไม่ได้

(๒.๓) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมไม่ครบถ้วนเกิดจากความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยแท้

(๒.๔) กฎหมายบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ปฏิเสธไม่จดทะเบียนในกรณีที่คู่กรณีไม่ยอมชำระค่าธรรมเนียมหรือชำระค่าธรรมเนียมไม่ครบถ้วน แต่กฎหมายไม่ได้บัญญัติว่า การจดทะเบียนที่ดำเนินการไปโดยถูกต้องแล้ว ต่อมาตรวจพบว่าด้วยความบกพร่องของเจ้าหน้าที่เป็นเหตุให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมไม่ครบถ้วน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสิทธิเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีอำนาจที่จะเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม

ท้ายที่สุดขอเรียนว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น บางครั้งความสุจริตของเราแต่อย่างใดคงไม่สามารถหลุดพ้นจากความรับผิดชอบได้ การทำงานในปัจจุบันนอกจากจะต้องแสวงหาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ หนังสือเวียนต่างๆ แล้ว จำเป็นที่จะต้องศึกษาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรื่องต่างๆ ควบคู่กันไปด้วย และต่อไปนี้ขอให้ท่านได้ศึกษาในรายละเอียดของคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดทั้งสามเรื่องที่กำลังกล่าวมาแล้ว และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์กับพวกเราชาวดินไม่มากก็น้อย

สำหรับรายละเอียดคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓/๘/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๐/๒๕๕๔, คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๕๒/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๙/๒๕๕๕ และคดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๘๖/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๐๘/๒๕๕๕ สามารถสืบค้นเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์สำนักกฎหมาย www.dol.go.th/legal/

วันวิสาขบูชา

วันวิสาขบูชา หรือวันสำคัญของโลก คือ การบูชาในวันเพ็ญเดือนวิสาขะ (ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖) เป็นวันที่มีความสำคัญเกี่ยวกับพระพุทธเจ้า ๓ ประการ คือ **ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน** เหตุการณ์ทั้ง ๓ นี้ เกิดขึ้นต่างคราวกันแต่เวียนมาบรรจบครบรอบในวันเพ็ญเดือนวิสาขะของแต่ละรอบ กล่าวคือ พระพุทธเจ้า**ประสูติที่สวนลุมพินีวัน** เมื่อวันเพ็ญเดือนวิสาขะก่อนพุทธศักราช ๔๐ ปี **ตรัสรู้**ที่อุรุเวลาเสนานิคม แคว้นมคธ เมื่อวันเพ็ญเดือนวิสาขะก่อนพุทธศักราช ๔๕ ปี และ**เสด็จดับขันธปรินิพพาน** ที่สาละวันทยานของมัลลกะษัตริย์ กรุงกุสินารา แคว้นมัลละ เมื่อวันเพ็ญเดือนวิสาขะก่อนพุทธศักราช ๑ ปี อาศัยเหตุการณ์สำคัญและน่าอัศจรรย์นี้เป็นที่ตั้ง ประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาอย่างศรีลังกาจึงเป็นผู้นำในการกำหนดให้มีวันวิสาขบูชาเพื่อบูชาความยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า

ประสูติ

เมื่อพระพุทธศาสนาเถรวาทแบบลังกาเข้ามาเผยแผ่ในประเทศไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัย ก็ได้มีการถือปฏิบัติพิธีวิสาขบูชาและปฏิบัติสืบมาทุกสมัย จนมาถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ **พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช (รัชกาลที่ ๑)** ยังทรงรักษาประเพณีวิสาขบูชาไว้ มาถึงสมัย**พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ ๒)** ทรงออกพระราชกำหนดพิธีวิสาขบูชาเพื่อกำหนดวิธีการต่างๆ ให้เป็นแบบแผนปฏิบัติสืบไป ทรงมีพระบรมราชโองการ ให้ตกแต่งดอกไม้แขวนประดับไว้ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทั้งทรงให้ประกาศให้ราษฎรรักษาศีล ฟังเทศน์ เลี้ยงพระ จุดโคมตามประเพณีบูชาทั้งพระอารามและบ้านเรือน **สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓)** ทรงกำหนดให้มีเทศน์เรื่องปฐมสมโพธิในวันวิสาขบูชาว่าด้วยประวัติของพระพุทธเจ้า ตั้งแต่ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพพาน

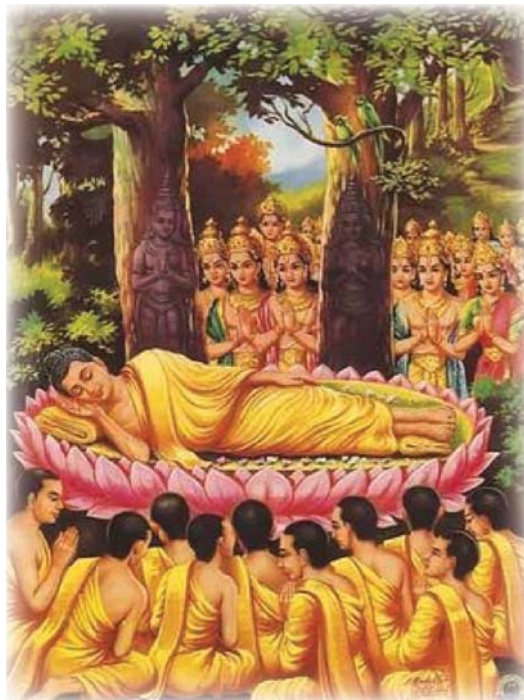
ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ทรงกำหนดให้เจ้านายกับข้าราชการตั้งโต๊ะเครื่องบูชา ตามรอบเฉลียงพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ต่อมาจึงทรงกำหนดให้ข้าราชการทำโคมตราตำแหน่งมาแขวน ตามศาลารายและพระระเบียงโดยรอบเป็นการเอิกเกริก สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕) ทรงให้พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการฝ่ายในเดินเทียน (การถือเทียนเดินเวียนรอบพระอุโบสถ) และสวดมนต์ที่พระพุทธรัตนสถาน วิถีปฏิบัตินี้ถือเป็นแบบอย่างการเวียนเทียนในรัชกาลต่อๆ มาจนถึงรัชกาลปัจจุบัน

ตรัสรู้

วันวิสาขบูชามีหลักธรรมที่สำคัญและควรนำมาปฏิบัติคือ **อริยสัจ ๔** คือ **ความจริงอันประเสริฐ** เกิดมีได้แก่ ทุกคน มี ๔ ประการ คือ **ทุกข์** ได้แก่ ปัญหาของชีวิตพระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้เพื่อให้ทราบว่ามนุษย์ทุกคนมีทุกข์เหมือนกัน ทั้งทุกข์ขั้นพื้นฐาน และทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ทุกข์ขั้นพื้นฐาน คือ ทุกข์ที่เกิดจากการเกิด แก่ เจ็บ และตาย ส่วนทุกข์ที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน คือ ทุกข์ที่เกิดจากการพลัดพรากจากสิ่งที่รัก การประสบกับสิ่งที่ไม่เป็นที่รัก ทุกข์ที่เกิดจากไม่ได้ตั้งใจปรารถนา และทุกข์ที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตด้านต่างๆ ได้แก่ ความยากจน **สมุทัย** คือ เหตุแห่งปัญหาพระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้เพื่อให้ทราบว่า ทุกข์ทั้งหมดซึ่งเป็นปัญหาของชีวิตล้วนมีเหตุให้เกิดเหตุนั้น คือ ตัณหา ได้แก่ความอยากได้ต่างๆ ประกอบด้วยความยึดมั่น **นิโรธ** คือ การแก้ปัญหาได้ พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ ก็เพื่อให้ทราบว่า ทุกข์คือปัญหาของชีวิตทั้งหมดที่สามารถแก้ไขได้ **มรรค** การปฏิบัติเพื่อจำกัดทุกข์ หลุดพ้นจากทุกข์ การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ

จากความสำคัญของวันวิสาขบูชา ประกอบกับพระพุทธศาสนาได้แพร่หลายไปทั่วโลก ทำให้ชาวโลกได้ตระหนักในคุณค่าของพระพุทธศาสนาที่สอนให้โลกอยู่ร่วมกันอย่างสันติ องค์การสหประชาชาติ จึงกำหนดให้วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญสากลของสหประชาชาติหรือ วันสำคัญของโลก ด้วยเหตุผลที่ว่า ด้วย สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงเป็นมหาบุรุษผู้ให้ความเมตตาต่อหมู่มวล มนุษย์ทั้งหลายในโลก เห็นได้จากการยกเลิกแบ่งชนชั้นวรรณะ ซึ่งเท่ากับเป็นการเลิกทาสโดยไม่เสียเลือดเนื้อ และพระองค์ยังทรงเป็นนักอนุรักษสัตว์ป่าอีกด้วย คือ ทรงสอนไม่ให้ฆ่าสัตว์ ให้รู้จักช่วยเหลือสัตว์ และที่สำคัญ พระองค์ ทรงเปิดโอกาสให้ทุกศาสนาสามารถเข้ามาศึกษาพุทธศาสนาเพื่อพิสูจน์หาข้อเท็จจริงได้ โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธ

ปรินิพพาน

สำหรับวันวิสาขบูชาในปีนี้จะตรงกับวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จึงขอเชิญชวนให้พุทธศาสนิกชนทุกท่านประพฤติปฏิบัติตนเนื่องในวันวิสาขบูชา โดย**การให้ทาน** บริจาคทรัพย์ช่วยเหลือผู้ยากไร้และบำเพ็ญสาธารณประโยชน์เพื่อสังคม **รักษาศีล** (ศีล ๕ หรือศีล ๘) **เจริญภาวนา** ด้วยการไหว้พระ สวดมนต์ และปฏิบัติสมาธิ และร่วมกัน เวียนเทียนในช่วงเย็น เพื่อเป็นการบูชาพระรัตนตรัย

หากพุทธศาสนิกชนทุกท่านได้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของพระพุทธศาสนา ตลอดจนประพฤติปฏิบัติตนด้วยการยึดมั่นในความดี และไม่กระทำสิ่งใดที่เป็นการเบียดเบียนผู้อื่น สังคมไทยของเราก็จะอยู่กันอย่างสงบสุข และจะไม่มีเหตุการณ์วุ่นวายดังเช่นใน ปัจจุบันนี้

***ที่มา :** สำนักประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ข้อมูลจากหนังสือวันวิสาขบูชา แนวทางการปฏิบัติสำหรับพุทธศาสนิกชน ของสำนักงาน
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

ภาพจาก : http://sameaf.mfa.go.th/th/country/south-asia/tips_detail.php?ID=1943

<http://www.larndhamkruba.net>

ประวัติพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ

ประวัติความเป็นมา

พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นพิธีกรรม ๒ พิธีที่กระทำร่วมกัน จึงมีชื่อรวมกันดังนี้ คือ

พระราชพิธีพืชมงคล เป็นพิธีสงฆ์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๔ ทรงกำหนดให้มีขึ้นเป็นครั้งแรก เป็นพิธีทำขวัญเมล็ดพืชพันธุ์ต่างๆ เช่น ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเหนียว ข้าวฟ่าง ข้าวโพด ถั่ว งา เผือก มัน เป็นต้น ฯลฯ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้เมล็ดพันธุ์เหล่านั้น ปราศจากโรคภัยและให้อุดมสมบูรณ์เจริญงอกงามดี

พิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นพิธีพราหมณ์มีมาแต่โบราณ เป็นพิธีเริ่มต้นการไถนาเพื่อหว่านเมล็ดข้าว มีจุดมุ่งหมายที่จะให้เป็นอาณัติสัญญาณว่า บัดนี้ฤดูกาลแห่งการทำนาและเพาะปลูกได้เริ่มขึ้นแล้ว

พระราชพิธีทั้งสองนี้ ได้กระทำเต็มรูปแบบมาเรื่อยๆ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๓๙ ได้เว้นไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง ด้วยสถานการณ์โลก และบ้านเมืองอยู่ในภาวะที่ไม่สมควรจะจัดงานใดๆ จึงว่างเว้นไป ๑๐ ปี ต่อมาทางราชการพิจารณาเห็นว่าประเทศไทย เป็นประเทศกสิกรรม โดยเฉพาะทำนาควรจะได้ฟื้นฟู ประเพณีเก่าอันเป็นมงคลแก่การเพาะปลูก ดังนั้น ใน พ.ศ. ๒๔๔๐ จึงกำหนดให้มีพิธีพืชมงคลขึ้นอีก แต่มีแค่พระราชพิธีพืชมงคลเท่านั้น (พิธีเต็มรูปแบบว่างเว้นไปถึง ๒๓ ปี) ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงจัดให้มีราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญร่วมกับพิธีพืชมงคลนับแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนี้

ครั้งถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา พระมหากษัตริย์ไม่ได้เสด็จไปเป็นองค์ประธานเหมือนกับสมัยกรุงสุโขทัย แต่จะมอบอาญาสิทธิ์ให้โดยทรงทำเหมือนอย่างออกอำนาจจากกษัตริย์ และจะทรงจำศีลเงียบ ๓ วัน ซึ่งวิธีนี้ได้ใช้ตลอดมาถึงปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ได้มีการประกอบพระราชพิธีนี้มาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๑ แต่ผู้ทำการแรกนาเปลี่ยนเป็นเจ้าพระยาพลเทพคู่กันกับการย็นชิงช้า แต่พอถึงรัชกาลที่ ๓ ให้ถือว่าผู้ไถย็นชิงช้า ผู้นั้นเป็นผู้แรกนาด้วย ในสมัยรัชกาลที่ ๔ ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดมีพิธีสงฆ์เพิ่มขึ้นในพระราชพิธีต่างๆ ทุกพิธี ดังนั้น พระราชพิธีพืชมงคลจึงได้เริ่มมีขึ้นแต่บัดนั้นมา โดยได้จัดรวมกับพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ และมีชื่อเรียกรวมกันว่า พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ

ความมุ่งหมายอันเป็นมูลเหตุให้เกิดมีพระราชพิธีนี้ขึ้นพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานพระบรมราชาธิบายไว้ในพระราชนิพนธ์เรื่อง พระราชพิธีสิบสองเดือนว่า “การแรกนาที่ต้องเป็นธุระของผู้ซึ่งเป็นใหญ่ในแผ่นดิน เป็นธรรมเนียมมีมาแต่โบราณ เช่นในเมืองจีน สิ้นปีล่วงมาแล้วพระเจ้าแผ่นดินก็ทรงลงไถนาเองเป็นคราวแรก พระมหาลีเลี้ยงตัวใหม่ ส่วนจดหมายเรื่องราวอันใดในประเทศสยาม ที่มีปรากฏอยู่ในการแรกนาก็มีอยู่ เสมอเป็นนิจไม่มีเวลาว่างเว้น ด้วยการซึ่งเป็นใหญ่ในแผ่นดินลงมือทำเองเช่นนี้ ก็เพื่อจะให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎร ชักนำให้มีใจหมั่น ในการที่จะทำนา เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะได้อาศัยเลี้ยงชีวิตทั่วหน้า เป็นต้นเหตุของความตั้งมั่น และความเจริญไพบูลย์แห่งพระนครทั้งปวง แต่การซึ่งมีพิธีเจือปนต่างๆ ไม่เป็นแต่ลงมือไถนาเป็นตัวอย่างเหมือนอย่างชาวนาทั้งปวงลงมือไถนาของตนตามปกติก็ด้วยความหวาดหวั่นต่ออันตราย คือ น้ำฝนน้ำท่ามากไป น้อยไปด้วงเพลี้ยและสัตว์ต่างๆ จะบังเกิดเป็นอันตรายไม่ให้ได้ประโยชน์เต็มภาคภูมิและมีความปรารถนาที่จะให้ได้ประโยชน์เต็มภาคภูมิเป็นกำลังจึงต้องหาทางที่จะแก้ไขและทางที่จะอุดหนุน และที่จะเสี่ยงทายให้รู้ล่วงหน้าจะได้เป็นที่มั่นอกมั่นใจโดยอาศัยคำอธิษฐาน เอาความสัตย์เป็นที่ตั้งบ้าง ทำการซึ่งไม่มีโทษนับว่าเป็นการสวัสดิมงคลตามซึ่งมาในพระพุทธานุญาต บัณฑิตเช่นสรวงตามที่มา ทางไสยศาสตร์บ้าง ให้เป็นการช่วยแรงและเป็นที่ยึดใจตามความปรารถนาของมนุษย์ซึ่งคิดไม่มีที่สิ้นสุด”

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ความมุ่งหมายของพิธีแรกนาอยู่ที่จะทำให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎร เพื่อชักนำให้มีความมั่นใจในการทำนา แม้จะเป็นความจำเป็นสำหรับบ้านเมืองในสมัยโบราณอย่างไร ถึงปัจจุบันนี้ คงเป็นอยู่อย่างนั้น เพราะการเกษตรซึ่งมีการทำนาเป็นหลักนั้นเป็นสิ่งสำคัญแก่ชีวิตความเป็นอยู่ และการเศรษฐกิจของประเทศทุกสมัย ส่วนพิธีกรรมนอกเหนือจากการทำให้เป็นตัวอย่างตามที่ทรงจำแนกไว้ ๓ อย่าง โดย ๒ อย่างแรกที่ว่า “อาศัยคำอธิษฐานเอาความสัตย์เป็นที่ตั้งบ้าง ทำการซึ่งไม่มีโทษนับว่าเป็นการสวัสดิมงคลตามซึ่งมาในพระพุทธานุญาตบ้าง” นั้น ทรงหมายถึงพิธีพืชมงคลอันเป็นพิธีสงฆ์ที่กระทำ ณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ส่วนอีกอย่างหนึ่งที่ว่า “บูชาเช่นสรวงตามที่มาทางไสยศาสตร์บ้าง” นั้น ทรงหมายถึง พิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญอันเป็นพิธีพราหมณ์

พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญเป็นพิธีการเพื่อความเป็นสิริมงคล และบำรุงขวัญเกษตรกร กำหนดจัดขึ้นในเดือนหกของทุกปี ซึ่งระยะนี้เป็นระยะเหมาะสมที่จะเริ่มต้นการทำนาอันเป็นอาชีพหลักของประชาชน คนไทย แต่ไม่ได้กำหนดวันที่แน่นอนไว้เหมือนกับวันในพระราชพิธีอื่นๆ ส่วนจะเป็นวันใดในเดือนหกหรือเดือนพฤษภาคม ที่มีฤกษ์ยามที่เหมาะสมต้องตามประเพณี ก็ให้จัดขึ้นในวันนั้น

การจัดงานพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ได้กระทำเต็มรูปแบบประเพณีครั้งสุดท้ายในปี พ.ศ. ๒๔๗๙ แล้วก็ว่างเว้นไปจนกระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ฟื้นฟูพระราชประเพณีนี้ขึ้นใหม่ และได้กระทำติดต่อกันมาทุกปีจนถึงปัจจุบันด้วยเห็นว่าเป็นการรักษาราชประเพณีอันดีงาม มีผลในการบำรุงขวัญและจิตใจของคนไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว องค์พระประมุขปัจจุบันทรงมีพระราชกระแสให้ปรับปรุงพิธีการบางอย่างให้เหมาะสมกับยุคสมัย และเสด็จพระราชดำเนินมาเป็นองค์ประธานในพระราชพิธีนี้ทุกปีสืบมามิได้ขาด

เมื่อได้มีการฟื้นฟูพระราชประเพณีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญขึ้นมาในระยะแรกนั้น พระยาแรกนา ได้แก่ อธิบดีกรมการข้าวโดยตำแหน่ง สำหรับเทพีทั้งสี่พิจารณาคัดเลือกจากภริยาข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ภายหลังพระยาแรกนา ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยตำแหน่ง ส่วนผู้ที่มาทำหน้าที่เป็นเทพีคู่หาบทองและคู่หาบเงินนั้น ได้ทำการพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการหญิงโสด ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่มีตำแหน่งตั้งแต่ข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นโทขึ้นไป

พระราชพิธีพืชมงคลเป็นพิธีทำขวัญพืชพันธุ์ธัญญาหาร ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงอธิษฐานเพื่อความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ธัญญาหารแห่งราชอาณาจักรไทย ข้าวนั้นถือว่าเป็นอาหารหลักของประชาชนในภาษาบาลีเรียกว่า บุพพณณะ หรือบุพพณณะ หรือบุพพณณชาติ ส่วนพืชอื่นๆ ที่เป็นอาหารเรียกว่า อปรณณ หรืออปรณชาติ หมายถึง พืชจำพวกถั่ว งา เป็นต้น ถ้าเรียกควบทั้งสองอย่างก็เรียกว่า บุพพณณปรณณชาติ ที่หมายถึงพืชที่เป็นอาหารทุกชนิด บุพพณณปรณณชาติ ที่นำเข้าพิธีพืชมงคลนั้นเป็นข้าวเปลือกมีทั้งข้าวเจ้าและข้าวเหนียว นอกจากนี้มีเมล็ดพืชต่างๆ รวม ๔๐ อย่างแต่ละอย่างบรรจุถุงผ้าขาวกับเปลือกมันต่างๆ พันธุ์พืชเหล่านี้เป็นของปลูกงอกได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมีข้าวเปลือกที่หว่านในพิธีแรกนาบรรจุกระเช้าทองคำหนึ่งและเงินคู่หนึ่งเป็นข้าวพันธุ์ดีที่โปรดให้ปลูกในสวนจิตรลดา และพระราชทานมาเข้าพิธีพืชมงคล พันธุ์ข้าวพระราชทานจะใช้หว่านในพระราชพิธีแรกนาส่วนหนึ่งอีกส่วนหนึ่งที่เหลือทางการจะบรรจุซองแล้วส่งไปแจกจ่ายแก่ชาวนาและประชาชนในจังหวัดต่างๆ ให้เป็นมิ่งขวัญและเป็นสิริมงคลแก่พืชผลที่จะเพาะปลูกในปีนี้ จากพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว บางส่วนในหนังสือพระราชพิธีสิบสองเดือน ได้กล่าวถึงพิธีแรกนาไว้ดังนี้ “การแรกนาที่ต้องเป็นธุระของผู้ซึ่งเป็นใหญ่ในแผ่นดินเป็นธรรมเนียมโบราณ เช่น ในเมืองจีนสีพื้นปลงแล้ว พระเจ้าแผ่นดินก็ลง

ทรงไถนาเองเป็นคราวแรก พระมเหสีเลี้ยงตัวไหม ส่วนจดหมายเรื่องราวอันใดในประเทศสยามนี้ ที่มีปรากฏอยู่ในการแรกนาก็มีอยู่เสมอเป็นนิตยไม่มีเวลาเว้นว่าง ด้วยการซึ่งผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดินลงมือทำเองเช่นนี้ ก็เพื่อจำให้เป็นตัวอย่างแก่ราษฎร ชักนำให้มีใจหมั่นในการที่จะทำนา เพราะเป็นสิ่งสำคัญที่จะได้อาศัยเลี้ยงชีวิตทั่วหน้า เป็นต้นเหตุของความตั้งมั่นและความเจริญไพบูลย์แห่งพระนครทั้งปวง แต่การซึ่งมีพิธีเจือปนต่างๆ ไม่เป็นแต่ลงมือไถนาเป็นตัวอย่าง เหมือนอย่างชาวนาทั้งปวงลงมือไถนาของตัวตามปกติ ก็ด้วยความหวาดหวั่นต่ออันตราย คือ น้ำฝนน้ำท่ามากไปน้อยไป ด้วยเพลี้ยและสัตว์ต่างๆ จะบังเกิดเป็นเหตุอันตราย ไม่ให้ได้ประโยชน์เต็มภาคภูมิ และมีความปรารถนาที่จะได้ประโยชน์เต็มภาคภูมิเป็นกำลัง จึงได้ต้องแสหาทางที่จะแก้ไข และทางที่จะอุดหนุน และที่จะเสียหายให้รู้ล่วงหน้าจะได้เป็นที่มั่นอกมั่นใจ ก็การที่จะแก้ไขเยียวยาน้ำฝนน้ำท่าซึ่งเป็นของเป็นไปโดยฤดูปกติเป็นเอง โดยอุปายลงแรงลงทุนอย่างไรไม่ได้ จึงต้องอาศัยคำอธิฐานเอาความสัตย์เป็นที่ตั้งบ้าง ทำการซึ่งไม่มีโทษนับว่าเป็นการสวัสดิมงคล ตามซึ่งมาในพระพุทธศาสนาบ้าง บูชาเช่นสรวงตามที่มาทางไสยศาสตร์บ้าง ให้เป็นการช่วยแรงและเป็นที่ยึดมั่นใจตามความปรารถนาของมนุษย์ซึ่งคิดไม่มีที่สุด....

อนึ่ง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นต้นมา คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้วันพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญนี้เป็นวันเกษตรกรประจำปีอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีอาชีพทางการเกษตรพึงระลึกถึงความสำคัญของการเกษตร และร่วมมือกันประกอบพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญเพื่อเป็นสิริมงคลแก่อาชีพของตน ทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศชาติ จึงได้จัดงานวันเกษตรกรควบคู่ไปกับงานพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญตลอดมา

พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ปี ๒๕๕๖

**พยากรณ์ว่า น้ำจะมากสักหน่อย นาในที่ดอนจะได้ผลบริบูรณ์ดี
นาในที่ลุ่มอาจจะเสียหายบ้าง ได้ผลไม่เต็มที่ ธัญญาหาร ผลาหาร
ภัตตาหาร มังสาหาร จะอุดมสมบูรณ์ดี**

เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นผู้แทนพระองค์เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งมายังพลับพลาที่ประทับ บริเวณมณฑลพิธีท้องสนามหลวง เพื่อเป็นองค์ประธานในพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ พร้อมด้วยพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์พระวรชายา ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นพระราชพิธี ๒ พิธีรวมกัน คือ พระราชพิธีพืชมงคล อันเป็นพิธีสงฆ์ ซึ่งประกอบพระราชพิธีวันแรกที่พระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ในวันอาทิตย์ที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ (วันไถหว่าน) อันเป็นพิธีพราหมณ์ โดยประกอบ พระราชพิธีในวันจันทร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ณ มณฑลพิธี

ท้องสนามหลวง พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ เป็นพิธีการซึ่งกระทำขึ้นเพื่อความเป็นสิริมงคลและส่งเสริม บำรุงขวัญเกษตรกร เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการเพาะปลูก กำหนดจัดขึ้นในเดือนหกของทุกปี อันถือเป็นเวลาที่เหมาะสมในการเริ่มต้นฤดูกาลแห่งการทำนา

การจัดพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญในปี นี้ ฤกษ์การไถหว่านอยู่ในระหว่างช่วงเวลา ๐๘.๑๙ – ๐๘.๔๙ น. ผู้ทำหน้าที่ เป็นพระยาแรกนา คือ นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เทพศิรินทร์ ได้แก่ นางสาวสุมาลี จำเริญ นิติกรชำนาญการ กรมปศุสัตว์ และนางสาวสุวิสาข์ เกตุอินทร์ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ กรมส่งเสริมการเกษตร เทพศิรินทร์ ได้แก่ นางสาวพชร ลาภผล นักวิชาการประมงปฏิบัติการ กรมประมง และนางสาวกาญจนา มาลัยกฤษณะชลี นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พระโคแรกนา ได้แก่ ฟ้า และ ไส พระโคสำรอง ได้แก่ มั่น และ คง

โดยในวันประกอบพระราชพิธีครั้งนี้ ได้มีการพยากรณ์ถึงความสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ธัญญาหารของประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ.๒๕๕๖ นี้ พระยาแรกนาได้เสี่ยงทายหยิบผ้านุ่งแต่งกาย ได้ผ้า ๔ คืบ พยากรณ์ว่าน้ำจะมากสักหน่อย นาในที่ดอนจะได้ผลบริบูรณ์ดี นาในที่ลุ่มอาจจะเสียหายบ้างได้ผลไม่เต็มที่

นอกจากนี้พราหมณ์ได้เสี่ยงทายของกิน ๗ สิ่ง ที่ตั้งเลี้ยงพระโค ซึ่งผลเสี่ยงทายพระโคกินข้าวโพด พยากรณ์ว่า ธัญญาหาร ผลาหาร จะบริบูรณ์ดี และพระโคกินหญ้า พยากรณ์ว่า น้ำท่าจะบริบูรณ์พอสมควร ธัญญาหาร ผลาหาร ภักษาหาร มังสาหาร จะอุดมสมบูรณ์ดี

อ้างอิง :

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว 2396-2453.2506. พระราชพิธีสิบสองเดือน/พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระนคร. องค์การค้าของคุรุสภา.

เบญจมาศ พลอินทร์. 2523. วรรณคดีชนบระเพณี พระราชพิธีสิบสองเดือน. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สุภักดิ์ อนุกุล. 2530. วันสำคัญของไทย. กรุงเทพฯ. อักษรบัณฑิต.

“ประวัติพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ” กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าถึงได้จาก http://www.moac.go.th/ewt_news.php?nid=5998

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าถึงได้จาก:http://www.moac.go.th/ewt_news.php?nid=11404&filename=index

ภาพประกอบ :

สุภักดิ์ อนุกุล และ สุชีราภรณ์ บริสุทธิ์.2530. วันสำคัญของไทย. กรุงเทพฯ. อักษรบัณฑิต. 43-46.

**รายงานการศึกษาฐานของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย
ของกระทรวงมหาดไทย
ณ สาธารณรัฐเกาหลี
ระหว่างวันที่ ๑๓ – ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ ***

กระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติให้คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และกรมที่ดิน จำนวน ๔๔ คน ไปศึกษาฐานเกี่ยวกับสภาพข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และการใช้บังคับประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ณ สาธารณรัฐเกาหลี การศึกษาฐานครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาฐานได้มีโอกาสเยี่ยมชมอาคารชุดของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีพื้นที่ราบเป็นส่วนน้อย ที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จึงมีลักษณะเป็นตึกสูงอยู่หนาแน่น โดยได้เข้าไปดูสถานที่จริงของอาคารชุด Panpo Xii ซึ่งโครงการที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท GS Construction เป็นโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาแพงอันดับต้นๆ ของประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจากตั้งอยู่ในทำเลที่ดี ไม่ไกลตัวเมือง ใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน และโรงเรียน โดยคณะผู้บริหารอาคารชุดได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคารชุดดังกล่าวไว้ด้วย ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการศึกษาเปรียบเทียบด้านการบริหารจัดการอาคารชุดระหว่างอาคารชุดในประเทศไทยและอาคารชุดในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งท้ายที่สุดสามารถนำส่วนที่ดีและเหมาะสมมาปรับใช้กับอาคารชุดในประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้คณะผู้ศึกษาฐานได้เดินทางไปศึกษาฐาน ณ กระทรวงที่ดิน การขนส่ง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จังหวัดคยงกี ประเทศเกาหลีใต้ (Ministry of Land, Transport and Marine Affairs) และบริษัท LG CNS ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ ทำให้ทราบเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมของประเทศเกาหลีใต้ซึ่งมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี อันอาจนำมาเป็นตัวอย่างในการพัฒนาระบบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมของประเทศไทยได้

* นางสาวอนงค์นาถ กาญจนเพ็ญ

นักวิชาการที่ดินชำนาญการพิเศษ และคณะผู้ศึกษาฐาน

ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า เกาหลีใต้ (South Korea) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ มีประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้โดยมีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นไว้

● การเมืองการปกครอง

หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งเป็นสองส่วนโดยเส้นละติจูดที่ ๓๘ องศาเหนือ (มักเรียกว่าเส้นขนาน ๓๘) โดยสหภาพโซเวียตดูแลเกาหลีเหนือมีการปกครองระบอบสังคมนิยม ส่วนสหรัฐอเมริกาดูแลเกาหลีใต้มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) ปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประมุขของประเทศคือประธานาธิบดี ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนให้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร มีนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา รัฐสภาเป็นองค์กรนิติบัญญัติ และศาลทำหน้าที่ทางตุลาการ ทั้งนี้ เกาหลีใต้มีการแบ่งเขตการปกครองเป็น ๙ จังหวัด และ ๖ เขตการปกครอง (โซล ปูซาน อินชอน แทกู กวางจู แดซอน)

● ฝ่ายนิติบัญญัติ

รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐสภา (National Assembly) เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งรัฐสภาของเกาหลีใต้เป็นรูปแบบสภาเดียวประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๙๙ คน โดยสมาชิกจำนวน ๒ ใน ๓ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ที่เหลือมาจากการแต่งตั้งโดยจัดสรรตามสัดส่วนของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติ อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สภาจะเลือกประธาน (Speaker) และรองประธาน (Vice-Speaker) จำนวน ๒ คน

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญระบุไว้ว่า สามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีได้ หากสมาชิกรัฐสภา ๑ ใน ๓ เสนอขอ และสมาชิกสภาข้างมากเห็นชอบตามเสนอ ซึ่งในกรณีการถอดถอนประธานาธิบดีนั้น ต้องเสนอโดยเสียงข้างมากและสมาชิกสภา ๒ ใน ๓ ให้ความเห็นชอบ

● ฝ่ายบริหาร

ประธานาธิบดี เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากผู้มีสิทธิออกเสียงโดยมีวาระ ๕ ปี และไม่สามารถลงสมัครแข่งขันเป็นครั้งที่ ๒ ได้ เพื่อเป็นการป้องกันการขยายอำนาจประธานาธิบดีดำรงตำแหน่งประมุขของรัฐ และผู้บัญชาการทหารสูงสุดด้วย รวมทั้งเป็นผู้มีอำนาจประกาศกฎอัยการศึก และมาตรการจำเป็นในยามฉุกเฉิน นอกจากนี้ประธานาธิบดีสามารถเสนอร่างกฎหมายให้รัฐสภาพิจารณาได้ อย่างไรก็ตาม ประธานาธิบดีไม่มีอำนาจยุบสภา

คณะรัฐมนตรี ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยประธานาธิบดีในด้านบริหารประเทศ รวมทั้งมีอำนาจในการพิจารณานโยบายต่างๆ ของประเทศ และการเข้าร่วมประชุมรัฐสภา คณะรัฐมนตรีมีจำนวน ๒๐ คน นอกจากนี้ ฝ่ายบริหารยังประกอบด้วย สภาที่ปรึกษาอาวุโส สภาความมั่นคงแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาการรวมประเทศ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจแห่งชาติ คณะกรรมการวางแผนและงบประมาณ คณะกรรมการเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ สภาที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและเล็ก คณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล และสำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ โดยประธานของคณะกรรมการชุดต่างๆ ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี ทั้งนี้ หน่วยงานเหล่านี้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำต่อคณะรัฐบาลด้วย

● ฝ่ายตุลาการ

ประกอบด้วยศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา โดยประธานาธิบดีแต่งตั้งประธานศาลฎีกาด้วยความเห็นชอบของรัฐสภา การพิจารณาของศาลกำหนดให้เปิดเผยแก่สาธารณชนทั่วไปได้ ยกเว้นในกรณีที่เห็นว่าจะเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของชาติ หรือเป็นเรื่องที่จะสร้างปัญหาในด้านความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อขวัญของประชาชน คำพิพากษาจำเป็นต้องปิดเป็นความลับ นอกจากนี้ ยังมีศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีหน้าที่ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ โดยให้ความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน และมีอำนาจในการพิจารณาว่ากฎหมายฉบับใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญให้ถือเป็นโมฆะ (โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเริ่มจากศาลรัฐธรรมนูญได้รับการร้องขอจากศาลชั้นต้นหรือจากกลุ่มบุคคลที่ขอร้องเรียนได้รับการพิจารณาจากศาลชั้นต้น ให้พิจารณากฎหมายดังกล่าว) อนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญยังเป็นองค์กรที่

มีหน้าที่ตัดสินใจความถูกต้องทางกฎหมายของกระบวนการถอดถอนเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐ ได้แก่ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และผู้พิพากษา รวมทั้งมีอำนาจสั่งยุบพรรคการเมืองตามข้อเสนอของฝ่ายบริหาร หากพบว่าพรรคการเมืองดังกล่าวดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย

● การแบ่งเขตการปกครอง

ประเทศเกาหลีได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ จังหวัด ๑ จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ ๖ มหานคร ๑ นครพิเศษ และ ๑ นครปกครองตนเองพิเศษ

● ภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่ที่ ละติจูด ๓๓ - ๓๙ องศาเหนือ ลองจิจูดที่ ๑๒๕-๑๓๑ องศาตะวันออก ร้อยละ ๓/๐ ของประเทศเป็นภูเขา

● เศรษฐกิจ

เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด เป็นประเทศกำลังพัฒนาขั้นสูง

การเพาะปลูก : พืชสำคัญได้แก่ ข้าวเจ้า ข้าวบาร์เลย์ แอปเปิล มันฝรั่ง ถั่วเหลือง ข้าวสาลี

การเลี้ยงสัตว์ : สัตว์เลี้ยงสำคัญได้แก่ สุกร โค สัตว์ปีก และตัวไหม

การประมง : ผลผลิตทางการประมงของเกาหลีได้มีเหลือใช้ในประเทศจนสามารถส่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญอย่างหนึ่ง

การทำเหมืองแร่ : เกาหลีได้ขาดแคลนถ่านหินและน้ำมันปิโตรเลียม แต่มีแร่ธาตุอื่นๆ อีกหลายชนิด ได้แก่ แกรไฟต์ ดินเกาสิน และทังสเทน

อุตสาหกรรม : อุตสาหกรรมในเกาหลีได้ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเบา ผลผลิตทางอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ รถยนต์ ปิโตรเคมี และเรือเดินสมุทร

● ประชากร

เชื้อชาติ : ประเทศเกาหลีแทบจะไม่มีชนชาติอื่นนอกจากคนเกาหลีเอง แต่ก็มีชาวจีนประมาณ ๓ หมื่นคน ซึ่งอยู่ตามเขตเมืองหลวงมาช้านานแล้ว และยังมีชาวฟิลิปปินส์อีก ๓๒,๐๐๐ คน

● ศาสนา

ชาวเกาหลีใต้ไม่มีศาสนาประมาณร้อยละ ๔๖ ศาสนาคริสต์ร้อยละ ๒๖ ศาสนาพุทธร้อยละ ๒๖ ลัทธิขงจื้อร้อยละ ๑ ศาสนาซอนโดเกียว ศาสนาอิสลาม และอื่นๆ ร้อยละ ๑

● เครื่องแต่งกายประจำชาติของเกาหลี

ชาวเกาหลีมีชุดประจำชาติตั้งแต่สมัยโบราณ เรียกว่า ฮันบก (ฮันหมายถึงชาวเกาหลี บกหมายถึงชุด รวมกันหมายถึงชุดของชาวเกาหลี) ฮันบกทั้งของผู้หญิงและผู้ชายมีลักษณะหลวมๆ เพื่อความสะดวกสบายและคล่องแคล่วไม่ใช้กระดุมหรือตะขอ แต่จะใช้ผ้าผูกไว้แทน ชุดของผู้ชายข้างล่างประกอบด้วย “ปันซ็อ” แต่สมัยใหม่เรียกว่า “แพนที” ซึ่งหมายถึงกางเกงใน ชั้นนอกสวม “บาจี” เป็นกางเกงยาวหลวมๆ รวบปลายขาไว้ด้วย “แทมิน” เป็นแถบผ้าใช้มัดขากางเกง “บันโซเม” เป็นเสื้อรัดรูปแขนสั้นไว้ข้างใน เสื้อนอกเรียกว่า “จอกิลี” เป็นเสื้อแขนยาวไม่มีปกไม่มีกระเป๋

ชุดของผู้หญิง ประกอบด้วย “แพนที” หรือกระโปรงที่อยู่ข้างใน ข้างบนใช้ “ซ็อกซึมา” เป็นแถบผ้าขนาดใหญ่ ใช้มัดทรวงอกไว้แทนเสื้อยกทรง ข้างนอกสวม “ซึมา” เป็นกระโปรงยาวกรอมเท้า สวมเสื้อ “จอกิลี” เป็นเสื้อนอกแขนยาว ฮันบกเป็นภาพรวมศิลปะของเกาหลีที่สามารถพบเห็นได้ตามท้องถนนของเกาหลี รวากับถนนสายแฟชั่นของปารีส

ฮันบกชุดแต่งกายประจำชาติของเกาหลีทำจากผ้าสีล้วนสดใส เนื้อผ้าจะขึ้นอยู่กับโอกาสและวัยของผู้ใส่ เด็กหญิงหรือหญิงสาวจะสวมกระโปรงสีแดงเสื้อสีเหลือง จะเปลี่ยนเป็นกระโปรงสีแดง เสื้อสีเขียวเมื่อแต่งงานแล้ว ส่วนหญิงสูงอายุอาจเลือกสีล้วนต่างๆ ที่สดใส และเลือกใช้เนื้อผ้าได้หลากหลาย

ปัจจุบันชุดแต่งกายวัฒนธรรมเดิมจะใช้เฉพาะโอกาสพิเศษเท่านั้น แต่ตามถนนหนทางและรถไฟใต้ดิน จะยังคงเห็นผู้คนสวมใส่กันอยู่บ้าง โดยเฉพาะผู้สูงอายุยังคงสวมใส่ชุดฮันบกอยู่

Ministry of Land, Transport and Marine Affairs

การศึกษาดูงานเกี่ยวกับกฎหมายอาคารชุด
ณ กระทรวงที่ดิน การขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
จังหวัดคยองกี ประเทศเกาหลีใต้

นายคิมแทซุน จากทีมกฎหมายบ้านและอาคารชุด และคณะของกระทรวงที่ดิน การขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จังหวัดคยองกี ประเทศเกาหลีใต้ ได้ตอบข้อซักถามตาม ประเด็นปัญหาที่คณะศึกษาดูงานตามโครงการศึกษาดูงานของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมาย ของกระทรวงมหาดไทย โดยชี้แจงกฎหมายที่เกี่ยวกับอาคารชุดของประเทศเกาหลีใต้ สรุปได้ว่า มีกฎหมายเกี่ยวกับการก่อสร้าง กฎหมายเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ และกฎหมายเกี่ยวกับการดูแลรักษา เนื่องจากคนเกาหลีส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนต์ กฎหมายที่ใช้เกี่ยวกับบ้าน อาคารชุด มีหลายส่วน เช่น การอนุญาตก่อสร้าง ขั้นตอนระหว่างการก่อสร้าง การซื้อ และการใช้อาคารชุด สำหรับอาคารที่ก่อสร้างไว้นานแล้ว ใช้งานไม่ได้ก็ต้องทุบสร้างใหม่ หลังก่อสร้างเสร็จ การอนุญาต การใช้ การโอนกรรมสิทธิ์ การซื้อขาย กล่าวโดยสรุปว่าการก่อสร้าง การซื้อขาย การใช้ การทุบ และสร้างใหม่ มีกฎหมายกำหนดไว้ทั้งสิ้น และกฎหมายเกี่ยวกับการใช้เป็นกฎหมายที่กำหนดระบบ การดูแล ใช้บังคับเจ้าของห้องชุดซึ่งอาศัยอยู่ในอาคารเดียวกันเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างการบังคับ ใช้ลักษณะการอยู่ร่วมกัน เช่น กรณีเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญนัก เจ้าของห้องชุดจะตั้งกติกาหรือข้อบังคับ กันเอง แต่ถ้าเป็นกรณีการปรับปรุงห้องชุดซึ่งอาจทำให้มีเสียงรบกวนก็จะมีกฎหมายกำหนดไว้ สำหรับหน้าที่ในการดูแลรักษาบริการสาธารณะ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ในตอนเริ่มก่อสร้างอาคาร ไฟฟ้า ประปา รัฐเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว แต่หลังจากมีผู้ซื้อเข้ามาอยู่ในอาคารแล้ว กฎหมายบ้านและอาคารชุดกำหนดให้ต้องมีสำนักงานการดูแลอาคารซึ่งกฎหมายกำหนดว่าถ้ามี ห้องตั้งแต่ ๕๐ ห้องขึ้นไปต้องมีสำนักงานการดูแล โดยผู้อยู่อาศัยจะเป็นผู้เลือกผู้ดูแลในสำนักงาน การดูแล พื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน เจ้าของเป็นผู้ดูแล โดยสำนักงานการดูแลจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่อรัฐใน การชำระค่าใช้จ่ายต่างๆ เจ้าของห้องจะชำระค่าใช้จ่ายให้กับสำนักงานการดูแล สำนักงานการดูแล

จะเป็นผู้กำหนดการจัดเก็บว่าแต่ละห้องชุดต้องชำระค่าส่วนกลางเป็นจำนวนเท่าใด ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นจำนวนห้องละเท่าใด ผู้ทำหน้าที่ในสำนักงานการดูแลซึ่งมีหน้าที่บริหารจัดการเกี่ยวกับอาคารชุดนั้น มี ๒ รูปแบบคือ

๑. ผู้พักอาศัยในอาคารนั้นๆ ดูแลกันเอง โดยจัดจ้างและคัดเลือกคนที่ทำงานในสำนักงานนั้นเอง

๒. จ้างบริษัทซึ่งจดทะเบียนไว้กับรัฐ เพื่อดูแล

ทั้งสองกรณี ผู้ที่ทำงานบริหารจัดการดูแลอาคารในสำนักงานการดูแลต้องสอบผ่านเพื่อให้มีคุณสมบัติตามที่รัฐกำหนด จึงจะสามารถทำงานดังกล่าวได้ แต่จำนวนคนไม่ได้มีการกำหนดไว้

สำหรับอาคารที่สามารถจดทะเบียนเป็นอาคารชุดได้นั้น อาคารชุดของเกาหลีมีทั้งอาคารพักอาศัยและอาคารสำนักงาน โดยอาคารที่จะเป็นอาคารชุดได้ต้องมีกรรมสิทธิ์ตั้งแต่สองส่วนขึ้นไปจึงจะถือเป็นอาคารชุดได้ ไม่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนผู้อยู่อาศัย หากเป็นอาคารพาณิชย์ ๒ ชั้น ชั้นบนมี ๑ ครอบครัว ชั้นล่างมี ๑ ครอบครัว แยกการถือกรรมสิทธิ์กันก็เป็นอาคารชุดได้

ทางเข้าออกของอาคารชุดนั้น กฎหมายของประเทศเกาหลีได้กำหนดให้ทางเข้าออกของอาคารชุด ต้องเชื่อมกับทางสาธารณประโยชน์ โดยมีความกว้างเท่ากัน สำหรับที่จอดรถของอาคารชุดนั้นกฎหมายกำหนดเป็นพื้นที่ใช้ร่วมกันโดยกำหนดเป็นสัดส่วนตามขนาดของห้อง พื้นที่ขนาดเท่าใดจอดรถได้จำนวนกี่คัน หากตามกฎหมายกำหนดให้มีที่จอดรถได้ ๑ คัน แต่เจ้าของห้องชุดมีรถ ๒ คัน แล้วต้องการที่จอดรถเพิ่ม ต้องจ่ายค่าจอดรถเพิ่มให้กับสำนักงานการดูแลของอาคารนั้น การเก็บค่าจอดรถขึ้นอยู่กับผู้พักอาศัยกำหนดให้เรียกเก็บอย่างไร ซึ่งกรณีการชำระค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในการจอดรถหรือการเลี้ยงสุนัขในอาคารชุดไม่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ประเด็นเกี่ยวกับอาคารชุดที่ก่อสร้างยังไม่เสร็จขายได้หรือไม่นั้น อาคารที่สร้างเสร็จแล้วสามารถขายได้ แต่การซื้อนั้น กฎหมายกำหนดประเภทของบุคคลที่มีสิทธิซื้อได้ก่อน เช่น คนที่ไม่มีบ้าน คนที่มีสมาชิกในบ้านหลายคน คนที่เปิดบัญชีซื้อบ้านไว้นานแล้ว จะมีสิทธิซื้อได้ก่อน คนต่างด้าวสามารถซื้ออาคาร บ้าน และที่ดินได้ หากคนต่างด้าวซื้อที่ดินต้องแจ้งรัฐภายใน ๖๐ วัน และสำหรับห้องชุดคนต่างด้าวสามารถซื้อได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หากอาคารชุดใดคนต่างด้าวซื้อ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ต้องแจ้งรัฐภายใน ๖๐ วัน เนื่องจากได้กรรมสิทธิ์ที่ดินไปด้วย ส่วนการจดทะเบียนอาคารชุดและการเพิกถอนการจดทะเบียนเกี่ยวกับอาคารชุดตามคำถามเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลฎีกา

ประเด็นที่ได้สอบถามเพิ่มเติม

๑. เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารในประเทศเกาหลีใต้มีกฎหมายควบคุมการก่อสร้างกำหนดไว้ ๒ ส่วน คือ

(๑) ในเมือง ย่านพาณิชย์ หมู่บ้าน สามารถสร้างอพาร์ทเมนต์หรืออาคารชุดพักอาศัยได้

(๒) นอกเมืองก็สามารถสร้างอาคารชุดได้ โดยกฎหมายการก่อสร้างจะกำหนดไว้กว้างๆ ส่วนรายละเอียดองค์กรท้องถิ่นจะเป็นผู้กำหนดเอง

๒. กรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออพาร์ทเมนต์ของคนเกาหลีเป็นสิทธิ์ที่สามารถตกทอดไปถึงลูกหลาน โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

๓. ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการในอพาร์ทเมนต์ของประเทศเกาหลีได้นั้น กรณีที่เป็นเรื่องการบริหารงานภายใน เจ้าของจะแก้ไขปัญหาตัวเอง และทุกๆ ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี บริษัทที่พัฒนาโครงการยังกลับมาดูแลปัญหาของผู้อยู่อาศัยและปรับปรุงอาคาร โดยต้องมีกองทุนสำรองไว้

๔. สำหรับหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของประเทศเกาหลีได้นั้น เมื่อได้จดทะเบียนแล้วมีหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ ระบุจำนวนพื้นที่ แต่ไม่มีรูปแผนที่

LG CNS

การศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศและการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอาคารชุด ณ บริษัท LG CNS กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

ทีมงานของบริษัท LG Group ประกอบด้วย
คุณคิมเคยอง และคุณซุนซุบจอง ผู้เชี่ยวชาญ
จากหน่วยงานการจดทะเบียนของศาลฎีกา
และคณะ

**คุณคิมเคยอง นำเสนอภารกิจโดยรวมของ
บริษัท LG Group**

การจดทะเบียนเป็นงานของศาลฎีกา
ซึ่งงานที่รับผิดชอบคือการจดทะเบียนสิ่งปลูกสร้าง

และการจดทะเบียนนิติบุคคลด้วย โดยจะขอแนะนำบริษัท LG CNS Profile ที่รับผิดชอบและแนะนำ
การจดทะเบียนของศาลฎีกาตามลำดับ ส่วนเรื่องการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอาคารชุด
(Registration of Condominiums) และการโอนกรรมสิทธิ์และการดูแลรักษาอาคารชุด (Processing
Ownership Preservation for Condominiums) คุณซุนซุบจอง เป็นผู้บรรยาย

บริษัท LG Group ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๔๗ มีบริษัทในเครือ คือ บริษัท Electronics
บริษัท Chemicals และบริษัท Telecom & Services ซึ่งมีพนักงานทั่วโลกประมาณ ๒๑๓,๐๐๐ คน
มีรายได้ต่อปีประมาณ ๑๒๒ พันล้านเหรียญสหรัฐ มีสาขาทั่วโลกจำนวน ๒๐๐ สาขา บริษัท LG
Group มี ๓ สายงาน บริษัท LG CNS ก็เป็นสายงานหนึ่งในบริษัท Telecom & Services

บริษัท LG CNS ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๗ มีพนักงาน ๙,๐๐๐ คน มีรายได้ต่อปี
๒.๕ พันล้านเหรียญสหรัฐ งานที่รับผิดชอบคือ Korea Smart Card : T-money nanumLotto

และ Songdo U-LiFe : U-City บริษัท LG CNS เป็นบริษัทดีเด่นในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ลำดับ ๑๐ ในด้านการให้บริการทั่วภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก มีบริษัทนิติบุคคลก่อตั้งไว้นอกประเทศทั้งหมด ๔๐ แห่ง นอกจากนั้นก็มีสาขาทั่วโลกด้วย และได้เปิดตลาดไว้มีทั้งอเมริกา เอเชีย ยุโรป

ขอเสนอโครงการขนาดใหญ่ที่ได้มีผลงานนอกประเทศ ในทวีปเอเชียคืองานที่ศาลฎีกาของประเทศญี่ปุ่น ประเทศอินโดนีเซียและประเทศมองโกเลีย ในทวีปอเมริกาใต้ที่ประเทศปารากวัย ในทวีปอเมริกาเหนือที่ประเทศเม็กซิโก ในทวีปยุโรปได้ดำเนินการให้กับบริษัทเอกชน ในเอเชียเนียทำที่ประเทศออสเตรเลียและประเทศนิวซีแลนด์ และในเร็วๆ นี้จะไปดำเนินการที่ทวีปแอฟริกา ในประเทศโมร็อกโก บริษัทมีประสบการณ์มากมายในต่างประเทศ ถ้าได้รับความไว้วางใจจากประเทศไทยคิดว่าคงทำได้ดีด้วย

ในประเทศเกาหลีใต้บริษัทได้ทำ E-Government System จำนวน ๔๒ งาน และอื่นๆ อีกคิดเป็น ๕๗ เปอร์เซนต์

ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ของศาลฎีกาของประเทศเกาหลีใต้ เริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๗ บริษัท LG CNS ทำงานร่วมมือกับศาลฎีกาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๒ จนถึงปัจจุบัน ในปัจจุบันได้ทำระบบฐานข้อมูลจัดเก็บสารบบคดี (EcFs : Electronic Case Filing System) ถ้ามีปัญหาศาลฎีกาสามารถจดทะเบียนได้โดยใช้ระบบและเท่าที่ทราบ ขณะนี้ประเทศไทยกำลังพัฒนาระบบการจดทะเบียนด้วย

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในประเทศเกาหลีใต้ เริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๔ เดือนพฤษภาคม โดยตั้งชื่อไว้ว่า “E-Titling” ซึ่งก่อนหน้านี้การจดทะเบียนเป็นการใช้กระดาษแต่ได้เปลี่ยนเป็นระบบฐานข้อมูลแล้ว การจดทะเบียนไม่ว่าจะเป็นที่ดินหรืออาคารก็ตาม วิธีการจดทะเบียนได้เตรียมการไว้เป็นระบบแล้ว นอกจากนั้น การจดทะเบียนนิติบุคคลก็ได้ทำไว้เช่นเดียวกัน ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๓ ได้ทำระบบพื้นฐานเพื่อใช้กับ Internet ไว้ให้บริการ ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนหรือเรียกดูข้อมูลก็สามารถทำได้โดยการใช้บริการทาง Internet เมื่อได้ดำเนินการเสร็จแล้วจะมีการแจ้งให้ทราบทาง SMS ด้วย ว่างานเสร็จแล้ว และในขณะนี้กำลังพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมด้วยพร้อมทั้งได้นำเรื่องการรักษาความปลอดภัยโดยการพัฒนาให้ดีกว่าเดิมมีการแบ่งแยกออกเป็น ๓ ขั้นตอน คือ การเตรียมการ ความสะดวก และความปลอดภัยของข้อมูลลูกค้า

การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอาคารชุด โดยคุณซุนซุบจอง บรรยายว่า ในประเทศเกาหลีใต้สามารถจดทะเบียนได้ทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยสิ่งปลูกสร้าง แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ บ้านหรืออาคารชุด เนื่องจากเศรษฐกิจมีการพัฒนาขึ้น จำนวนอาคารชุดจึงมีเพิ่มมากขึ้นเมื่ออาคารชุดมีมาก การจดทะเบียนก็มีปริมาณมากขึ้น ทางประเทศเกาหลีใต้จึงคิดว่าจะทำอย่างไรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงได้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับอาคารชุดขึ้นมาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๘๔ โดยให้คำนิยามของอาคารชุดไว้ คือ

๑. เป็นการแบ่งแยกตามโครงสร้างถือว่าเป็นอาคารชุด
๒. ถึงแม้ไม่ได้แบ่งแยกตามพื้นที่ก็ตาม ถ้าแบ่งแยกตามพื้นที่ได้ก็เป็นอาคารชุดได้

ตามกฎหมายของประเทศเกาหลีใต้มีการกำหนดคำนิยามของ “อาคารชุด” ไว้ว่า เป็นการแบ่งแยกตามโครงสร้าง คือเป็นอาคารชุดโดยมีห้องแยกต่างหาก แต่ส่วนที่ ๒ คือ อาคารพาณิชย์ ไม่เหมือนกับอาคารชุดที่มีห้องแต่มีพื้นที่แบ่งแยกห้องไว้แล้ว แต่อาคารพาณิชย์เท่านั้นที่เป็นอาคารชุดได้ และมีพื้นที่กว้างกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร และมีหมายเลขของแต่ละห้องด้วย

ขั้นตอนการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอาคารชุด มีดังนี้

๑. การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
๒. การโอนกรรมสิทธิ์

การถือกรรมสิทธิ์ของอาคารชุดนั้นมีผลบังคับได้ตั้งแต่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างจากรัฐบาล การโอนกรรมสิทธิ์ โดยมีผลบังคับได้เมื่อการก่อสร้างเรียบร้อยแล้ว หากมีคนมาขอโอนกรรมสิทธิ์ เมื่อดำเนินการเสร็จแล้วจะมีการแจ้งให้สำนักงานที่ดินในพื้นที่นั้นทราบ เท่าที่ทราบในประเทศไทยใช้คำว่าอาคารชุดและห้องชุดด้วย ที่ประเทศเกาหลีใต้ก็เหมือนกัน ความหมายของอาคารชุดและห้องชุดก็แตกต่างกัน ไม่แน่ใจว่าระบบนี้ใช้ในประเทศไทยด้วยหรือไม่ ผู้ที่ซื้อห้องชุดไว้ก็มีสิทธิในพื้นที่นั้นได้ ยกตัวอย่างเช่น ในประเทศเกาหลีใต้ผู้ซื้อห้องชุดมีสิทธิในที่ดินด้วย แต่เนื่องจากอาคารชุดบางแห่งมีห้องชุดมากกว่า ๖,๐๐๐ ห้อง หากใส่ชื่อเจ้าของห้องชุดไว้ในที่ดิน ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายเพราะมีผู้ถือกรรมสิทธิ์จำนวนมาก ทั้งที่ดินมีจำนวนน้อย

ศาลฎีกาจึงตรากฎหมายเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินไว้ เช่น ถ้ามีที่ดิน ๕๐๐ ตารางเมตร สร้างอาคารชุดไว้ ๒๕ ห้องชุด แต่ละห้องชุดมีพื้นที่เท่ากัน กรณีนี้เจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๑ ห้อง มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน คิดเป็นอัตราส่วน ๒๕ ส่วนใน ๕๐๐ ส่วน โดยระบุไว้ในหนังสือแสดง

กรรมสิทธิ์ห้องชุด เนื่องจากในหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดระบุเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ของที่ดินไว้ ผู้ที่มาซื้อห้องชุดต่อจากเจ้าของเดิมจึงไม่ต้องดูหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ของที่ดิน เมื่อได้กำหนดไว้ในกฎหมายอย่างนี้แล้วไม่สามารถขายแยกกรรมสิทธิ์ในที่ดินกับห้องชุดได้ ต้องไปด้วยกันเสมอ เมื่อกฎหมายกำหนดไว้แล้วเรื่องที่ดินจึงง่าย ตัวอย่างการจดทะเบียนของประเทศเกาหลีใต้ สามารถแบ่งได้เป็น ๓ ส่วน คือ Header Section A และ Section B ในส่วนของ Header เป็นอาคารชุดและห้องชุด ไม่ต่างกัน จะมีการระบุที่ตั้งของอาคารว่าอยู่ที่ใดและรายละเอียดของอาคาร ในส่วนของห้องชุดจะระบุหมายเลขว่าอาคารเลขที่เท่าใด และระบุเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินด้วย เมื่อมีการขายไป ผู้ซื้อจะทราบได้ว่า มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเท่าใด ในส่วนของ Section A เป็นการระบุรายละเอียดของผู้ถือกรรมสิทธิ์อยู่ ส่วน Section B เป็นรายละเอียดของผู้ที่จะจำนองกับธนาคาร เพื่อกู้เงินมาซื้ออาคารชุดว่ากู้มาจากที่ใด ราคาเท่าใด

ระบบการจดทะเบียนจะแสดงให้เห็นถึงรายละเอียด เช่น ถ้ามีพื้นที่ที่ดิน ๕๐๐ ตารางเมตร และบนพื้นที่นั้นมีห้องชุด ๒๕ ห้อง จะมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินเท่าไร คือ ๒๕ ส่วนใน ๕๐๐ ส่วน และมีการระบุว่าใครเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในทะเบียน โดยระบุหมายเลขห้องชุด สถานที่ตั้ง และเลขที่อาคารชุด ให้อย่างชัดเจน และผู้ถือกรรมสิทธิ์ มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวนเท่าใด โดยสำนักงานการจดทะเบียนเมื่อดูข้อมูลนี้แล้วจะปรับเข้าไปในระบบ

ในส่วนของระบบการจดทะเบียน ประกอบด้วย อันดับแรกเป็นข้อมูลเกี่ยวกับอาคารชุด อันเป็นที่ตั้งของอาคารชุดและระบุรายละเอียดของอาคารและรายละเอียดอื่น เมื่อสำนักงานการจดทะเบียนได้ปรับแก้ไขข้อมูลลงในระบบให้เป็นปัจจุบันแล้ว ระบบจะแสดงได้ว่าอาคารชุดก่อสร้างไว้บนที่ดินแปลงใด

ข้อมูลรายละเอียดของห้องชุดได้กำหนดไว้สามส่วน ส่วนแรกคือหมายเลขห้องว่าเป็นห้องเลขที่เท่าใด ส่วนที่สองมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินจำนวนเท่าใด ส่วนที่สามเป็นชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ โดยจะทราบว่าเป็นอาคารเลขที่เท่าใด ห้องชุดเลขที่เท่าใด ผู้ถือกรรมสิทธิ์จำนวนเท่าใด โดยสามารถตรวจสอบชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์จาก Section A ได้ เมื่อจดทะเบียนในระบบแล้วคนซื้อทั่วไปก็สามารถเปิดดูข้อมูลที่ต้องการจะทราบได้ โดยสามารถพิมพ์เอกสารออกมาได้

โดยสรุป กฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ได้วางหลักให้การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดินพร้อมอาคารชุด ดังนั้น ในการขายครั้งต่อไป จึงต้องขายทั้งที่ดินและอาคารชุด ไม่สามารถขายแยกกันได้ เมื่อดูข้อมูลที่จดทะเบียนไว้แล้วจึงสามารถที่จะทราบได้ว่าอาคารชุด ตั้งอยู่ที่ใดและมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินต่อห้องชุดในอัตราส่วนต่อที่ดินเท่าใด

สำหรับข้อมูลที่ดินจะมีข้อมูลของอาคารชุดด้วย ว่าผู้ใดถือกรรมสิทธิ์และแสดงที่ตั้งของอาคารชุด โดยสรุป เมื่อดูข้อมูลที่ดินก็จะทราบข้อมูลของอาคารชุดในเรื่องต่างๆ ด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าผู้ซื้อต้องการซื้ออาคารชุด เมื่อดูข้อมูลของที่ดินก็จะทราบรายละเอียดทั้งหมดและสามารถตัดสินใจซื้อได้ทันที ถ้ามีการซื้อ จะมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ซื้อห้องชุดเท่านั้น เมื่อข้อมูลทั้งหมดได้ปรับเข้าไปในระบบแล้ว การขอข้อมูลก็สามารถขอได้ ซึ่งได้วางแนวทางในการขอตรวจสอบข้อมูลไว้แล้ว ถ้าประเทศไทยนำระบบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในรูปแบบของ

ประเทศเกาหลีใต้มาใช้ การซื้อขายอาคารชุดจะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย

ประเด็นคำถามจากผู้ศึกษาดูงาน

คำถาม รัฐบาลเกาหลีใต้ได้วางแนวทางการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและภาษีอากรในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอย่างไร

คำตอบ ต้องพิจารณาว่า มีการจดทะเบียนกี่เรื่อง โดยไม่ต้องคำนึงถึงขนาดพื้นที่และจำนวนผู้ถือกรรมสิทธิ์ เช่น มีพื้นที่ ๒๐ ตารางเมตร หรือ ๒๐๐ ตารางเมตร จัดเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราเดียวกันครั้งละ ๑๔,๐๐๐ วอน แต่ค่าภาษีต่างกัน โดยเรียกเก็บภาษีตามราคาของห้องชุด ถ้าราคาสูงก็เสียภาษีมาก ถ้าราคาต่ำก็เสียภาษีน้อย โดยเก็บภาษีในอัตรา ๔.๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าเป็นการซื้อห้องชุดครั้งแรก กฎหมายกำหนดให้ลดภาษีให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จากอัตรา ๔.๔ เปอร์เซ็นต์

คำถาม หากกรณีหนึ่ง มีอาคารชุดอยู่ ๒ อาคาร อยู่บนที่ดิน ๑ แปลง กับอีกกรณีหนึ่ง มีอาคารชุด ๒ อาคาร อยู่บนที่ดิน ๒ แปลง ซึ่งทั้งสองกรณีบริษัท Gangnam เป็นเจ้าของที่ดิน แต่พอมาแบ่งเป็นห้องชุดแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของที่ดินกับเจ้าของห้องชุดอยู่ตรงไหน

คำตอบ ถ้าเจ้าของอาคารคือ บริษัท Gangnam และเจ้าของที่ดินก็คือ บริษัท Gangnam ด้วย ถ้ายังไม่ได้ขาย บริษัท Gangnam ก็เป็นเจ้าของห้องชุด แต่ถ้าขายไปแล้ว ผู้ซื้อก็เป็นเจ้าของห้องชุด หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินต้องขายไปพร้อมกับอาคารชุด จะแบ่งแยกกันไม่ได้ ในกรณีตึก ๒ ตึกอยู่บนที่ดินแปลงเดียวกันจะถือว่าเป็น ๑ อาคารชุดหรือไม่ นั่น ถือว่าเป็น ๒ อาคารชุด แต่อัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินก็ต้องดูจำนวนห้องชุดของแต่ละอาคาร ประกอบด้วย ซึ่งการกำหนดอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินจะมีผลเมื่อทุบอาคารชุดเก่าแล้วสร้างใหม่จะได้กรรมสิทธิ์ในอัตราส่วนเท่าเดิม

คำถาม ข้อมูลที่ได้จดทะเบียนไว้ ประชาชนโดยทั่วไปจะเข้าไปตรวจสอบได้เองหรือจะต้องตรวจสอบผ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐ

คำตอบ ตามกฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ ประชาชนทุกคนสามารถเข้าไปตรวจสอบหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ได้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต

คำถาม ค่าโอน ๑๔,๐๐๐ วอน นั้น รวมค่าโอนที่ดินแต่ละแปลงด้วยหรือไม่ เช่น ที่ดินแต่ละแปลงไม่ว่าแปลงเล็กหรือแปลงใหญ่เสียค่าธรรมเนียม ๑๔,๐๐๐ วอน เหมือนกันหรือไม่

คำตอบ การคิดอัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนคิดเป็นรายครั้ง ครั้งละ ๑๔,๐๐๐ วอน

คำถาม อาคารชุดในประเทศเกาหลีใต้ใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการค้าในอาคารเดียวกันได้หรือไม่

คำตอบ อาคารชุดในประเทศเกาหลีใต้มีการใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการค้าในอาคารเดียวกันได้ แต่ได้มีการแบ่งไว้เป็นสัดส่วน โดยชั้นล่างเป็นห้องชุดเพื่อการพาณิชย์ ชั้นบนใช้เป็นที่พักอาศัย

คำถาม ขณะนี้กรมที่ดินได้มีการพัฒนาระบบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ขอทราบว่าในประเทศเกาหลีใต้มีการนำลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้

หรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์บน Tablet การตรวจสอบม่านตา การใช้
สมาร์ทการ์ด หรือการนำระบบ PKI มาใช้หรือไม่

คำตอบ มีการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์และระบบ PKI ในการซื้อขายห้องชุด
โดยทางรัฐบาลจะออกหนังสือรับรองให้ทั้งในรูปแบบของกระดาษและข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในระบบ
ในกรณีที่ไม่ได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง

คำถาม เนื่องจากกรมที่ดินของประเทศไทยจะมีการซื้อขายข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
จึงขอทราบว่าการประกาศใช้มาตรการป้องกันการกระทำซ้ำหรือการปลอมเอกสารหรือไม่
และข้อมูลที่อยู่ในระบบอิเล็กทรอนิกส์เมื่อพิมพ์ออกมาแล้วจะเทียบเท่ากับต้นฉบับ เมื่อนำไปใช้ในชั้น
ศาลได้หรือไม่

คำตอบ ในระบบของหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ของประเทศไทยได้ มีมาตรการป้องกัน
รักษาความปลอดภัยหลายประการ โดยจะมีจุดสังเกตให้ในระบบ เช่น เมื่อศาลให้คำรับรองแล้วจะมี
จุดสังเกตไว้ หากใครมา copy ไป จุดสังเกตนั้นจะหายไป และจะมีตัวเลขเป็น Barcode ไว้ ถ้า copy ไป
Barcode จะหายไป ทำให้ทราบได้ว่าเป็นเอกสารที่ศาลออกให้จริงหรือไม่ และที่หัวกระดาษจะมีตัว
หนังสือคำสั่งศาลฎีกา ซึ่งหากมีการ copy ตัวหนังสือคำสั่งศาลฎีกาจะหายไป โดยสรุปแล้วมีการ
ป้องกันไว้หลายจุด จึงสามารถป้องกันการนำไปใช้โดยไม่ถูกต้องได้ ถ้ามีการขายห้องชุด ก็ต้องนำ
ข้อมูลเข้าไปในระบบ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้เจ้าของทราบอยู่แล้ว

คำถาม ในการโอนขายจากนาย A ไปยังนาย B ในตัวหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์จะมีชื่อ
นาย A ด้วยหรือไม่ หรือจะมีชื่อนาย B คนเดียว

คำตอบ มีทั้งชื่อของนาย A และ นาย B โดยไม่ได้มีการออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์
ใหม่ แต่ระบบจะเก็บข้อมูลไว้ทั้งหมด สามารถเรียกดูข้อมูลของนาย A ได้และเรียกดูข้อมูลปัจจุบันได้
โดยระบบกำหนดให้เรียกดูได้ทั้ง ๒ แบบ

คำถาม ข้อมูลที่เข้าระบบทั้งหมด ต้องส่งให้ศาลฎีกาหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ ต้องส่งมอบข้อมูลให้ศาลฎีกา นอกจากนั้น บริษัท LG ต้องปรับปรุงข้อมูลให้
กับศาลฎีกา เนื่องจากได้รับอนุญาตให้เข้ามาบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลของศาลฎีกา เว้นแต่
มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย จึงจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบตามด้วย เพราะศาลฎีกามีบุคลากร
เพียง ๑๐ คน แต่ทีมงานของบริษัท LG มีจำนวน ๒๐๐ คน เป็นผู้ดูแลระบบโดยได้รับเงินค่าจ้าง
จากศาลฎีกาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีความรู้ความสามารถทางกฎหมายและประสบการณ์เป็น
อย่างดี

คำถาม ในหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุด สามารถนำข้อมูลอื่นๆ มาเข้าไว้ในหนังสือ
แสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้หรือไม่

คำตอบ ถ้ามีความต้องการพัฒนาโดยการนำข้อมูลอื่นๆ เข้าในระบบ ก็สามารถ
ดำเนินการได้

คำถาม ในประเทศไทยได้ มีการณที่มีการจดทะเบียนผลิตผลในอาคารชุดหรือ
ที่ดิน โดยมีการปลอมตัวมาโอนสิทธิหรือไม่ และกฎหมายของเกาหลีได้กำหนดไว้อย่างไร

คำตอบ เมื่อเปลี่ยนเป็นการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในระบบอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเล็กน้อยมาก แต่ถ้ามีกรณีอย่างนี้เกิดขึ้นจริง ต้องดูว่าเป็นความผิดของใคร ถ้าเป็นของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ผู้นั้นต้องรับผิดชอบส่วนความรับผิดชอบ แต่ถ้าเป็นบุคคลภายนอกกระทำ ความผิด ต้องให้ศาลเป็นผู้ตัดสินว่ามีความผิดหรือไม่ อย่างไร ในกรณีที่ปลอมตัวมาขายห้องชุด กรณีอย่างนี้ต้องดูเจตนาโดยศาลจะเป็นผู้ตัดสิน แต่กฎหมายไทยมีข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่า ผู้มีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ แต่ในประเทศเกาหลีใต้ให้ศาลเป็นผู้พิพากษาตัดสินถ้าไม่ใช่ความผิดของเจ้าหน้าที่ ศาลจะเป็นผู้ลงโทษคนที่กระทำความผิด

คำถาม ศาลฎีการับผิดชอบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินและอาคารชุดแล้ว ศาลฎีการับผิดชอบการจดทะเบียนในเรื่องอื่นด้วยหรือไม่

คำตอบ ศาลฎีการับผิดชอบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินและอาคารชุดแล้ว ยังรวมถึงอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมด และรวมถึงต้นไม้ เรือ ซึ่งในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือการจดทะเบียนแต่ละครั้ง โดยปกติจะดำเนินการเสร็จภายใน ๒๔ ชั่วโมง ยกเว้นเป็นเรื่องที่มีข้อยุ่งยาก อาจจะใช้เวลา ๑ - ๒ อาทิตย์

คำถาม ศาลฎีกาของประเทศเกาหลีใต้แบ่งความรับผิดชอบอย่างไร

คำตอบ ศาลฎีกาแบ่งความรับผิดชอบออกเป็น ๒ หน้าที่ คือ เป็นศาลสูงสุดทำหน้าที่ในการตัดสินคดี และอีกหน้าที่หนึ่งคือดูแลเกี่ยวกับเรื่องกรรมสิทธิ์โดยการออกกฎหมายเพื่อควบคุมการโอนกรรมสิทธิ์ แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับภาษีก็เป็นของอีกหน่วยงานหนึ่ง

คำถาม การจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต้องผ่านทนายความหรือไม่ มีปริมาณงานการโอนเท่าใด

คำตอบ การโอนกรรมสิทธิ์สามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ ผู้ที่ต้องการโอนกรรมสิทธิ์สามารถติดต่อกับศาลฎีกาด้วยตนเองได้ หรือถ้าไม่ดำเนินการเอง ก็สามารถที่จะให้ทนายความดำเนินการให้แทนได้ แต่ส่วนมากประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ จะดำเนินการผ่านทางทนายความ โดยมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ประมาณ ๓ ล้านกว่าเรื่องต่อปี แต่ถ้ารวมการดำเนินการของศาลฎีกาทั้ง ๒ หน้าที่ ก็จะมีเรื่องประมาณ ๑๐ ล้านกว่าเรื่องต่อปี

คำถาม ข้อมูลต่างๆ มีความผิดพลาด หรือมีผู้ไม่หวังดีลักลอบเข้ามาตรวจสอบข้อมูลได้หรือไม่

คำตอบ ข้อมูลต่างๆ อาจมีความผิดพลาดบ้าง ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำตามระบบ แต่เพื่อป้องกันมิให้ปัญหานี้เกิดขึ้น ได้มีการตรวจสอบข้อมูลอยู่เสมอ ถ้ามีการดำเนินการโดยใช้เอกสารซึ่งเป็นกระดาษ จะต้องมีการตรวจสอบอยู่เสมอ แต่ถ้าเป็นการดำเนินการโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ระบบจะมีการตรวจสอบอยู่ทุกขั้นตอน จึงมีความผิดพลาดน้อย

คำถาม การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับการเช่า การจำนอง มีอัตราค่าธรรมเนียมหรือภาษีอากรหรือไม่

คำตอบ การทำธุรกรรมแต่ละครั้งคิดค่าธรรมเนียม ๑๔,๐๐๐ วอน แต่ถ้าเป็นการไถ่ถอนจำนอง คิดค่าธรรมเนียม ๒,๐๐๐ วอน แต่ไม่ว่าการจำนองจะมีทุนทรัพย์ ๑ ล้านวอน หรือ ๕ ล้านวอน ก็เสียค่าธรรมเนียมในอัตรา ๑๔,๐๐๐ วอน เท่ากัน

คำถาม การจดทะเบียนสมรส การจดทะเบียนคนเกิด การจดทะเบียนคนตาย อยู่ในความรับผิดชอบของศาลฎีกาหรือไม่

คำตอบ การจดทะเบียนทุกประเภทอยู่ในความรับผิดชอบของศาลฎีกา ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นการจดทะเบียนสมรส การจดทะเบียนคนเกิด การจดทะเบียนคนตาย จึงอยู่ในความรับผิดชอบของศาลฎีกา รวมทั้งการเลือกตั้งด้วย

GS Construction Company

การศึกษาดูงานเกี่ยวกับอาคารชุด

ณ บริษัท GS Construction กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้

การดูงานอาคารชุด Panpo Xii ซึ่งเป็นโครงการอสังหาริมทรัพย์ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท GS Construction เป็นอาคารชุดประกอบไปด้วยอาคารชุดและทรัพย์สินส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ และสนามเด็กเล่น ซึ่งได้จัดไว้เป็นอย่างดีและมีความปลอดภัยที่เหมาะสมในการอยู่อาศัย

ในประเทศเกาหลีใต้ อาคารชุดเรียกว่า อพาร์ทเมนต์ ซึ่งมีอยู่โดยทั่วไป แต่อาคารชุด Panpo Xii นี้ เป็นอาคารชุดที่มีราคาแพงอันดับต้นๆ ของประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจากอยู่ในทำเลที่ตั้งซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่ดี รวมถึงไม่ไกลจากตัวเมือง สามารถเดินทางได้โดยสะดวก เช่น ใกล้ท่ารถโดยสารประจำทาง มีรถไฟฟ้าใต้ดิน มีที่จอดรถอยู่ชั้นใต้ดิน มีสวนสาธารณะ มีโรงเรียนให้เด็กๆ ที่อยู่ในโครงการได้เรียนหนังสือ และห้องพักมีขนาดใหญ่ โดยมีขนาดตั้งแต่ ๑๒๓ ตารางเมตร ขึ้นไป ประกอบด้วย ๓ ห้องย่อย และหนึ่งห้องรับแขก โดยทั่วไป แต่ละครอบครัวมีผู้อยู่อาศัยประมาณ ๓-๔ คน ซึ่งในส่วนนี้มีอยู่ประมาณ ๓ พันกว่าครอบครัว คิดเป็นจำนวนประมาณ ๑ หมื่นกว่าคน จึงถือว่าเป็นโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของบริษัท GS Construction ในรูปแบบของอพาร์ทเมนต์ระดับผู้มีรายได้สูง (High End) โดยได้ทำการก่อสร้างมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ใช้เวลาในการก่อสร้างทั้งหมด ๓๓ เดือน เสร็จเรียบร้อยในปี ค.ศ. ๒๐๐๘ โดยมีพื้นที่ทั้งหมด ๑๙๙,๖๕๓ ตารางเมตร จำนวนชั้นในแต่ละอาคารมี ๒๙ ชั้น เป็นชั้นใต้ดิน ๒ ชั้น ปัจจุบันมีผู้ซื้อห้องชุดทั้งหมดแล้ว แต่พื้นที่ใช้สอยเชิงพาณิชย์ แยกออกเป็นสัดส่วนไม่รวมกับที่พักอาศัย โดยอยู่ที่ชั้น ๒ - ๕ โดยให้บุคคลที่ต้องการประกอบการค้าสามารถเข้ามาเช่าพื้นที่เพื่อดำเนินกิจการได้

ในชั้นล่าง มีพื้นที่สำหรับโรงฟอกสีฟาง ข้าว ไอเกะ และธนาคารต่างๆ เจ้าของห้องชุดสามารถให้เช่าห้องชุดได้ โดยมีผู้บริหารจัดการให้ โดยเสียค่าใช้จ่ายส่วนกลางในการบริหารงาน แต่ละห้องชุดเสียค่าส่วนกลางเดือนละ ๒๐,๐๐๐ วอน เช่น ค่าเก็บขยะ ค่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย สนามเด็กเล่น เป็นต้น แต่ถ้ามีค่าใช้จ่ายในกรณีพิเศษต้องจ่ายเพิ่ม

ในแต่ละชั้นของอาคารชุด ห้องชุดมีขนาดไม่เท่ากัน โดยเฉลี่ย ๑ ชั้นมีประมาณ ๓ - ๔ ห้องชุด ราคาห้องเริ่มตั้งแต่ ๖๐ - ๘๐ ล้านบาท โดยรวมเฟอร์นิเจอร์ ห้องขนาด ๑๔๐ ตารางเมตร การดำเนินการของโครงการเป็นการดำเนินการของภาคเอกชน เมื่อได้ออกแบบโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงเสนอขายห้องชุดให้แก่ผู้ซื้อ

ค่าใช้จ่ายส่วนกลางจะมีการบริหารโดยนิติบุคคลอาคารชุด และบริษัทเจ้าของโครงการจะเข้ามาดูแลปัญหาของผู้อยู่อาศัยและปรับปรุงอาคารในทุก ๒ ปี ในการบริหารแต่ละอาคารจะเลือกตั้งตัวแทนแล้วมาเลือกประธานอีกครั้ง สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนกลางที่เรียกเก็บอาจจะมีการเพิ่มขึ้นจาก ๒๐,๐๐๐ วอน เช่น ห้องมีขนาดใหญ่กว่า มีรถยนต์มากกว่า ๑ คัน เป็นต้น ผู้อาศัยในห้องชุดของ

ประเทศเกาหลีใต้ ไม่มีปัญหาในเรื่องความรับผิดชอบการชำระค่าใช้จ่ายส่วนกลาง

พื้นที่ส่วนกลาง เช่น สวนสาธารณะ โรงเรียน สนามเด็กเล่น เป็นข้อสัญญาปรากฏในโครงการอยู่แล้ว ผู้ซื้อทราบก่อนแล้วที่จะทำสัญญาซื้อห้องชุด เจ้าของโครงการไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

การก่อสร้างอาคารต้องได้รับอนุญาตจากรัฐบาลก่อน โดยมีกฎหมายควบคุมอาคาร กำหนดจำนวนชั้น ขนาด สิ่งแวดล้อม ซึ่งจะกำหนดหลักเกณฑ์ไว้รัดกุมมากทำให้ไม่เกิดปัญหาในด้านต่างๆ เช่น น้ำไม่ไหล ไฟดับ เป็นต้น

สภาพที่ดินที่นำมาใช้สร้างอาคารนั้นมีสภาพเป็นที่ว่าง และเป็นอาคารที่พังซึ่งมีสภาพเก่าใช้มาประมาณ ๓๐ ปี โดยขอซื้อมาแล้วทุบทิ้งแล้วสร้างขึ้นใหม่ กฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ กำหนดขนาดของห้องที่เล็กที่สุดมีเนื้อที่ประมาณ ๖๐ ตารางเมตร

การต่อเติมอพาร์ทเมนต์นั้น สามารถต่อเติมได้ถ้าเป็นการตกแต่งภายใน แต่ถ้าเป็นการทำให้เสียโครงสร้างของห้องจะทำไม่ได้

การออกเสียงในการบริหารจัดการอาคารชุด หนึ่งห้องออกเสียงได้ ๑ เสียง ผู้ซื้อรายเดียวสามารถซื้อได้หลายห้องชุด แต่ในทางปฏิบัติ มักใช้สิทธิออกเสียงเพียงหนึ่งเสียง

การเลี้ยงสัตว์สามารถเลี้ยงได้แต่ต้องระวังไม่ให้รบกวนผู้อาศัยคนอื่น ส่วนเรื่องเสียงและความสะอาด จะมีความเข้มงวดมาก

ผู้สูงอายุ ทางอาคารจะจัดส่วนที่อยู่ให้โดยเฉพาะ

ในกรณีของคนต่างด้าว สามารถซื้อห้องชุดได้แต่มีข้อจำกัดในด้านภาษี

ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาดูงาน

● ข้อคิด

๑. ประเทศเกาหลีใต้ พื้นตัวจากสงครามและสามารถพัฒนาประเทศได้อย่างก้าวกระโดด เนื่องจากมีผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ประชาชนส่วนใหญ่ทำงานหนัก มีวินัยต่อตัวเองและต่อประเทศชาติ สูงมาก มีการปลูกฝังแนวคิดเรื่องความรักชาติ เผ่าพันธุ์ เพื่อความจรรโลง และความยั่งยืนของประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

๒. กลยุทธ์ทางด้านการตลาด ทั้งผลิตภัณฑ์ด้านเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ได้มีการศึกษาริ้วยอย่างเป็นระบบ ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการจูงใจผู้บริโภค ทำให้เกิดความสำเร็จทางด้านการส่งออกอย่างเป็นเลิศ เช่น ผลิตภัณฑ์ด้านอิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ อาหารบำรุงสุขภาพ เครื่องสำอาง ภาพยนตร์และธุรกิจด้านบันเทิง ฯลฯ

● ประโยชน์จากการศึกษาดูงาน

๑. ด้านกฎหมาย : สามารถนำข้อมูลที่ได้รับจากการบรรยายสรุปและการนำเสนอ เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการบริหารจัดการ เช่น การบริหารนิติบุคคลอาคารชุด ตลอดจนข้อแตกต่างด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การพาณิชย์ การตลาด ในภาพกว้าง มาวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขระเบียบ กฎหมาย ว่าด้วยอาคารชุดของไทย ให้มีความเหมาะสมกับบริบทของกฎหมายไทยยิ่งขึ้น ต่อไป

๒. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ : สามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอาคารชุด และการจดทะเบียนประเภทอื่น ซึ่งมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ มาบูรณาการและเป็นตัวอย่างในการพัฒนาระบบสารสนเทศที่ดินของกรมที่ดินที่กำลังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง

๓. ด้านสิ่งแวดล้อม : ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นชาติที่รักสิ่งแวดล้อมและห่วงใยทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างมาก เนื่องจากภูมิประเทศมีลักษณะเป็นป่าเขา จึงพยายามหลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้เพื่อสร้างถนน แต่เปลี่ยนเป็นการเจาะอุโมงค์แทน โดยนำแร่ธาตุจากการขุดอุโมงค์ไปทำประโยชน์ ต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมถนนส่วนใหญ่เป็นไม้ผล ได้รับการดูแลเป็นอย่างดี เมื่อถึงฤดูออกผล รัฐบาลจะเป็นผู้เก็บ แล้วจึงนำไปขาย กลับมาเป็นรายได้ให้แก่ชุมชนนั้นๆ มีการสร้างอาคารซึ่งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมภายใต้นโยบายลดก๊าซเรือนกระจกของรัฐบาลเกาหลีใต้ และเน้นการศึกษาเพื่อปลูกฝังการรับรู้และจิตสำนึกให้ชนรุ่นใหม่ มีการให้ความสำคัญกับระบบนิเวศน์ของเมือง ดังจะเห็นได้จากกรกลับมาของคลองซองเกซอนในกรุงโซล

๔. ด้านประวัติศาสตร์ : ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ของคาบสมุทรเกาหลี ซึ่งมีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์อย่างยาวนาน เริ่มแต่เป็นดินแดนของผู้คนหลากหลายเผ่าพันธุ์ จนกระทั่งรวมตัวขึ้นเป็นอาณาจักรเล็กๆ ต่อมาถูกจีนยึดครอง เมื่อได้เอกราชจากจีน คาบสมุทรเกาหลีประกอบด้วยสามอาณาจักรสำคัญก่อนจะรวมตัวกันเป็นอาณาจักรเดียวปกครองด้วยราชวงศ์ ๒ ราชวงศ์ จนถูกญี่ปุ่น

ยึดครองเป็นอาณานิคมจนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตามมาด้วยสงครามเกาหลีที่ทำให้ต้องแบ่งเป็น ๒ ประเทศในปัจจุบันคือ เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ มีความพยายามที่จะรวมประเทศทั้งสองแต่ยังไม่สำเร็จ สำหรับประเทศเกาหลีใต้ใช้บทเรียนจากประวัติศาสตร์เป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศ

๕. ด้านศิลปวัฒนธรรม : ได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีลักษณะเด่นหลายประการในรูปแบบของตนเอง ศิลปะเกาหลียกย่องธรรมชาติ มีการใช้สีอ่อนและเรียบ ซึ่งปรากฏในภาพเขียนและเครื่องปั้นแบบเกาหลี งานหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นศิลปะที่สืบทอดกันมาหลายร้อยปี ศิลปะเครื่องปั้นดินเผาเป็นที่ยอมรับในการพัฒนาศิลปะ งานไม้และเครื่องเงินเน้นการออกแบบเพื่อประโยชน์ใช้สอย เรียบง่าย มีการสร้างพระราชวัง วัด พระพุทธรูป ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ ทางทหารของประเทศเกาหลีใต้ได้จัดตั้งโครงการสมบัติประจำชาติเกาหลีใต้ขึ้น เพื่อจรรโลงศิลปวัฒนธรรม และความเป็นอัตลักษณ์ของประเทศ

๖. ด้านผังเมืองและสาธารณูปโภค : ได้เรียนรู้การวางผังเมืองและสาธารณูปโภคของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีการจัดระเบียบเกี่ยวกับบ้านเลขที่และถนนสายต่างๆ ให้มีข้อมูลอยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมต่อการทำงานของระบบจีพีเอสให้ถูกต้องแม่นยำมากยิ่งขึ้น ลดปัญหาการจราจรประหยัดเวลาในการเดินทาง มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยมีโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานที่สูงมากและมีความทันสมัยซึ่งได้รับการขยายตัวมาตั้งแต่ทศวรรษที่ ๑๙๖๐ จนถึงปัจจุบัน ก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๗. ด้านการประสานงาน : ได้มีการปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานและระดับประเทศ เป็นการสร้างเครือข่ายการติดต่อและการปรึกษาหารือด้านอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

Good Morning Asean

ต่อเนื่องจากฉบับที่แล้ว ซึ่งได้แนะนำประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia) เป็นประเทศแรกในกลุ่มประเทศอาเซียน ในฉบับนี้ขอแนะนำประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศต่อไป คือ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam) ซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียนจากทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย Good Morning Asean นำบทความเกี่ยวกับประเทศบรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam) มาให้ความรู้เพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิงแนะนำประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศบรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

ธง

ตราสัญลักษณ์

คำขวัญ

الدائمون المحسنون بالهدى

(น้อมรับใช้ตามแนวทางของอัลลอหุเสมอ)

ชุดประจำชาติของประเทศบรูไนดารุสซาลาม

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า บาจู มลายู (Baju Melayu) ส่วนของชุดผู้หญิงเรียกว่า บาจูกูรัง (Baju Kurung) คล้ายกับชุดประจำชาติของประเทศมาเลเซีย ผู้หญิงบรูไนจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใสโดยมากมักจะเป็นเสื้อผ้า ที่คลุมร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ส่วนผู้ชายจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อยาวถึงหัวเข่า นุ่งกางเกงขายาวแล้วนุ่งโสร่ง

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง : ตั้งอยู่ที่ทิศตะวันออกเฉียงเหนือบนเกาะบอร์เนียว ในทะเลจีนใต้ แบ่งออกเป็น 4 เขต คือ เขต Brunei-Muara เขต Belait เขต Temburong และเขต Tutong

พื้นที่ : 5,765 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นแผ่นดิน 5,270 ตารางกิโลเมตร (พื้นที่ 70% เป็นป่าเขตร้อน) และเป็นผืนน้ำ 500 ตารางกิโลเมตร

ดินแดนอาณาเขต : รวม 381 กิโลเมตร มีดินแดนอาณาเขตติดกับประเทศมาเลเซียทั้งหมด

เขตชายฝั่ง : 161 กิโลเมตร

เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)

ภูมิอากาศ : อากาศโดยทั่วไปค่อนข้างร้อนชื้น มีปริมาณฝนตกค่อนข้างมาก และมีอุณหภูมิอบอุ่น โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย 28 องศาเซลเซียส

ภูมิประเทศ : พื้นที่ชายฝั่งสูงขึ้นเป็นภูเขาทางทิศตะวันตก และเนินเขาต่ำทางทิศตะวันตก

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ และไม้

ภัยธรรมชาติ : ไต้ฝุ่น แผ่นดินไหว และอุทกภัย

เวลา : + 8 GMT

1.2 ประชากร (ประมาณการ กรกฎาคม 2554)

ประชากร : 401,890 คน เป็นอันดับที่ 174 ของโลก
โครงสร้างอายุ : 0-14 ปี : 25.5% (เพศชาย 52,944 เพศหญิง 49,729)
 15-64 ปี : 70.9 % (เพศชาย 141,121 เพศหญิง 143,977)
 65 ปี ขึ้นไป : 3.5% (เพศชาย 6,881 เพศหญิง 7,283)
อัตราการเติบโตของประชากร : 1.712 % ต่อปี
สัญชาติ : ชาวบรูไน (Bruneian)
กลุ่มชนพื้นเมือง : มาเลย์ 66.3% จีน 11.2% ชาวพื้นเมือง 3.4% อื่นๆ 19.1%
ศาสนา : ศาสนาประจำชาติ คือ อิสลาม 67% และศาสนาอื่น ได้แก่ พุทธ 13% คริสต์ 10% และอื่นๆ 10%
ภาษา : ออกเป็นกฎหมายให้ใช้ภาษามลายู และอักษรยาวี (Malay หรือ Bahasa Melayu) เป็นภาษาราชการ รองลงมาเป็นภาษาอังกฤษ และจีน
การรู้หนังสือ : 92.7% ของประชากรทั้งหมดอ่านออกเขียนได้

1.3 รัฐบาล

รูปแบบการปกครอง : สมบูรณาญาสิทธิราช ตามปรัชญา “ราชาธิปไตยอิสลามมลายู (Melayu Islam Beraja-MIB หรือ Malay Islamic Monarchy)
เขตการปกครอง : แบ่งเป็น 4 เขต คือ Brunei-Muara, Belait, Temburong, Tutong
รัฐธรรมนูญ : 29 กันยายน 2502 (แก้ไขล่าสุดเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527)
ระบบกฎหมาย : ใช้หลักกฎหมายอังกฤษ สำหรับชาวมุสลิม ใช้ Islamic Shari'a law แทนกฎหมายแพ่งในหลายสาขา
วันชาติ : 23 กุมภาพันธ์ (บรูไนได้รับเอกราชจากที่อยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษ เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2527) บรูไนได้จัดฉลองวันชาติครบรอบปีที่ 26
ฝ่ายบริหาร :
ประมุขของรัฐ : สมเด็จพระราชาธิบดีฮัจญ์ ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซ ชัดดิน วัดเดาละห์ (His Majesty Paduka Seri Baginda Sultan Haji Hassanal Bolkiah u'izzaddin Waddaulah) ทรงเป็นประมุขของประเทศ ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2510
หัวหน้ารัฐบาล : สมเด็จพระราชาธิบดีทรงดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
คณะรัฐมนตรี : มีรัฐมนตรีทั้งสิ้นจำนวน 22 คน แต่งตั้งโดยสมเด็จพระราชาธิบดี

ฝ่ายนิติบัญญัติ :

สภานิติบัญญัติบรูไน (Brunei Legislative Council: Legco) ประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2547 ในรอบ 20 ปี มีสมาชิก 21 คนซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยสุลต่าน รัฐธรรมนูญที่ผ่านการแก้ไขกำหนดให้มีสมาชิกสภา 45 คน (มาจากการเลือกตั้ง 15 คน) และเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2548 สุลต่านได้ยกเลิกสภาเดิม และแต่งตั้งสภาใหม่โดยมีสมาชิก 29 คน

ฝ่ายตุลาการ :

รัฐธรรมนูญระบุให้อำนาจตุลาการอยู่ภายใต้การดูแลของศาลฎีกา โดยผู้พิพากษาทำสัตย์ปฏิญาณกับสมเด็จพระราชาธิบดีในช่วงเวลา 3 ปี และให้คณะกรรมการสิทธิการสภาองคมนตรี (Judicial Committee of Privy Council) ในกรุงลอนดอน ทำหน้าที่ศาลสูงสุดสำหรับคดีทางแพ่ง ส่วน Shariah court ดูแลกฎหมายอิสลาม (2006)

2. ข้อมูลเศรษฐกิจ**2.1 ดัชนีเศรษฐกิจ (ปี 2554)**

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 21.94 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ค่าประมาณ พ.ศ. 2555)

อุตสาหกรรม : 74.1% บริการ 25.3%

แรงงาน (2008 est.) : จำนวน 188,800 คน เป็นอันดับที่ 172 ของโลก

สาขาเกษตร : 4.2% สาขาอุตสาหกรรม: 62.8%

สาขาบริการ : 33%

อัตราการว่างงาน : 3.7% (2551)

อัตราเงินเฟ้อ (2011 est.) : 1.8%

สกุลเงิน : ดอลลาร์บรูไน (Bruneian Dollar -- BND)

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ

อัตราแลกเปลี่ยน : 1 ดอลลาร์บรูไน/ 23.75 บาท (ข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2556)

เมืองหลวง “บันดาร์เสรีเบกาวัน” ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

บรูไนฯ มีน้ำมันมากเป็นอันดับสามในภูมิภาคอาเซียน รองจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย จึงมีรายได้หลักจากน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ รายได้จากการส่งออกน้ำมันดิบและก๊าซมีมูลค่ากว่า ร้อยละ 90 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยส่งออกไปยังญี่ปุ่น อังกฤษ ไทย สิงคโปร์ ไต้หวัน สหรัฐฯ ฟิลิปปินส์ และเกาหลีใต้ การที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกเพิ่มขึ้นในรอบปี 2547 และ 2548 ส่งผลดีต่อ เศรษฐกิจ ทั้งนี้ เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2544 รัฐบาลได้จัดตั้งบริษัทปิโตรเลียมแห่งชาติ (Petroleum Brunei) เพื่อเป็นหน่วยงานกำหนดนโยบายน้ำมันและก๊าซ ในขณะเดียวกัน บรูไนฯ นำเข้าสินค้า ส่วนใหญ่จากสิงคโปร์ อังกฤษ สหรัฐฯ มาเลเซีย โดยเป็นสินค้าประเภทเครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องมือ เครื่องใช้ไฟฟ้า ต่าง ๆ และสินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้

การค้าระหว่างไทย – บรูไน

1) **การค้ารวม** การค้าระหว่างไทยกับบรูไนในแต่ละปีขยายตัวไม่มากนัก โดยไทยเป็น คู่ค้าอันดับที่ 5 ของบรูไน ในขณะที่บรูไนเป็นคู่ค้าอันดับสุดท้ายคือที่ 9 ของไทยในอาเซียน และเป็น คู่ค้าอันดับที่ 72 ของโลก การค้าของไทยกับบรูไน ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2551-2553) มีมูลค่า เฉลี่ยปีละ 221.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับ 5 เดือนแรกของปี 2554 (ม.ค.-พ.ค.) การค้ารวม มีมูลค่า 164.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 265.77 โดยไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า มูลค่า -60.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

2) **การส่งออก** บรูไนเป็นตลาดส่งออกอันดับที่ 9 ของไทยในอาเซียน และเป็นตลาด ส่งออกอันดับที่ 80 ของไทยกับโลก ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2551-2553) การส่งออกของไทยไป บรูไนมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 123.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับ 5 เดือนแรกของปี 2554 (ม.ค.-พ.ค.) การส่งออกมีมูลค่า 52.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.42

สินค้าส่งออกของไทยที่สำคัญ 10 อันดับแรก

ได้แก่ รถยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกล และส่วนประกอบ ปูนซีเมนต์ เครื่องนุ่งห่ม หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่อง ประดับ กระดาษและผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

3) **การนำเข้า** บรูไนเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 9 ของไทยในอาเซียน และเป็นตลาดนำเข้าอันดับที่ 58 ของไทยกับโลก ในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา (2551-2553) การนำเข้าของไทยจากบรูไนมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 98.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับ 5 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.-พ.ค.) การนำเข้ามีมูลค่า 112.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 6,522

สินค้านำเข้าของไทยที่สำคัญ 10 อันดับแรก

ได้แก่ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และการแพทย์ ลวด สายเคเบิล เครื่องจักรกล และส่วนประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ผลิตภัณฑ์โลหะ และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ เป็นต้น

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ สำนักอาเซียน

กองเอเชียตะวันออก 1 กรมเอเชียตะวันออก กระทรวงการต่างประเทศ (www.mfa.go.th)

สถิติการค้าระหว่างประเทศของไทย กระทรวงพาณิชย์ (www.moc.go.th)

เตลิดไม่ลับ...เพื่อสุขภาพ

● ๕ ผลไม้...เพื่อสุขภาพตา

แนะนำผลไม้อุดมอาหารตา หลากวิตามิน ช่วยเรื่องการมองเห็น บำรุงสายตา เลือมหาล้าง

มะละกอ อุดมด้วยวิตามินเอ บี๑ บี๒ แคลเซียม และ เบต้าแคโรทีน สารต้านอนุมูลอิสระ รับประทานบำรุงผิวพรรณดี ลดริ้วรอยก่อนวัย และบำรุงสายตา รับประทานเป็นผลไม้ หรือใช้ ประกอบอาหาร เช่น ส้มตำ แกง หรือเป็นผักจิ้มก็นิยมเช่นกัน

ผลไม้ตระกูลส้ม อาทิ เลมอน ส้มโอ เกรปฟรุต มีสาร ไฟโตนิวเทรียนต์มากมาย ทำหน้าที่เป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ช่วยปกป้องแก้วตาจากต้อกระจก และช่วยไหลเวียนเลือดในดวงตา

เสาวรส ผลไม้เปรี้ยวอมหวาน ลักษณะผลแตกต่างกัน ตามสายพันธุ์ ทั้งรูปกลม รูปไข่ เนื้อภายในคล้ายทับทิม มีวิตามินเอ สูงมาก ทำให้การมองเห็นชัดเจน นอกจากนั้น ยังพบว่ามีวิตามินซี มากกว่ามะนาว จึงช่วยสร้างภูมิคุ้มกันโรคได้ ปัจจุบันถูกแปรรูป เป็นอาหาร และเครื่องดื่มหลากหลาย หาซื้อรับประทานง่าย

แอปเปิ้ลคอก รสหวานอมเปรี้ยว กลิ่นหอม มีวิตามินเอ วิตามินซี และโพแทสเซียมปริมาณมาก ไขมันต่ำ ทั้งยังอุดมด้วย เบต้าแคโรทีน ตัวช่วยชะลอการเสื่อมถอยของเลนส์ตา ช่วยบำรุง สายตา และป้องกันการเกิดต้อกระจก นิยมนำมาเชื่อมแล้วอบแห้ง เป็นของว่างทานเล่น รวมถึงผสมในแยม ทาร์ต เบเกอรี่ เค้ก ไอศกรีม เป็นต้น

โกจิเบอร์รี่ ผลวิจัยในต่างประเทศพบว่า อุดมด้วย แคโรทีนอยด์ และซีเอ แชนทีน ช่วยเรื่องการมองเห็น หรือสายตา โดยเพิ่มประสิทธิภาพการรับภาพ และป้องกันแสง โดยเฉพาะแสง สีน้ำเงิน และสีฟ้า ทำให้ดวงตาเลื่อมชัดลง มักถูกแปรรูปเป็น เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ ต้มดื่ม น้ำ และใช้ในเชิงสมุนไพรสำหรับ ประกอบอาหารด้วย

อย่าลืมทานผลไม้ ๕ ชนิดดังกล่าวเป็นประจำ ควบคู่ กับการใช้สายตาอย่างถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อบำรุงดวงตา คู่สวยให้สดใส และทำหน้าที่ย่างมีประสิทธิภาพนานๆ

● คันหู คูโรค

วันนี้มาบอกเล่าถึง อาการ “คัน” ยิ่งถ้าเป็นอวัยวะที่มีซอกหลืบเยอะอย่าง “หู” ก็มักตีคู่มากับการเกา และขั้นกว่าคือมีเครื่องมือช่วย นั่นคือ “ไม้แคะหู” อุปกรณ์ คู่มือ ยิ่งเกายิ่งมัน ยิ่งคันก็ยิ่งเกา และยิ่งเละ เพราะการลากไม้แคะไปในท่อนู้ออนๆ แต่ละคร้งจะทำให้เกิดรอยแผลเล็กๆ ขึ้นมากมายโดยเราไม่รู้ตัว

ปรากฏการณ์ เจ็บๆ คันๆ ยันหูอื้อจำเป็นต้องมีผู้ร้ายที่ต้องหาให้เจอ เพราะบางทีถ้าปล่อยไปคันเอาลุ่มๆ จะเป็นเรื่องเนื่องด้วยหูเป็นอวัยวะซับซ้อน ไม่ได้ใช้กันสมองอย่างเดียว หากแต่ช่วยในการทรงตัวให้เรา ยืนอยู่ติดพื้นได้ ถ้าเกิด “หูฟัง” หรือ “หูดับ” จากเส้นประสาทขึ้นมาแล้ว จะมีผลต่อการเดินดินของเราได้เลย

ซึ่งนับ ไปมาแล้วก็มีผู้ร้ายใกล้หูอยู่มากพอตุเริ่มจาก “แคะหู” มีตัวช่วยเร่งปฏิกิริยา คือ “ไม้แคะหู” ถ้าเป็นไม้ธรรมชาติก็ยังพอว่า แต่ถ้าหาไม้ไม่ได้แล้วจำเป็นต้องใช้ของใกล้ตัวอย่าง “เส้นผม” หรือ “ไม้จิ้มฟัน” แล้วละก็มีสิทธิ์ “หูป่วย” ได้เร็วขึ้นโดยเป็นได้ตั้งแต่รูหูอักเสบไปจนถึงแก้วหูทะลุหนองทะลัก วิธีแก้คืออย่าแคะหูไป โดยเฉพาะหลังอาบน้ำและใหม่ๆ ไม่ควรแคะทันทีและถ้ามีอาการเจ็บๆ คันๆ ก็อาจต้องให้คุณหมอช่วยส่องดูสักนิด เพราะอาจมีเชื้อราแพร่พันธุ์อยู่

“มี อุบัติเหตุ” นอกจากการถูกระแทกกระแทกอย่างแรงจากการตกตึก, รถชน, ถูกสัมผัสบ้งหูด้วยหลังมือ แล้วอุบัติเหตุร้ายที่ทำลายหูที่สำคัญคือ “เสียง” ครับ เสียงที่ดังเกิน ๗๐ เดซิเบล (บ้านอยู่ติดถนนก็ใช่แล้ว) ก็เริ่มทำลายการได้ยินของหู ถ้าดังมากเกิน ๑๐๐ เดซิเบล จะทำลายประสาทหูชั้นในจนทำให้หูดับอย่างถาวรได้ การใช้หูฟังก็มีส่วนสำคัญ โดยเฉพาะหูฟังชนิดเสียบเข้าไปลึกแล้วแทบบถึงก้านสมอง ต้องพักหูบ้าง

“ว่ายน้ำ ป่วย” ฉลามน้อยฉลามใหญ่แต่ไม่ใช่ฉลามบกกมีปัญห “หูแฉะ” เพราะแคะหูหลังว่ายน้ำ และน้ำนั่นเองที่เป็นตัวทำให้ “หูเปียก” โดยเฉพาะที่หูส่วนนอก นักว่ายน้ำเป็นกันมาก เรื่อง “หูส่วนนอกอักเสบ (External Otitis)” จนฝรั่งตั้งชื่อให้โรคนี้ว่าเป็นโรคหูนักว่ายน้ำ (Swimmer's ear) อาการที่ว่าอาจเป็นในคนที่เพิ่งว่ายน้ำใหม่ๆ ก็ได้ เกิดจากหูเปียกแล้วมือไม่อยู่สุขไปแคะเข้า

และ “ร้อยภูมิแพ้” แก่ไม่ยากหาก “คุมแพ้” ให้อยู่หมัด อาการภูมิแพ้สามารถขึ้นไปจมูก, ลูกตา และหูได้ทำให้คันยุบยิบเซียว ทานที่ขึ้นเครื่องบินจะสังเกตได้ว่าเวลาเครื่องขึ้นหรือลง จะมีเสียงเด็กร้องพีเจริงเข้ามาด้วยเสมอ เพราะอาการคันที่ท่อนูจากภูมิแพ้ทำให้เจ็บปวดมากเวลาเครื่องบินเปลี่ยนระดับ จากความดันอากาศข้างในให้คุมโรคแพ้ด้วยการออกกำลังกาย กินอาหารต้านแพ้จะช่วยได้มาก

ที่สำคัญ การ “แก้ด้วยยา” ยาไม่ใช่ทางออกของร้อยโรคเสมอไปยากินหลายอย่างที่ทำลายหูโดยเฉพาะยาปฏิชีวนะ ใส่เชือกกลุ่มแบคทีเรียทางเดินปัสสาวะและทางเดินอาหาร หรือ

อย่างยาฆ่าเชื้อ “โรคโรค” อย่างสเตอริปโตมัยซินฉีดแล้วก็ทำให้ประสาทหูเสียได้ บางรายมีเสียงวิ้งๆ หึ่งๆ น่ารำคาญเหมือนมีสแตนดี้หรือวงมโหรีไม่ได้รับเชิญอยู่ในหัว ฟังมากๆ พาลจะเป็นโรคประสาทเอา บางครั้งแม่หยุดยาแล้วอาการก็ยังไม่หายเพราะประสาทหูเสียถาวรไปแล้ว อยากขอวอนให้ใช้ยาตามความจำเป็น

● เช็ดตัวลดไข้ ใช้ “น้ำอุ่น” หรือ “น้ำเย็น”

เมื่อเป็นไข้ ตัวร้อน หลายๆ คน จะรีบหยิบยาลดไข้มารับประทาน แต่ถ้าตัวร้อนจนรู้สึกเพลียมากๆ แม้รับประทานยาไปแล้ว อาการที่เป็นอยู่จะยังไม่ดีขึ้นเท่าไร ก็คงต้องเพิ่มตัวช่วยอย่างการนำผ้าชุบน้ำอุณหภูมิปกติมาประคบลงบนหน้าผาก แล้วนอนพักผ่อน

ทว่ารู้สึกตัว ตื่นขึ้นมาอีก กลับพบว่าอาการไข้ยังมีอยู่ คงต้องเช็ดตัวลดไข้ช่วยอีกทางหนึ่ง แต่ดูเหมือนบางคนก็ใช้น้ำเย็น บางครั้งถึงกับเอาน้ำแข็งมาผสมใส่น้ำ ขณะที่บางคนกลับเลือกใช้น้ำอุ่น แล้วในความเป็นจริง **น้ำเย็น หรือน้ำอุ่น** กันแน่ ที่ใช้เช็ดตัวแล้วช่วยให้ไข้ลดได้

คำตอบของข้อข้องใจนี้ ก็คือ ‘**น้ำอุ่น**’ เนื่อง จากผ้าที่ชุบน้ำอุ่นแล้วบิดหมาดๆ นำมาเช็ดตามตัวให้ผิวหนังออกแดงๆ จะช่วยให้เหงื่อออก ถือเป็นการช่วยให้ร่างกายระบายความร้อนจากพิษไข้ออกมา ลดอุณหภูมิของร่างกายลงอย่างได้ผล

เหตุที่ไม่ควรใช้น้ำเย็นมาเช็ดตัว เพราะ น้ำเย็นจะยิ่งทำให้คนเป็นไข้ยิ่งรู้สึกหนาวลั่นกว่าเดิม แถมความเย็นจากน้ำ ยังทำให้กล้ามเนื้อและเส้นเลือดฝอยใต้ผิวหนังหดเกร็ง ถือเป็นการเพิ่มการใช้พลังงาน ทำให้ความร้อนในร่างกายเพิ่มขึ้นไปอีก

อย่างไรก็ตาม เวลาไข้ขึ้น นอกจากการรับประทานยาลดไข้ ประคบผ้าชุบน้ำไว้ที่หน้าผาก เช็ดตัวด้วยน้ำอุ่นแล้ว ยังควรดื่มน้ำอุณหภูมิห้องให้มากๆ ก็ช่วยได้เช่นกัน.

ที่มา : เดลินิวส์ออนไลน์ (www.dailynews.co.th)

ภาพ : Internet

ภาวะกระดูกสันหลังหักยุบในโรคกระดูกพรุน

โรคกระดูกพรุนพบในหญิงวัยหมดประจำเดือน หรือผู้สูงอายุทั้งชายและหญิง ทำให้กระดูกขาดความแข็งแรงและมีความเสี่ยงต่อการเกิดกระดูกหักแม้เกิดจากแรงเพียงเล็กน้อยได้ ผู้ป่วยจะมาพบแพทย์ ด้วยอาการปวดหลัง เกิดหลังจากเหตุการณ์กระทบกระเทือนเล็กๆ น้อยๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น นั่งรถตกหลุม นั่งกระแทกบนโซฟา หรือก้มยกของ เป็นต้น และในบางราย อาจไม่พบเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดอาการ ผู้ป่วยเพียงแต่ใช้ชีวิตประจำวันตามปกติก็สามารถเกิดภาวะกระดูกสันหลังหักยุบในโรคกระดูกพรุนได้

โรงพยาบาลธนบุรี ให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและรักษาภาวะกระดูกสันหลังหักยุบในโรคกระดูกพรุน ดังนี้

อาการเบื้องต้น ผู้ป่วย จะมีอาการเจ็บปวดบริเวณกลางหลังตรงตำแหน่งที่มีการหักยุบ โดยอาการปวดจะเป็นมากขึ้นเวลาขยับ เช่น พลิกตะแคงตัว ในท่านอน ลุกจากนอนมานั่ง ลุกจากนั่งมายืน บิดตัว ก้มและเงย เป็นต้น เนื่องจากมีการขยับและเสียดสีกันของกระดูกที่หัก

นอกจากนี้ ผู้ป่วย จะมีอาการปวดมากขึ้นเวลาที่กระดูกสันหลังรับน้ำหนัก เช่น ในท่านั่ง ยืน หรือ

เดิน อาการปวดหลังอาจมีเพียงเล็กน้อย ผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ หรือปวดมากจนผู้ป่วยไม่สามารถลุกนั่ง ยืน หรือเดินได้ ต้องนอนอยู่ตลอดเวลา หากมีการเคลื่อนของกระดูกสันหลังอาจไปกดทับไขสันหลังหรือเส้นประสาท จะทำให้มีอาการชา อ่อนแรงของขา หรือทำให้ไม่สามารถควบคุมการขับถ่ายอุจจาระหรือปัสสาวะได้

การวินิจฉัย ทำได้โดยการซักประวัติอาการปวด ตรวจร่างกายบริเวณกระดูกสันหลัง และถ่ายภาพเอ็กซเรย์ ภาพเอ็กซเรย์จะพบกระดูกสันหลังบาง และมีการหักยุบ อาจพบว่ามีหักยุบหลายปล้อง ซึ่งบางปล้องอาจเป็นการหักยุบในอดีตซึ่งกระดูกได้ติดแล้วและไม่ทำให้เกิดอาการปวด ดังนั้นจะต้องหาปล้องที่มีการหักยุบในครั้งนี้ ซึ่งจะตรงกับตำแหน่งที่มีอาการเจ็บ

การตรวจภาวะกระดูกพรุน สามารถทำได้โดยการตรวจมวลกระดูกด้วยเครื่องเอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์

การรักษาเบื้องต้น ได้แก่

๑. การพักโดยการจำกัดกิจกรรม ให้ผู้ป่วยนอนพักในระยะแรก และลุกนั่งยืนเดินเท่าที่จำเป็น เช่น ลุกนั่งทานข้าว ยืนเดินไปเข้าห้องน้ำ เป็นต้น

๒. ใส่เสื้อพยุงหลังที่เหมาะสม โดยทั่วไปต้องใช้ตัวที่ยาวจากสะโพกถึงไหล่จึงจะสามารถประคองกระดูกที่หักและลดการเคลื่อนไหวของกระดูกที่หักได้ ทำให้มีอาการปวดน้อยลง และลดการยุบเพิ่มขึ้นของกระดูกสันหลังได้ โดยให้ใส่ตลอดเวลาที่มีการทำกิจกรรม เช่น ลุกนั่ง ยืน เดิน เป็นต้น สามารถถอดออกได้เวลานอน หรืออาบน้ำ

๓. ให้ยาแก้ปวด เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถทำกิจวัตรประจำวันที่จำเป็นได้

๔. ให้แคลเซียม และวิตามินดี เพื่อช่วยการสมานตัวของกระดูก

๕. ให้ยาฮอร์โมน Calcitonin ชนิดพ่นจมูก ซึ่งจะช่วยลดอาการเจ็บปวดจากกระดูกสันหลังหักยุบ และยังช่วย ในการสมานตัวของกระดูกด้วย

๖. นอกจากนี้ผู้ป่วยควรบริหารแขนขา โดยการขยับแขนขาอยู่เสมอแม้ในท่านอนเพื่อลดการฝ่อตัวของกล้ามเนื้อจากการใช้งานที่น้อยลง และช่วยการไหลเวียนโลหิตด้วย และบริหารปอดโดยการหายใจเข้าออกลึกๆ ยาวๆ เพื่อป้องกันภาวะปอดยุบแฟบจากการนอนนาน

โดยทั่วไปอาการปวดจะดีขึ้นภายใน ๒ – ๔ สัปดาห์ ผู้ป่วยจะสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ และอาการปวดจะหายในเวลา ๓ เดือนซึ่งก็คือระยะเวลาที่กระดูกติดนั่นเอง

การรักษาโดยการฉีดซีเมนต์

ในผู้ป่วยบางรายการที่ยังมีอาการปวดมาก ไม่สามารถแม้จะลุกนั่ง ยืน เดิน ได้ หลังจากได้รับการรักษาแล้ว ๒ สัปดาห์ จำเป็นต้องได้รับการรักษาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้ และลดภาวะแทรกซ้อนจากการนอนนาน

ก่อนที่จะทำการรักษาเพิ่มเติมด้วยวิธีอื่น ผู้ป่วยควรได้รับการตรวจ MRI หรือเอกซเรย์แม่เหล็กไฟฟ้า เพื่อช่วยระบุตำแหน่งของกระดูกสันหลังที่หักยุบ และบอกได้ว่าปล้องใดที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังช่วยในการประเมินการกดทับไขสันหลังหรือเส้นประสาท และยังสามารถช่วยในการแยกโรคอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดกระดูกสันหลังยุบตัวได้ เช่น การติดเชื้อหรือเนื้องอก

โดยการฉีดซีเมนต์ไปยังตำแหน่งที่มีการหักยุบของกระดูกสันหลัง ซึ่งซีเมนต์จะเข้าไปแทรกตามกระดูกทำให้กระดูกที่หักยึดติดกันไม่ขยับ และยังมีความแข็งแรงช่วยรับน้ำหนักตัวได้ ทำให้ไม่มีอาการปวดเวลาขยับตัวหรือเวลานั่ง ยืน เดิน การรักษาโดยการฉีดซีเมนต์ เป็นการรักษาที่มีความเสี่ยงน้อย และสามารถทำได้โดยไม่ต้องนอนโรงพยาบาลโดยจะต้องทำที่ห้องผ่าตัดเนื่องจากต้องใช้เตียงที่เอกซเรย์สามารถผ่านได้ และใช้เครื่องเอกซเรย์ ช่วยในการระบุตำแหน่งของกระดูกและดูตำแหน่งของเข็มและซีเมนต์ที่ฉีด

หลังการฉีดทำโดยการฉีดยาชาและผู้ป่วยจะรู้สึกเจ็บขณะทำ ใช้เวลาในการทำประมาณ ๓๐ นาที และผู้ป่วยจะต้องอยู่ในท่านอนคว่ำตลอดการฉีด หลังการฉีดผู้ป่วยต้องอยู่ในท่านอนหงายเป็นเวลา ๔ ชั่วโมงเพื่อให้ซีเมนต์ที่ฉีดไปแข็งตัวดี จากนั้นผู้ป่วยสามารถลุก นั่ง ยืน เดิน ได้ โดยทั่วไปอาการปวดจะดีขึ้นมากหรือในบางรายจะไม่มีอาการปวดเลย

การฉีดซีเมนต์สามารถทำได้ในผู้ป่วยส่วนใหญ่ โดยจะต้องงดยาต้านเกล็ดเลือดหรือยาละลายลิ่มเลือด เช่น Aspirin ก่อนเป็นเวลา ๑ สัปดาห์

สำหรับผู้ป่วยบางรายไม่สามารถรักษาโดยการฉีดซีเมนต์ได้ ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีภาวะดังต่อไปนี้ การติดเชื้อ ภาวะเลือดแข็งตัวยาก โรคหัวใจและปอดทำงานที่เป็นมาก แพ้ซีเมนต์หรือสารที่บร้งสี เป็นต้น

การรักษาโดยการผ่าตัด

ในผู้ป่วยบางรายที่เป็นมากและไม่สามารถรักษาโดยการฉีดซีเมนต์ได้แก่ กระดูกยุบตัวมากจนไม่สามารถใส่เข็มเข้าไปได้ มีการกดทับไขสันหลังหรือเส้นประสาท จำเป็นต้องรักษาโดยการผ่าตัด

การผ่าตัดสามารถแก้ไขภาวะการยุบตัวและโค้งค่อมของกระดูกสันหลังได้ และสามารถขยายช่องไขสันหลังช่วยแก้ไขการกดทับไขสันหลังหรือเส้นประสาทได้ ในการผ่าตัดจะต้องตามโลหะยึดกระดูกสันหลังปล้องบนและล่างต่อกระดูกสันหลังปล้องที่มีการหักยุบ ซึ่งจะทำให้กระดูกปล้องที่มีการหักยุบนิ่ง ไม่ขยับ และทำให้กระดูกสมานติดได้ นอกจากนี้โลหะตามกระดูกยังช่วยในการรับน้ำหนักตัว โดยน้ำหนักจะผ่านไปที่โลหะแทนที่กระดูก ทำให้สามารถขยับตัวและลุกนั่งยืนเดินได้โดยไม่มีอาการปวด

การรักษาโรคกระดูกพรุน

ในผู้ป่วยเหล่านี้ อาจเกิดการเป็นซ้ำ คือเกิดกระดูกสันหลังหักยุบได้อีกในกระดูกสันหลังปล้องอื่นๆ จำเป็นที่จะต้องรักษาโรคกระดูกพรุนเพื่อลดโอกาสการเกิดกระดูกหักในโรคกระดูกพรุนซึ่งมักพบได้ที่กระดูกสันหลัง กระดูกสะโพก และกระดูกข้อมือ

การรักษาโรคกระดูกพรุนเริ่มด้วยการตรวจมวลกระดูก เพื่อดูความหนาแน่นของกระดูกและสามารถบอกได้ว่ากระดูกพรุนมากน้อยเท่าไร ตรวจเลือดเพื่อดูการสร้างและสลายตัวของกระดูก และดูระดับของวิตามินดี จากนั้นให้การรักษาตามความรุนแรงของโรคโดย

- ให้แคลเซียมและวิตามิน D
- ให้ยารักษาโรคกระดูกพรุนได้แก่ ยายับยั้งการสลายตัวของกระดูก หรือยาช่วยการสร้างตัวของกระดูกตามความเหมาะสม

- ให้ผู้ป่วยออกกำลังกายที่มีแรงผ่านกระดูก เช่น การเดิน เป็นต้น
- และป้องกันการล้ม

เพียงเท่านี้ทุกคนก็จะมีกระดูกที่แข็งแรงลดการเกิดภาวะกระดูกสันหลังหักยุบได้

ข้อมูลโดย โรงพยาบาลธนบุรี

ศูนย์ข้อมูลสุขภาพ โทร 02-412-0020 ต่อ 2005-7

หรือ <http://www.thonburihospital.com/>

คิดดี...ทำดี

ถ้าทำอะไรดีๆ แล้ว
คนมองว่าสร้างภาพ
ก็ช่างเขา...
อย่างน้อยเราก็ได้ทำดี
ไม่เหมือนเขา ที่แค่คิดดี
ยังทำไม่ได้เลย

ว.วชิรเมธี

ถ้าโลกนี้ไม่มีคำว่า **“อุปสรรค”**
มนุษย์ก็จะไม่รู้ถึงอีกคำที่เรียกว่า
“ความพยายาม”

ที่มา : <http://www.rakjung.com/quip-no169.html>

ภาพ : Internet

เปรียบชีวิตเหมือนเรือ*

ชีวิตเรา ถ้าเหมือนเรือ เมื่อออกท่า
ไม่รู้ว่ คำนี นอนที่ไหน
จะลอยล่ม จมน้ำ คว่ล่ำไป
หรือสมใจ จอดฝั่ง...ก็ยังแคลง

ได้แต่ดื่ม น้ำตา เมื่อฟ้าร่ำ
ยิ่งยามย่ำ สายัณห์ ยิ่งกรรแสง
ถูกลมหวน หอบข่ม ระดมแรง
จึงรู้แล้ง หมดแล้ว น้ำแก้วตา

เพราะหากมัว มาร่ำ กำสรวลอยู่
ไหนจะรู้ ทรงเรือ ปายเมื่อหน้า
ต้องตกพาย หมายขึ้น ฝันลมฟ้า
ไร้เวลา อาดูร พอกพูนใจ

สติตรง ตาแน่ว ดูแนวน้ำ
ไม่ลอยล่ำ ขวางเรือ เมื่อน้ำไหล
ถ้าไม่ล่อง ก็ท่องทวน สวนทันใด
เรือจึงได้ แแนวตั้ง ไม่ทิ้งทาง

ในโลกนี้ มีสิ่ง ต้องวิ่งแข่ง
ถ้าหย่อนแรง ราข้อ ต่อเข้าบ้าง
ก็จะแพ้ แย่ยับ ถึงอัปปาง
อย่าหมายร้าง เราจะอยู่ สู้หน้าใคร

ชีวิตเรา ถ้าเหมือนเรือ เมื่อออกท่า
ต้องรู้ว่ คำนี นอนที่ไหน
ต่อรุ่งเช้า ก้าวอีกขั้น มรรคาลัย
กว่าวันชัย สมประสงค์ ถือธงชู...

*นายประยอม ชองทอง
ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

อันใดมันผิด เราก็หยุดเสีย
ความผิดก็ไม่เกิดกับเรา
อันใดมันถูก เราก็รักษาเอาไว้
ให้มันเป็นมงคลอยู่กับใจ

หลวงปู่ชา
วัดหนองป่าพง

ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในโครงการการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่าง
สำนักงาน ป.ป.ช. กับ กรมที่ดิน

นายบุญเชิด คิตเห็น อธิบดีกรมที่ดิน ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในโครงการการเชื่อมโยงข้อมูล
ระหว่าง

สำนักงาน ป.ป.ช. กับ กรมที่ดิน สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
ณ ห้องนนทบุรี ๓ ชั้น ๓ อาคาร ๔ สำนักงาน ป.ป.ช.

เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖

ประชุมคณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖

นายธรรมศักดิ์ ชนะ รองอธิบดีกรมที่ดินเป็นประธานประชุม
คณะกรรมการช่างรังวัดเอกชน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖
ณ ห้องประชุม ๕ ชั้น ๕ กรมที่ดิน ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ผู้บริหารระดับสูงกรมที่ดิน พร้อมคณะร่วมงาน ๑๕ ปี กกต.
บนเส้นทางประชาธิปไตยไทย

นายวานิตย์ อินทร์ชัย รองอธิบดีกรมที่ดิน พร้อมคณะ ร่วมแสดงความยินดี
เนื่องในวันสถาปนาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ครบรอบ ๑๕ ปี
วันจันทร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ ณ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคาร B

เปิดการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติงานการเงิน การคลัง ภาครัฐ
ภายใต้ระบบ GFMS รุ่นที่ ๑

นายปราโมทย์ ยามาสี รองอธิบดีกรมที่ดิน
เป็นประธานเปิดการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติงานการเงิน การคลัง ภาครัฐ
ภายใต้ระบบ GFMS รุ่นที่ ๑
ณ ห้องอเนกประสงค์ สถาบันพัฒนาข้าราชการกรมที่ดิน
วันอังคารที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

พิธีมอบประกาศนียบัตรหลักสูตรพัฒนาสมรรถนะหัวหน้าฝ่ายรังวัด

ดร.สุจิต จงประเสริฐ รองอธิบดีกรมที่ดิน

เป็นประธานในพิธีมอบประกาศนียบัตรผู้สำเร็จการอบรม

หลักสูตรพัฒนาสมรรถนะหัวหน้าฝ่ายรังวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖

เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ณ สถาบันพัฒนาข้าราชการกรมที่ดิน แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร